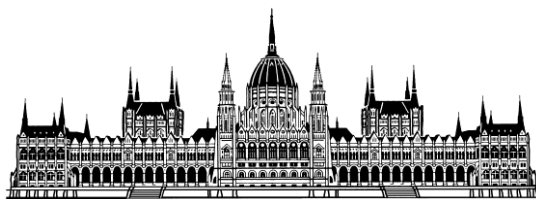

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	26963
Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	26963
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	26963
Dr. Mengyi Roland , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője.....	26972
Felszólalók:	
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	26976
Dr. Mengyi Roland , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26976
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26976
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26980
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26983
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	26987
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	26989
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	26991
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	26992
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	26995
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	26996
Dr. Józsa István (MSZP)	27001
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	27001
Dr. Józsa István (MSZP).....	27002
Dr. Józsa István (MSZP).....	27003
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnökének előterjesztői válasza	27005
A Montenegrónak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	27013
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	27014
Felszólalók:	
Balla Mihály (Fidesz).....	27015
Mesterházy Attila (MSZP).....	27016
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	27018
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27021
Magyarország Kormánya és a Ghánai Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	27021
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	27022
Felszólalók:	
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	27022
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27023
A tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	27023
Dr. Völner Pál (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	27023
Felszólalók:	
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	27025
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	27026
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	27027
Dr. Szakács László (MSZP)	27027
Schmuck Erzsébet (LMP)	27030
Dr. Szakács László (MSZP)	27031
Dr. Völner Pál (Fidesz) előterjesztői válasza	27031

Az Igazságügyi bizottság 7/2014-2018. IUB számú eseti jellegű állásfoglalásának elutasítására vonatkozó kérelem tárgyalása	27033
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	27033
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , az Igazságügyi bizottság előadója.....	27035
Kepli Lajos (Jobbik).....	27036
Dr. Vas Imre (Fidesz)	27036
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) előterjesztői válasza.....	27037
Napirend utáni felszólalók:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	27038
Kepli Lajos (Jobbik).....	27039
Az ülésnap bezárása	27042

Az ülésen jelen voltak:

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügymisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
35. ülésnapja
2016. június 8-án, szerdán
(9.01 óra - Elnök: Jakab István)
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 35. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére** című, az Állami Számvevőszék által benyújtott beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. Az előterjesztések B/10303. számon, valamint H/10915. számon a parlamentinformatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét, valamint Warvasovszky Tihámér urat, az Állami Számvevőszék alelnökét, Elek János főtitkár urat, valamint a hivatal tisztségviselőit, akik figyelemmel kísérik munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének a beszámoló előterjesztésére. Elnök úr, öné a szó.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Állami Számvevőszékről szóló törvény kimondja, hogy az Állami Számvevőszék elnöke az Országgyűlés számára minden évben tájékoztatást ad a szervezet előző évi tevékenységéről és az ellenőrzési megállapítások alapján tett intézkedésekről, illetve független könyvvizsgáló által auditált éves beszámolóban mutatja be az intézmény működését, gazdálkodását. Az Országgyűlésnek benyújtott tájékoztatóval e törvényi kötelezettségemnek teszek eleget.

A közszféra ellenőrzése, különös tekintettel a számvevőszéki ellenőrzésre, képes az állampolgárok mindennapi életét jobbra tevő változások elindítására, ösztönzésére. Az Állami Számvevőszék mint közpénzből finanszírozott intézmény végső célja a számvevőszéki munka társadalmi hasznosulása, társadalmi szintű hozzáadott érték teremtése. Ennek szellemében a 2015-ös esztendő a hasznosulás kiteljesedésének éve volt az Állami Számvevőszék életében. Aktívan támogattuk az Országgyűlés törvényalkotó tevékenységét és a jól irányított állami működést. Fokozottan éltünk a törvények által biztosított jogor-

voslati lehetőségeinkkel. Ellenőrzési megállapításainkról és az elemzési következtetéseinkről folyamatosan tájékoztattuk a közvéleményt és önöket. Kiterjesztettük a tanácsadó és a tudományos tevékenységünket, megosztottuk a megismert jó gyakorlatokat, valamint a tavalyi esztendőben is aktív szereplői voltunk a számvevőszékek nemzetközi közösségének.

Expozémban az Állami Számvevőszék 2015. évi tevékenységének kimeneti eredményeit és hasznosulását foglalom össze a számvevőszéki ellenőrzéseken, elemzéseken, valamint a tanácsadó tevékenységünkön keresztül. Külön szólok majd azoknak a feladatoknak az előrehaladásáról, amelyekkel az elmúlt években az Országgyűlés határozatokban bízta meg az Állami Számvevőszéket.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Állami Számvevőszék ellenőrzési tevékenységét a 2015. évben, összhangban az irányadónak tekintett nemzetközi normákkal, megújított ellenőrzési módszertanok alapján végezte. A számvevőszéki ellenőrzés alapelvei nyilvánosak, minden érintett és érdeklődő számára hozzáférhetőek, megismerhetőek, ezzel is biztosítva intézményünk tevékenységének az átláthatóságát.

Szintén a tavalyi év eredménye, hogy a minőségbiztosítási folyamataink újragondolásának eredményeképp lezajlott a számvevőszéki jelentések formátumának a megújulása, amelyet önöknek az elnöki értekezleten be is mutattunk és a véleményüket kikértük. Fő célunk a közérthetőség és az áttekinthetőség növelése volt a felhasználók, mindenekelőtt önök, az országgyűlési képviselők érdekében. A megújítás folyamatában kikértük az országgyűlési bizottságok véleményét is, és örömmel nyugtáztuk azt, hogy támogató visszajelzéseket kaptunk.

Az ellenőrzési témák meghatározása, illetve az ellenőrzés alá vont szervezetek kijelölése során az Állami Számvevőszék összetett kockázatelemzési eljárásokat alkalmaz. Ennek célja egyrészt az ellenőrzési lefedettség szélesítése, az ellenőrzési helyszínek számának növelése, az erőforrásaink optimális kihasználása, másrészt a kockázatos területek, illetve szervezetek beazonosítása, az esetleges közpénzügyi szabálytalanságok feltárása érdekében.

Kockázatelemzési tevékenységének köszönhetően 2015-ben az Állami Számvevőszék azokon a területeken végzett ellenőrzéseket, ahol nemzeti szinten is a legnagyobb hozzáadott értéket teremthetett, és tovább csökkentettük a korábban ellenőrizetlen területeket, az úgynevezett fehér foltokat is. Ilyen volt például az Orvosi Kamara ellenőrzése is.

Tisztelt Ház! Az Állami Számvevőszék 2015-ben 221 jelentést és 26 elemzést hozott nyilvánosságra, vagyis minden munkanap legalább egy jelentést vagy elemzést mutattunk be. Az ellenőrzések hasznosulása érdekében a mintegy 750 ellenőrzött szervezetből 350-nek közel 2 ezer intézkedést igénylő javaslatot fogalmaztunk meg a feltárt szabálytalanságok és hiányosságok kijavítása, valamint a beazonosított kockázatok csökkentése érdekében.

A 2015-ben elvégzett ellenőrzéseinkkel hozzájárultunk a makrogazdasági folyamatok fenntarthatóságához. Kiemelten fókuszáltunk a gazdasági növekedésre, a versenyképességre, az államadóságra és a

költségvetési egyensúlyra ható területekre, illetve a közfeladatokat ellátó, közszolgáltatásokat nyújtó gazdálkodó szervezetek ellenőrzésére.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalt érintő ellenőrzéseinkkel hozzájárultunk az állami adóhatóság működési és szervezeti megújításához, az adóbeszedés és hátralékkezelés hatékonyságának növeléséhez. Az állami adóhatóság folyamatosan az ellenőrzéseink fókuszában van, évente két-három ellenőrzést végzünk az adóhivatalnál.

Az adóbeszedést és a költségvetési bevételeket érintő ellenőrzési, valamint elemzési tapasztalataink arra világítottak rá, hogy az elmúlt években az adórendszerben végrehajtott változások több elemükön keresztül is hozzájárultak a költségvetés megszilárdulásához, stabilizációjához. A gazdaság kifehéritésére és az adóbeszedés hatékonyságának fokozására ugyanakkor még további lehetőségek is kínálkoznak, ezért megítélésem szerint célszerű lenne bevezetni és alkalmazni az úgynevezett fenntartható kifehérités fogalmát. Ennek lényege, hogy a gazdaság kifehéritéséből eredő többleteket az állam kisebb adókulcsok vagy célzott kedvezmények formájában visszahagyja az adózóknál; a kisebb adókulcsok révén pedig tovább fehéredhet a gazdaság.

Visszatérve a tavalyi esztendőhöz, a Magyar Nemzeti Bankba integrált korábbi Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének 2009-2013 közötti működésének ellenőrzésével ráirányítottuk a figyelmet a PSZÁF felügyeleti tevékenységének korábbi hiányosságaira. Alátámasztottuk a pénzügyi felügyelet átalakításának indokoltságát, ezzel támogattuk az állami kontrollmechanizmusok megerősítését a pénzügyi szektorban is.

(9.10)

Itt szeretném hangsúlyozni, hogy a Magyar Nemzeti Bankot minden évben ellenőrizzük a vonatkozó törvényi előírások adta keretek között. A 2014. évet értékelő jelentésünket hamarosan nyilvánosságra hozzuk, és ezzel egyidejűleg a 2016. áprilisi törvénymódosítás értelmében megkezdjük a Nemzeti Bank által létrehozott alapítványok szabályszerűségi ellenőrzésének előkészítését.

Az adóhatóság, valamint a pénzügyi felügyelet ellenőrzésével kapcsolatban hívom fel a figyelmet, hogy az ellenőrzést, felügyeleti tevékenységet végző szervezeteknél az elmúlt években elvégzett ellenőrzések arra világítottak rá, hogy indokolt lehet az állami ellenőrzési módszerek átfogó áttekintése és elemző értékelése. Ezt a munkát is el fogjuk végezni, a tapasztalatainkról pedig tájékoztatni fogjuk az Országgyűlést.

Tavaly elvégeztük a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó rendszerellenőrzését is. Az elmúlt évek ellenőrzési és elemzési tapasztalatainak összegzése pedig alátámasztotta a hazai uniós támogatási intézményrendszer átalakításának indokoltságát, valamint megerősítettük, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakban rendelkezésre álló források felhasználása során kiemelten kell kezelni a fenntartható növekedést támogató gazdaságfejlesztést.

A törvényi előírásoknak megfelelően 2015-ben is örködtünk az állami vagyon kezelésében érintett szervezetek felett. A megbízható, valós képet tükröző nemzeti vagyonkimutatás elkészítéséhez nélkülözhetetlen az azt alátámasztó, szervezeti szintű, megbízható vagyonmérlegek és vagyonleltárak rendelkezésre állása, ezért ellenőrzéseinkben ez súlypontként jelent meg.

Elvégeztük az állami vagyon feletti tulajdonosi joggyakorlás 2014. évre vonatkozó ellenőrzését. Megállapítottuk, hogy az állami vagyon feletti tulajdonosi joggyakorlással kapcsolatos feladatokat ellátó szervezetek kontrollkörnyezetének és ellenőrzési rendszerének kialakítása szabályozottabbá vált az előző évekhez képest. Ez azt is jelenti, hogy hasznosulnak az évről évre elvégzett ellenőrzéseink. Ugyanakkor még több területen tártunk fel hiányosságot, és ezek kijavítására tavaly is számos javaslatot fogalmaztunk meg. Itt szeretném jelezni, hogy az állami vagyongazdálkodás éves jelentéseinek utóellenőrzése jelenleg folyamatban van, hamarosan visszajelzést adunk az elmúlt években esedékes feladatok végrehajtásáról is.

2015-ben elvégeztük mind a 22 állami erdőgazdaság vagyongazdálkodásának szabályszerűségi ellenőrzését. Rendszerszintű szabálytalanságokra, valamint az állami vagyongazdálkodás közel két évtizede fennálló problémáira irányítottuk rá a figyelmet. Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy az érintett szaktárca és az erdészetek tájékoztatása szerint már megkezdődött a feltárt szabálytalanságok felszámolása. A vonatkozó feladatok végrehajtása szintén utóellenőrzések keretében lesz értékelve.

Tavaly lezártuk az összes állami felsőoktatási intézmény rendszerszintű ellenőrzését, plusz a két egyházi felsőfokú intézmény ellenőrzését. Összesen 21 egyetem és főiskola pénzügyi és vagyongazdálkodásáról hoztunk nyilvánosságra jelentést az állami intézmények tekintetében. Ellenőrzési és elemzési tapasztalatainkkal hozzájárultunk a felsőoktatási intézmények működését szabályozó törvények megújításához, az intézmények pénzügyi és vagyongazdálkodására vonatkozó előírások és a tulajdonosi joggyakorlás megerősítéséhez, valamint a gazdálkodásirányítási jogkörök átalakításához.

S ahogy a tavalyi évben, az idén is további állami kórházak, egészségügyi intézmények ellenőrzése is áthúzódik, zajlik, ennek tapasztalatai hasonló következtetések levonására juttatta a Számvevőszéket, hogy jelentős átalakítások indokoltak az egészségügyi intézmények tekintetében, amelyet ismereteink szerint a kormányzat éppen most vizsgál.

Tavaly is rajta tartottuk a szemünket a párt-, valamint a kampánypénzek elszámolásán. Ellenőriztük a 2014. évi országgyűlési választás kampánypénzeinek felhasználását és a három választásra fordított közpénzek elszámolását. Elvégeztük hat párt, illetve alapítvány gazdálkodásának törvényességi ellenőrzését is. A kampánypénzek ellenőrzésének tapasztalata, hogy a törvényi változásoknak köszönhetően növekedett a kampánypénzek felhasználásának az átláthatósága, s javultak az ellenőrzés lehetőségei, az ellenőrzéseink ugyanakkor számos szabálytalanságot tártak fel, főként az országgyűlési választáson man-

dátumot nem szerzett jelölő szervezetek esetében. Ezért számos jelzést tettünk az adott ügyben eljárási jogkörrel rendelkező hatóságok, valamint a jogalkotók felé is.

2015-ben is figyeltünk az önkormányzatokra. Az előző években beazonosított kockázatok értékelése alapján 2015-ben kiemelt hangsúlyt helyeztünk ezen belül a többségi önkormányzati tulajdonban működő gazdasági társaságok ellenőrzésére. Tavaly 35 távhőszolgáltató és 9 hulladékgyártó cég ellenőrzését végeztük el. Ez az ellenőrzés ma is folytatódik, további több tucat vállalat ellenőrzésének a jelentése jelenik meg majd ebben az évben. Felhívtuk a figyelmet a társaságok számviteli és gazdálkodási hiányosságaira, amelyek veszélyeztethetik a tulajdonos önkormányzatok pénzügyi egyensúlyát, valamint a rezsicsökkenés hosszú távú fenntarthatóságát is. Emellett ellenőrzési megállapításaink a közmu­szolgáltatásokra vonatkozó állami szerepvállalás bővítésének folyamatában is hasznosulnak.

2015-ben elvégeztük mind a 13 országos nemzeti önkormányzat ellenőrzését, valamint több mint két tucat jelentést készítettük helyi települési nemzeti önkormányzatok gazdálkodásáról. Hozzájárultunk a világon egyedülálló nemzetiségi képviselői rendszer átláthatóságának, elszámoltathatóságának biztosításához, a szabályos működési keretek megerősítéséhez, ezáltal pedig a társadalmi bizalom megerősítéséhez. Ez a terület is olyan, amely az elmúlt húsz évben kevésbé kapott figyelmet, ezért a múlt évben koncentrált, nagyobb mennyiségű ellenőrzés zajlott.

2011. július 1-jétől hatályos új számvevőszéki törvény végleg lezárta a következmények nélküli ellenőrzések korszakát. Az ellenőrzött szervezetek a javaslatunk hasznosítása érdekében intézkedési terv készítésére kötelezettek az önkormányzatok meg­felelően. A jogszabály azt is rögzítette, hogy intézkedési tervek megvalósítása utóellenőrzés keretében ellenőrizhető. Ezzel viszont a Számvevőszék él is.

2015-ben 25 önálló utóellenőrzést végeztünk el, jellemzően önkormányzatoknál. Az utóellenőrzésekben érintett önkormányzatok döntő része lépéseket tett a fenntartható pénzügyi stabilitás megerősítése érdekében, ami fontos mérőszám az önkormányzati adósságállomány újratermelődésének megakadályozásában. Néhány ellenőrzött önkormányzat ugyanakkor nem határidőben vagy egyáltalán nem hajtotta végre a vállalt feladatait. Felhívtuk a figyelmet, hogy mindez magas kockázatot jelent az adott önkormányzat pénzügyi egyensúlya, szabályozott szervezeti működése és gazdálkodásának biztosítása tekintetében.

Ezúton is szeretném hangsúlyozni, hogy 2016-ban, illetve a következő években tovább növeljük az utóellenőrzések számát, hogy valóban a következményekkel járó ellenőrzés rendszere kialakuljon Magyarországon. Minden ellenőrzött számíthat rá, hogy a számvevők visszatérnek és értékelik az intézkedési tervekben vállalt feladatok végrehajtását. Amennyiben azt állapítjuk meg, hogy egy szervezet vezetése, menedzsmentje ezt nem tette meg, azt jelezni fogjuk az Országgyűlés és a fenntartó felé. Emellett mérlegeljük azt a törvényben biztosított lehetőségünket,

ami vagyonvédelmi intézkedést is lehetővé tesz az Állami Számvevőszék elnöke számára.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék kiemelten kezeli az Országgyűlés munkájának támogatását, illetve részt vesz a jogalkotásban, a jogszabály véleményezésben. 2015-ben a jelentéseinkre, megállapításainkra 31 ülésnapon hivatkoztak önkormányzatok, továbbá három országgyűlési irományszámmal ellátott számvevőszéki anyag került megvitatásra a plenáris üléseken.

(9.20)

2015-ben az országgyűlési bizottságok munkája, valamint a törvényalkotás során a képviselők változatlanul rendszeresen támaszkodtak a számvevőszéki jelentésekben foglalt megállapításokra, javaslatokra, és hasznosították azokat. Az országgyűlési bizottságok elé 2015-ben összesen 49 számvevőszéki jelentés vagy egyéb dokumentum került megtárgyalásra.

Ezúton is szeretném felhívni a tisztelt képviselők figyelmét az Országgyűlés számára rendszeresen készített tájékoztatóinkra, amelyekben mindig egy aktuális napirendi témához kapcsolódva adunk tömör tájékoztatást önkormányzatok ellenőrzési, elemzési tapasztalatainkról. A törvényi felhatalmazás alapján 2015-ben az Állami Számvevőszék összesen 194 alkalommal értesített valamely hatóságot, illetve illetékes szervet az ellenőrzése során feltárt bűncselekményre vagy súlyos szabálytalanságra utaló gyanú miatt. A Számvevőszék 2015-ben 36 esetben kezdeményezte közbeszerzési jogorvoslati eljárás megindítását. Ezekben az eljárásokban szinte kivétel nélkül megállapították a jogsértést, és számos esetben bírság kiszabására is sor került. Az Állami Számvevőszékkel szemben alapvető elvárás a magas fokú társadalmi hasznosulás. Ennek érdekében elengedhetetlen, hogy a kommunikációnk proaktív, világ és közérthető legyen.

Felhívom a tisztelt képviselők figyelmét, hogy az óráról órára frissülő hírportálunkon folyamatosan információt szolgáltatunk az ellenőrzéseink eredményeiről. Tájékoztatjuk a látogatókat a szakmai munkánkról és belső működésünkről, ezzel is biztosítva tevékenységünk átláthatóságát, munkánk nyilvánosságát. És ezzel példát is próbálunk mutatni az állami szervezetek, közpénzköltő szervezetek számára. Hírportálunkon 2015-ben közel 1300 saját cikket publikáltunk. Ezekben felül a magyar médiában tavaly mintegy 6 ezer hír, hivatkozás jelent meg az Állami Számvevőszék ellenőrzéseivel, tevékenységével kapcsolatban.

Tisztelt Ház! Az Állami Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb ellenőrző intézményeként kiemelt figyelmet fordít a Számvevőszéket érintő országgyűlési határozatoknak való megfelelésre. E feladatok végrehajtása összekapcsolódik a törvényben meghatározott tanácsadó tevékenységünkkel, amit fokozatosan terjesztettünk ki az elmúlt években. Az Országgyűlés határozatban az Állami Számvevőszéket bízta meg az 1954-ben alapított Pénzügyi Szemle közpénzügyi tudományos folyóirat gondozásával. A ma már impaktfaktoros, tehát tudományos minősí-

téssel rendelkező magyar és angol nyelvű lap 2015-ben is négy számmal jelentkezett, és mára nemzetközi szinten is ismert és elismert szakfolyóirattá, illetve tudományos műhellyé tettük.

Az Országgyűlés az elmúlt években, 2008-2009-ben több határozatban is megbízta az Állami Számvevőszéket a korrupció elleni fellépés erősítésével. E feladatokat teljesítve '15-ben is tovább léptünk előre a megelőzésen alapuló, korrupció elleni fellépés és az integritás alapú szervezeti kultúra terjesztése terén. Tavaly ötödik alkalommal végeztük el a magyar közszféra korrupciós kockázatait feltérképező évenkénti integritás felmérését, amelyhez a 2014-es részvételi rekordhoz képest '15-ben mintegy ezerrel több, 2557 szervezet csatlakozott. A részt vevő szervezetek alkalmazotti létszámukat tekintve a magyar közszféra teljes létszámának több mint felét tették ki. Ez azt is jelenti, hogy az elmúlt években sikerült elterjesztenünk az integritásközpontú gondolkodást a magyar közigazgatásban. A felmérést hatodik alkalommal idén is elvégezzük, de mostantól a mélyítésre és az ellenőrzésekre helyezzük a hangsúlyt. Ennek érdekében 2015-től a korrupció elleni küzdelem részeként minden ellenőrzésünkben megjelenik az integritás-elvű működés érvényesítésének értékelése, ahol ezt a jogszabály is lehetővé teszi.

A továbblépés lehetőségeit mérlegelve a vonatkozó országgyűlési és kormányhatározat szellemében 2015 decemberében kiterjesztettük integritási felmérésünket a többségi állami tulajdonú gazdasági társaságokra is, 2016 első heteiben több mint 250 állami tulajdonú gazdasági társaság töltötte ki és küldte vissza az Állami Számvevőszék által kifejlesztett integritási kérdőívet. Az elemzésünk összegzése alapján a többségi állami tulajdonú gazdasági társaságok egy részénél még jelentős fejlődési lehetőség van az integritáskontroll kiépítése terén. Ugyanakkor a társaságok jelentős része a jogszabályban kötelezően előírt szabályzatokkal rendelkezik. Ez azonban még csak szükséges, de nem elégséges feltétele a szervezeti integritás megerősítésének. Az integritás erősítő önkéntes szabályozás, a speciális integritáskontrollok alkalmazása a részt vevő társaságoknak csak egy szűk körére jellemző.

Ősztől terveink szerint az önkormányzati tulajdonú cégeket is bevonjuk a felmérésünkbe. Az integritással összefüggésben az Országgyűlés az olimpiai játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó 2015. évi határozatában felkérte az Állami Számvevőszéket, hogy nyújtson szakmai támogatást a pályázat előkészítői számára a közpénzek törvényes, szakszerű, gazdaságos és hatékony felhasználása érdekében. A kapcsolódó számvevőszéki tanulmányt néhány hete hoztuk nyilvánosságra, és ajánlom figyelmükbe, hisz ez nemcsak az olimpiához, hanem egyéb nagyberuházásokhoz is, azt gondolom, jó támaszt ad. Tanulmányunk feltárta és rendszerezte a nagyberuházások tipikus korrupciós kockázatait, valamint a korrupciós veszélyeztetettséget mérséklő, a nagyberuházások esetén kötelezően, illetve célszerűen alkalmazandó integritási kontrollokat. Ráműtöttünk, hogy egy ilyen rendszer kialakítására a magyar jogszabályi környezet általában megfelelő feltételeket biztosít, de szükség lehet az olimpia megren-

dezésének sajátosságait figyelembe vevő további jogszabályok megalkotására is.

Az Országgyűlés határozatban támogatta, hogy az Állami Számvevőszék vegyen részt a legfőbb ellenőrző intézmények nemzetközi szakmai szervezete, az INTOSAI fejlesztési kezdeményezésének tevékenységében, és ahhoz donorként szakmai támogatást nyújtson, kiemelt figyelemmel a magyar költségvetési stratégiára. E feladat megvalósítása érdekében biztosítottunk tavaly logisztikai háttérrel az INTOSAI-on belül működő, a fejlődő országok kapacitásfejlesztésével foglalkozó szervezet informatikai ellenőrzési képzéséhez. Továbbá eddig három alkalommal szerveztünk egyhetes nemzetközi integritás-semináriumot fejlődő országok számvevőszékei számára, a korrupció megelőzését támogató programunkban eddig 4 kontinensről 40 ország mintegy 90 számvevőszéki szakértője vett részt.

Ehhez a témához kapcsolódik, hogy az Állami Számvevőszék szakmai kezdeményezése alapján '16 februárjában Magyarország a számvevőszékek nemzetközi szervezete fejlesztési kezdeményezése egyik legfőbb donori támogatójává vált a korrupció elleni világméretű küzdelemben. A mintegy 129 millió forintos anyagi támogatást az Állami Számvevőszék 2014. évi működési megtakarítása tette lehetővé.

2015-ben az Országgyűlés szintén határozatban kérte fel a Számvevőszéket, hogy szélesítse a vezetői rendszerekre vonatkozó tanácsadó tevékenységét, és támogatta az etikus közpénzügyi vezetőképzést. A tavalyi év során felhívtuk a kormány figyelmét a veszélyekre és a kockázatokra. A kormány pedig határozatban erősítette meg, hogy szükségesnek tartja az állami tulajdonú közcégek menedzsment-rendszerének átalakítását az ellenőrzési tapasztalatainkra támaszkodva. Az állammenedzsment megújítása érdekében az Állami Számvevőszék négyponos javaslatcsomagot állított össze, amely tartalmazta, hogy az állami cégek vezetőinek munkáját folyamatosan értékelni kell a szabályosság, eredményesség, hatékonyság és gazdaságosság szempontjából. Meg kell erősíteni a tulajdonosi jogok gyakorlójának az eredményességet értékelő képességét, tevékenységét. Az állami cégek vezetőinek szigorú etikai és integritási elveknek kell megfelelniük, és át kell alakítani a cégvezetők javadalmazási rendszerét.

Javaslataink megfogalmazása után megkezdtük az állami tulajdonú gazdasági társaságok teljesítményét és a társasági menedzsment tevékenységét értékelő ellenőrzési módszerek kidolgozását is. Az Állami Számvevőszék az elmúlt években társadalmi felelősségvállalásának kiemelt területévé tette a magyar lakosság pénzügyi kultúrájának a fejlesztését. Ezt az Országgyűlés is megerősítette azzal, hogy határozatában elismerte és támogatta az intézmény társadalmi szerepvállalását a pénzügyi kultúra fejlesztésében.

E feladatkör teljesítéséhez kapcsolódik a pénzügyi kultúra fejlesztéséhez kapcsolódó szervezeteket és általunk vezetett programokat felmérő, idén április 15-én bemutatott tanulmányunk. *(Felmutatja.)* A kutatásunk arra kereste a választ, hogy mi lehet a pénzügyikultúra-fejlesztést megalapozó programok, képzések alacsony eredményességének az oka. Arra a

felismerésre jutottunk, hogy bár a képzésekre jelentős mennyiségű közpénzt használnak fel, a tematikák, tananyagok gyakran nem megismerhetők, az alig néhány órás képzések legtöbbször kizárólag középiskolásoknak szólnak, és az eredményességet nem mérik.

(9.30)

Az Állami Számvevőszék továbbra is kiemelt társadalmi felelősségvállalással összefüggő tevékenységének tekinti a magyar lakosság pénzügyi tudatosságának a fejlesztését. Álláspontom szerint a magyar családok pénzügyi tudatosságának fejlesztése közügy. Tekintettel erre ezúton is felvetem, hogy egy nemzeti stratégia megalkotásának a szükségessége indokolt. Közös érdekünk, hogy az egyének nem kellően megalapozott pénzügyi döntéseiből fakadó nemzetgazdasági, makrogazdasági kockázatok mérséklődjenek. Éppen ezért különösen üdvözlöm az Országgyűlés most napirenden lévő határozati javaslatát, és bizton állíthatom, hogy az Állami Számvevőszék kiveszi a részét a stratégia megalkotásából.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! 2011-ben az Országgyűlés megerősítette az Állami Számvevőszék függetlenségi garanciáit, összhangban a közpénzek védelmének alkotmányos szintre emelésével. Ezzel egy időben a Számvevőszék szervezeti megújítása is megerősödött, a minőségirányítás, az erőforrás-optimalizálás, az átláthatóság, valamint a számvevőszéki hasznosság szem előtt tartásával. Az Állami Számvevőszék stratégiájában meghatározó alapértékek a függetlenség, a hitelesség, az elfogulatlanság, a minőség iránti elkötelezettség, valamint a saját működésünkre vonatkozó gazdaságosság, hatékonyság, eredményesség és fenntarthatóság.

A 2015. év gazdálkodását áttekintve az Állami Számvevőszék a jogszabályok és a külső szabályzatok betartása mellett az alaptevékenységet biztosító észszerű, takarékos gazdálkodást folytatott. A könyvvizsgálói vélemény alapján az éves költségvetési beszámoló az Állami Számvevőszék 2015. évi költségvetése teljesítéséről, a 2015. december 31-én fennálló vagyoni, pénzügyi helyzetéről, valamint ezen időponttal végződő év gazdálkodásának eredményéről megbízható és valós képet ad.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Továbbra is célunk, hogy ellenőrzéseinkkel, elemzéseinkkel, folyamatos tudásmegosztó, tanácsadó tevékenységünkkel átláthatóbbá és eredményesebbé tegyük a közpénzek felhasználását, a közvagyon kezelését, és hozzájáruljunk a közszolgáltatásokat biztosító intézmények, vállalatok és rendszerek hatékonyabb működéséhez. Küldetésünk, hogy ellenőrzéseink, elemzéseink hasznosításával olyan pozitív változásokat indítsunk el és támogassuk fenntartásukat, amelyek hatással vannak a magyar polgárok mindennapi életére, és a magyar gazdaság fejlődését szolgálják. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az elnök úr beszámolóját. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság alelnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének.

Alelnök úr, parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Immáron öt év telt el azóta, hogy a demokratikus államrendezkedés megkezdett megújításakor a 2011-es Alaptörvényünk elfogadását követően nem késlekedtünk megerősíteni az Állami Számvevőszék ellenőrzési lehetőségét és függetlenségét sem.

Az első sarkalatos törvények között alkottuk meg és fogadtuk el az új ÁSZ-törvényt, amely a korábbi szabályozásnál hatékonyabban képes támogatni az intézmény működésének eredményességét. Az új szabályozási környezet kialakításával lezárult a következmények nélküli és megkezdődött az előremutató ellenőrzések korszaka Magyarországon. Ennek kedvező jelei már az elmúlt esztendőben is egyértelműen látszanak, és az Állami Számvevőszék 2015. évi beszámolója is bizonyítja, hogy az Országgyűlés jó döntést hozott öt évvel ezelőtt, az Országgyűlés legfőbb ellenőrző szerve pedig megértette és működési gyakorlatába ültette a 2011-ben hatályba lépett új számvevőszéki törvény fő üzenetét, a törvényalkotók szándékát, és ennek megfelelően az Állami Számvevőszék a küldetésében meghatározottak szerint szilárd szakmai alapokon álló, értéktelítő ellenőrzéseivel 2015-ben is előremozdította a közpénzügyek átláthatóságát, és hozzájárult a jó kormányzáshoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék javaslataival tavaly is a közpénzek szabályos, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználását, használatát segítette elő, fokozottan támogatta a parlamenti munkát, illetve ajánlásokat és tájékoztatókat is fogalmazott meg az Országgyűlés részére. Az Állami Számvevőszék ajánlásai olyan területeket, aktuális kérdésköröket érintettek, amelyeken az Állami Számvevőszéknek egyedülálló ellenőrzési tapasztalatai vannak. Mindezen ajánlások előremutatóak, és rávilágítanak fejlesztési irányokra is. A teljesítménykövetelményekkel kapcsolatban vagy éppen az önkormányzati alrendszer tekintetében megfogalmazott ajánlások az eredményes és hatékony közpénzfelhasználást, a felelősség erősítését, a 2010 előtti szocialista gazdaságpolitikát jellemző sorozatos gazdaságpolitikai és költségvetési hibák megelőzését és nem utolsósorban a fennálló kockázatok mérséklését szolgálják.

A felelősség fogalmához szorosan kapcsolódik az elszámoltathatóság, a számonkérhetőség, vagyis nem maradhat következmények nélkül, ha valaki nem megfelelően, nem a törvényekkel összhangban gazdálkodik a közpénzekkel. Az elszámoltatható közpénzfelhasználás érdekében, ahogy azt az elnök úr is elmondta, az ÁSZ a tavalyi évben összesen 194 alkalommal értesített valamely hatóságot, illetékes felügyeleti szervet az ellenőrzései során feltárt bűncselekményekre vagy súlyos szabálytalanságokra utaló gyanú kapcsán; 36 esetben kezdeményezett jogorvoslati eljárást. Ezek a számok is jól mutatják, hogy az ÁSZ szorosan együttműködik a hatóságokkal, és él a törvényben biztosított lehetőségeivel.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a következőkre vonatkozó gondolatmenetemet továbbfűzve kitérjek az integritásalapú közigazgatási kultúra megszilárdításához kapcsolható kezdeményezéseire is. A Magyar Országgyűlés 2007-ben határozatban hívta fel az Állami Számvevőszéket arra, hogy fordítson fokozott figyelmet a korrupciós kockázatok csökkentésére és a közpénzügyek átláthatóságára, majd 2009-ben országgyűlési határozat is megerősítette ezeket a törekvéseket. Ma, 2016-ban elmondhatjuk, hogy a korrupció elleni küzdelem területén nemzetközi szinten is egyedülálló együttműködés jött létre Magyarországon. 2015-től a korrupció elleni küzdelem részeként az ÁSZ beépítette ellenőrzéseibe is az integritás szemléletének érvényesítését és értékelését, valamint 2015-ben már ötödik alkalommal végezte el a magyar közsférra korrupciós kockázati feltérképező évenkénti integritásfelmérését, amit 2015 decemberében kiterjesztett a többségi állami tulajdonú gazdasági társaságokra.

Említettem már, hogy az ÁSZ egyedülálló ellenőrzési tapasztalatokkal rendelkezik, és a feltárt hiányosságok alapján rálátása van azokra a kritikus területekre, amelyeken szükséges a menedzsment-rendszerek fejlesztése is. Ennek megfelelően nem csupán indokolt, de az Alaptörvényben és az ÁSZ-ről szóló törvényben rögzített számvevőszéki funkciók szempontjából is szükséges volt a vezetői rendszerekre vonatkozó tanácsadó tevékenységének szélesítése, az etikus közpénzügyi vezetőképzés támogatása. Erre irányult 2015-ben egy meghozott országgyűlési határozatunk is.

Tisztelt Ház! Az előttnk lévő beszámoló alapján az ÁSZ maximálisan eleget tett törvényi kötelezettségeinek: kockázatos területeket vont ellenőrzés alá, elemzésekkel és tanulmányokkal támogatta a Költségvetési Tanács és úgy az országgyűlési bizottságok munkáját is. Mindemellett, ahogy hallottuk, az ÁSZ rendkívül komolyan veszi az elmúlt években hozott országgyűlési határozatainknak való megfelelést. Nem utolsósorban pedig olyan kezdeményezéseket támogat, mint a korrupció elleni küzdelem, integritásalapú közigazgatás megteremtése, az állammenedzsment átalakítása és - ami rendkívül fontos - a magyar lakosság pénzügyi kultúrájának fejlesztése.

Megerősítésként felsorolnék néhány számszaki adatot. A tavalyi esztendőben az ÁSZ 221 jelentést és 26 elemzést hozott nyilvánosságra. Tevékenységét széles körű hasznosulás jellemezte. Az ÁSZ tavaly mintegy 750 helyszínen volt jelen, 350 címzettnek közel 2 ezer javaslatot tett. 31 ülésen 49 számvevőszéki dokumentumot tárgyaltak országgyűlési bizottságaink. Véleményem szerint azonban nem csak ezek a számadatok írják le igazán jól a Számvevőszék teljesítményét. Sokkal fontosabb, hogy ellenőrzésein keresztül felszínre hozta azokat a problémákat, fejlesztendő területeket, amelyeken előrelépésre van szükségünk. Mindemellett folyamatosan azonosítja azokat az eszközöket, amelyek az ellenőrzésektől függetlenül is képesek előmozdítani a közpénzből gazdálkodó szervezetek szabályos működését, felelős közpénzfelhasználását.

Tipikus példa erre az önkéntes öntesztrendszer, amelyet az Állami Számvevőszék először a települési

és nemzetiségi önkormányzatok, valamint egyházi intézmények számára dolgozott ki, majd a központi intézmények számára is idén tavasztól az európai uniós források tekintetében is elérhetővé tett. Ez az eszköz is az ÁSZ innovatív és támogató működését szemlélteti, hiszen ezáltal olyan önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok és intézmények működését is pozitív irányban mozdíthatja, amelyek közvetlenül egyelőre még nem kerültek számvevőszéki ellenőrzési körbe vagy látókörbe. Azt hiszem, ez is jól példázza az ÁSZ támogató funkcióját, azt sem figyelmen kívül hagyva, hogy ennél költséghatékonyabb ellenőrzésfajta, mint a preventív öntesztrendszer, nem létezik.

(9.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Gazdasági bizottság által ellenszavazat nélkül előterjesztett határozati javaslatról szólva ezúton is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Állami Számvevőszék a pénzügyi kultúra fejlesztésében vállalt szerepének keretében feladatának tartotta feltérképezni a hazai pénzügyi kultúra fejlesztésére vonatkozó kezdeményezéseket, azok eredményességének, hatékonyságának mérését, amelyet nyilvánosságra is hozott.

Az ÁSZ elvégezte a pénzügyi kultúra fejlesztésével foglalkozó szervezetek és az általuk vezetett programok felmérését. A kutatás eredményei rámutattak arra, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági fejlődéshez, a pénzügyi rendszer kockázatainak csökkentéséhez indokolt a pénzügyi tudatosság fejlesztése az egész magyar társadalom tekintetében. Az Állami Számvevőszéknek a pénzügyi tudatosság fejlesztésének folyamatában a jövőben is aktív kezdeményezőként szükséges fellépnie, ellenőrzési tapasztalatait felhasználva, erős szakmai-tudományos háttérével egyfajta katalizátor szerepet, támogató funkciót szükséges betöltenie. Ezt elsősorban a nemzeti stratégia elkészítésében való részvétellel, az állam adott szereplőivel történő együttműködéssel, valamint a már fennálló együttműködésekben fakadó feladatok ellátásával tudja elérni, amelynek megvalósításához és támogatásához kérem, javasolom, az Országgyűlés ezúton is adjon felhatalmazást, bátorítsa az ÁSZ-t.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az idei beszámolót, illetve a tavalyi évi beszámolót olvasva és a bizottsági ülésen a kiegészítő adatokat hallgatva is megerősödött bennem az, hogy valóban jelentős aktivitást folytatott 2015-ben az Állami Számvevőszék. Ez azért is különösen fontos, mert itt nemcsak az állami és önkormányzati beruházások kapcsán, hanem a működésében is figyelemmel kell követni, hogy a közpénzek felhasználása milyen módon történik.

Külön öröme ad okot, hogy nemcsak az ellenőrzésekben, az ellenőrzések során megfogalmazott intézkedési javaslatokban tükröződik vissza az ÁSZ szakmai véleménye, hanem preventív módon megelőzni ezeket a problémákat akkor is, ha ez csak gondatlanságból fakadó probléma, és külön aktivitást fejt ki annak érdekében, hogy mind az állami szervezeteket, mind az önkormányzatokat bevonja egy ilyen tájékoztatási, aktivitási körbe. Ennek az indokoltsága nem lehet kérdéses. Ahogy elnök

úr is elmondta, 2557 szervezet csatlakozott az önkormányzati és az állami szférából, gyakorlatilag szinte minden területet lefedtek. Bízunk benne, hogy ennek érezhető hatása lesz már a következő évek vizsgálataiban során is.

A Számvevőszék munkájának komolyságát jelzi, hogy 190 ügyben történt feljelentés vagy bejelentés, ahol további vizsgálatok döntik majd el azt, hogy a véleményezett jogsértések vagy szabálytalanságok milyen súlyúak. Szeretnék elismeréssel adózni az ÁSZ által végzett munkát illetően, ugyanis komoly segítséget jelent az önkormányzatoknak, az állami intézmények számára az ÁSZ szakmai támogatása. Az ellenőrzések során az ÁSZ írásban tájékoztatja az érintetteket, önkormányzatokat az ellenőrzés tapasztalatairól, nagyon sok esetben intézkedési, cselekvési tervet megfogalmazva, ezzel segítve. Összefoglalva, az ÁSZ továbbra is rajta tartja a szemét a közpénzen, a magyar emberek adóforintjain, egyre erőteljesebben támogatja a jól irányított állam működését.

Csak hogy felsorolásszerűen pár dolgot még kiemeljek, kiemelt társadalmi jelentőségű területeken avatkozott be, végzett felméréseket, ellenőrzéseket: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, Magyar Nemzeti Bank, erdőgazdaságok, állami vízművek, közműcégek kapcsán végzi ellenőrzéseit. Kiemelhető, hogy nagy figyelmet fordít a felnövekvő generációk szempontjából meghatározó felsőoktatási intézményrendszer ellenőrzésére is. Ahogy említettem, egy rendkívül fontos megelőző és egyben támogató, oktató szerepe van az önkéntes öntesztrendszernek is, amit érdemes kiemelni. Kiemelt figyelmet fordított az ország gazdasági versenyképességére ható területek ellenőrzésére, a GDP alakulásának hosszú távon kedvező eredménye szempontjából, azokat is mérlegelve.

Az Országgyűlés szempontjából megnyugtató, hogy az ÁSZ érdemben támogatja a munkánkat a jogszabálytervezetek véleményezésével. A helyi és nemzetiségi önkormányzatok ellenőrzésének folytatásával az ÁSZ elősegítette ezen területek átláthatóságát.

A pénzügyi kultúra fejlesztése - amelyről már esett szó - területén az ÁSZ hozzájárult a lakosság pénzügyi, közpénzügyi és közteherviselési ismeretei bővítéséhez. Ami még rendkívül kiemelésre méltó az ÁSZ tevékenysége szempontjából, hogy kialakította az úgynevezett magyar modellt, amely elősegíti a korrupcióellenes eszközrendszer meghonosítását, amelyben nem a hatóság áll szemben a már megtévedt állampolgárral, hanem ezt megelőzendő a közintézmények vezetői köteleződnek el olyan értékek mellett, és alakítanak ki egy olyan belső működési környezetet, amely révén szervezetüket és annak dolgozóit meg tudják védeni a korrupció veszélyeivel szemben. Természetesen még hosszasan lehetne sorolni azt a sok fontos és hasznos, eredményes tevékenységet, amelyet az ÁSZ a 2015. évben is végzett.

Összefoglalva, az előttünk álló beszámoló alapján és az előzőekben felsorolt érvek mentén kérem képviselőtársaimat, támogassák a határozati javaslatot, ezzel is megerősítve az Állami Számvevőszékbe vetett országgyűlési bizalmat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azért kértem szót, mert szeretném tájékoztatni az Országgyűlést, hogy a kormány áttekintette az Állami Számvevőszék beszámolóját, és azzal összefüggésben észrevételt nem kíván tenni. Egyben azt is szeretném megköszönni az Állami Számvevőszék dolgozóinak, amit az elmúlt évben munkájuk során végeztek, elvégeztek.

Elnök úrnak szeretném megköszönni a beszámolót is és az Állami Számvevőszéknek, minden dolgozójának a következő évben nagyon jó munkát kívánok, és nagyon sok eredményt kívánok a továbbiakban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, amennyiben mint vezérszónok kíván élni a lehetőséggel, képviselő úr, vagy pedig tekintsük az előző, a bizottsági felszólalását már vezérszónokinak. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kérem, amennyiben erre lehetőség van, mind a bizottsági, mind a vezérszónoki, a kettő tartalmában megfelel, ugyanakkor a vitában nyilván még képviselőként részt kívánok venni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr, képviselőtársam. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rengeteg méltatás hangzott el az Állami Számvevőszék szervezetsége, munkája, elvégzett munkája kapcsán. Ezeket én alapvetően nem is kívánom elvitatni. Azt gondolom, az Állami Számvevőszék Magyarországon a fékek és ellensúlyok rendszerében egy annyira fontos intézmény, amelynek igenis el kell látni azokat a feladatokat, amelyekről elnök úr beszámolt.

(9.50)

Talán azt kell mondjuk, hogy persze, azt várja az Országgyűlés, és azt várja minden egyes országgyűlési képviselő, hogy ezt magas szakmai színvonalon végezze el. Én magam is, volt önkormányzati emberként, olyan emberként, aki sokszor kerül kapcsolatba

az Állami Számvevőszékkel, azt kell mondjam, hogy az a munka, amit elvégeznek, tényleg segítségére van azoknak, akik közpénzekkel kell hogy gazdálkodjanak, és azok az iránymutatások és nem utolsósorban az a fajta hozzáállás kifejezetten dicséretes, azt kell mondjam, amit ott lehet tapasztalni. És ez tényleg segítségére van mindenkinek a munkájában.

Mégis ellenzéki képviselőként azért fel kell hívnom azokra a figyelmet, álláspontom szerint vannak olyanok, amelyek nagyon hangsúlyosan jelentkeznek, mondjuk, akár a beszámolóban; sokkal kevésbé hangsúlyosan jelentkeznek a tettekben. És vannak olyan dolgok, amelyek persze kimaradnak a beszámolóból, vagy vannak olyan dolgok - ez pedig a harmadik csoport -, amit mi másképpen ítélünk meg ebben a tekintetben.

Azzal kezdte elnök úr, hogy minden évben tájékoztatást ad az Országgyűlés elnöke felkérésére az Országgyűlésnek az Állami Számvevőszék. Nagyon dicséretes, sőt nem úgy van, mint például a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, aki mindig küld maga helyett valakit. Őn tényleg személyesen el is jön és beszámol. Ketten vannak egyébként ilyenek: ön és a legfőbb ügyész úr, mások nem. Mások küldenek maguk helyett valakit, aki egyébként a páholyból végigüli a vitát, hozzá nem tud szólni, nem tud válaszolni a neki feltett kérdésekre, néha megígérik, hogy írásban válaszolnak, de azt sem teszik.

Úgy gondolom, hogy az, aminek általánosnak kellene lenni, ahogyan önök is ezt teszik, az ma Magyarországon kivételes. Ezt aláhúznám azzal, hogy kiemelném azt, hogy önök mint ahogyan egyébként a többi olyan szervezet, aminek beszámolási kötelezettsége van a parlament felé, a fékek és ellensúlyok rendszerében a jogállamiságban, a demokráciában olyan szerepet játszanak, olyan szerepet látnak el, amely egészen biztosan megkövetelné azt, amit ön is tesz, hogy eljön, személyesen beszámol, végighallgatja a vitát és reagál rá.

Amit tavaly is számonkértünk, idén is számonkérem, mert még egyet ezt a sort, akik nem jöttek el és nem számoltak be időben, ki kell egészíteni - kértük az Állami Számvevőszéket, hogy legyen erre figyelemmel -, az a Nyugdíjreform- és Adósságkezelő Központ volt. Annak is évente be kellett volna számolni. Fennállása alatt egyetlenegyszer sem számolt be, majd a tavalyi évben öt napirendi pont keretében, egymás után tárgyalt öt napirendi pont keretében beszámolt az egyes évekről. Ebből következően logikailag ki lehet következtetni, hogy öt évig működött az alap. Egy nap alatt ezt gyorsan a parlamenten - hogy így mondjam, köznyelviesen - ledarálták, majd a hatodik napirendi pontban (*sic!*) megszüntették azt az alapot, amely a magyar nyugdíjfizetők, előtakarékosdók 3 ezer milliárd forintjával kellett volna hogy évente elszámoljon, nem pedig az ötödik év végén elénk terjeszteni egy ívet.

Mi kértük akkor az ÁSZ-t, hogy legyen ebben segítségünkre. Legyen ebben segítségünkre, vizsgálja át, hozza elénk, hiszen ez kimaradt a korábbi ÁSZ-jelentésekből is. Amire mindig kérjük az ÁSZ-t, hogy ezeknél a vizsgálatoknál, illetve a beszámolóknál hadd lássunk okszerűségi, hatékonysági, eredményességi szemléletű vizsgálatot, illetve megállapítá-

sokat, és azokra vonatkozó megfelelő iránymutatásokat is. Úgy gondoljuk, hogy ezek talán a legfontosabbak.

Mi biztosak vagyunk abban, hogy akik közpénzeket kezelnek nagyon-nagyon kis százalékkal, azokat megpróbálják törvényesen elkölteni. Az, hogy a törvényes, a morális meg az erkölcsös a mai Magyarországon hogyan válik el egymástól, nem reagálva Mengyi képviselőtársam elmúltnyolcévésére, úgy gondolom, hogy nagyon. A közintézményekbe vetett közbizalom pontosan ezért olyan, amilyen egyébként ma Magyarországon.

De az Állami Számvevőszék abban az esetben, ha ilyen eredményességi, hatékonysági vizsgálatot végez, főleg olyan érzékeny területeken, ami széles körben megbotránkozást kelt, széles körben fölhívja a közvélemény figyelmét, no pláne, formálja a közvélemény figyelmét, akkor pontosan annak a közbizalomnak, amiről Mengyi Roland képviselőtársam is beszélt, az tenne a legjobbat, ha az Állami Számvevőszék mint független szerv, elmenne, vizsgáldna, megállapítást tenne, és ezzel tisztába tenné a kérdést. Ezzel egyébként a magyar állampolgárok, adófizetők azt látnák, hogy nem lehet mindent úgy csinálni, ahogyan szeretnék, mert jön az Állami Számvevőszék, és az majd meg fogja állapítani, hogy mit kellett volna csinálni. Ebben látunk hiátusokat bizonyos ügyekben.

Elnök úr említette, hogy a kampánypénzek felhasználását is vizsgálták. Nyilvánvalóan úgy gondolom, hogy úgy nekünk, mint ahogyan másoknak is, a 2014-re alapított bizniszpártok - így összefoglaló néven talán lehet ezt így mondani - elszámolása tekintetében, úgy gondolom, hogy nem zárult az le az embereknek, illetve az Országgyűlésnek, az országgyűlési képviselőknek a gondolkodásában, sem az, ami történt, hogy el lehet indulni a választásokon, kell szerepni 106 embert, kell tudni állítani egy országgyűlési listát, néhány plakátot is ki lehet rakni, és mintegy 600 millió forinttal utána, ha nem sikerül elszámolni, hát ott egye meg a fene ebben a dolgban. Nem látjuk azt, hogy annyi bizniszpártnak a vezetőjét, annyi bizniszpártnak a vezető testületét utolérte volna akár az Állami Számvevőszék, akár melyik más olyan, a közpénzek felügyeletét, a közpénzek felhasználását, no pláne a kampányban való felhasználását figyelő szervezet.

Úgy gondolom egyébként, hogy ha a hangsúlyokban azt látjuk, hogy a korrupcióellenesség az egyik legfontosabb ügye az Állami Számvevőszéknek, akkor ez, ahol a politikában bizniszpártok alakulnak, sok száz millió forintot elkölthetnek, utána meg bottal üthetjük a nyomukat, bármilyen kárt okozva ezzel a közéletben, a politikában, a kampányokban, nem utolsósorban a közbizalomban, ezzel, úgy gondolom, van még dolgunk, ha a korrupcióellenességet annyira komolyan aláhúzzuk, ahogyan a bizottsági jelentésben is hallottuk, és ahogyan elnök úrtól is hallottuk.

Ugyanezt mondanám a Quaestor-ügyben. Nem fogom most fölcitálni az egész ügyet, lesz még ma arra alkalom. De már mi is alig emlékszünk rá, hogy ennek a Háznak a falai között működik egy brókerbotrányokat feltáró albizottság. Szűcs Lajos képviselőtársam, a Költségvetési bizottság alelnöke ennek az

elnöke. Szerintem egy éve nem hívták össze ezt a bizottságot, azt hiszem, hogy eddig kettő ülése volt, abból is az egyik az alakuló ülés volt. Oda meghívtuk mi az Állami Számvevőszéket, mert úgy gondoljuk, hogy lehetett közpénz a Quaestornál.

Azokat a kérdéseket tettük volna föl nem megálapításként, hogy lehetett-e ott, volt-e arra törvényi lehetőség, hogy akár minisztérium, akár minisztériumnak a cége, akár háttérintézmény, akár önkormányzatok tarthattak-e ott pénzt; lehetett-e ennek bármilyen törvényi alapja, és akkor még mindig nem azt kérdeztem, hogy ki hibázott. Mert azt csak akkor lehet föltenni, ha az ÁSZ arra a megállapításra jut, hogy nem tarthattak volna ott pénzt.

Ugyancsak kérdeztük tavaly is, idén is kérdezzük, de egy gondolattal hátrébról kell kezdenem. Nagyon sok vita volt ebben az évben a legutolsó jelentés meghallgatása óta arról, hogy mi a közpénz és mi nem. Úgy gondolom, hogy ennek eléggé intakt a megfogalmazása, hogy mi az, ami közpénz, utána megtanultunk egy új szöfordulatot: elveszíti a közpénz jellegét.

(10.00)

Aztán kiderült, hogy mégsem tudja elveszíteni a közpénzjellegét az MNB vagyona sem, akkor sem, hogyha kiteszik alapítványokba, vagy az alapítványok által alapított társaságokba teszik ki.

Itt csak egy dologra hívnám fel a figyelmet, mielőtt a kérdéseket felteszem: a tavalyi évben ugyanígy az ÁSZ jelentésének a vitájában kértük és felhívtuk a figyelmét arra elnök úrnak, hogy fordítson arra nagy figyelmet, hogy eredményességi, észszerűségi, törvényességi szempontból a Magyar Nemzeti Bank megteheti-e azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank vagyonát alapítványokba helyezi, és ezek az alapítványok olyan tevékenységet folytatnak, jelesül ingatlan-, műkincs vásárlást, oktatási tevékenységet s a többi, ami a Magyar Nemzeti Banknak nem tartozik sem a szorosán, sem a tágan vett feladatkörébe. Akkor a tisztelt Háznak a kormányzó többsége leszavazta ezt az országgyűlési határozatot, nyilván erőből, ők is érezték azt, hogy ez így nem helyes, de akkor ne legyen egy ilyen országgyűlési határozat. Ha nem érezték, hogy nem helyes, az még nagyobb baj.

De azóta történtek dolgok, kiderült, hogy a közpénz az közpénz, akkor is az marad, ha Matolcsy ezerszer mondja el, hogy nem az, és ezek felhasználásának, úgy gondolom, hogy az Állami Számvevőszék tekintetében van még egy aspektusa, ami szerint nemcsak a törvény betűjének a betartását, hanem az észszerűséget, az eredményességet, az okszerűséget, a hatékonyságot is kell vizsgálni, és ebben szeretném kérni tisztelt elnök urat, hogy ha eddig nem is, akkor a jövőben fordítsanak erre nagyobb figyelmet.

Ugyanúgy föl lehet emlegetni a Posta szerződéseit, amelyeket majdnem sikerült titkosítani; ugyanúgy föl lehet említeni az állami cégeknek a magáncégekkel való összetételét, ahol el akarják előlünk, országgyűlési képviselők elől zárni az állami cégek piaci tevékenységéből eredő bármilyen szerződéses,

pénzügyi, akármilyen kötelezettségeit. Úgy gondoljuk, hogy ezek nem helyesek, sem akkor, ha a Postáról van szó, sem akkor, ha a MET-ről van szó, sem akkor, hogyha az MNB-ről van szó.

Ezek az ügyek, én úgy gondolom, hogy mind árnyékot vetnek arra a nagyon-nagyon aláhúzott és végtelen módon kiemelt két célra, amit itt hallottam, az egyik a korrupcióellenesség, a másik pedig a pénzügyi kultúra kérdése. Én úgy gondolom, hogy a pénzügyi kultúra kérdésében nem engedheti meg magának az Állami Számvevőszék, hogy azt szó nélkül tűrje és hallgassa, hogy magán-brókercégeknél lehetett-e közpénz vagy nem lehetett közpénz, hogy nem jön el a bizottsági meghallgatásra. Úgy gondolom, hogy nehezen engedheti meg magának, vagy talán nem is engedheti meg magának az Állami Számvevőszék, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványaihoz áthelyezett irdatlan mennyiségű, 266 milliárd forintnyi pénzösszeg felhasználása tekintetében ne legyen okszerűségi, ne legyen eredményességi és ne legyen törvényességi olyan vizsgálat, ami meg tudja alapozni azt, hogy azt a közbizalmat, amit építeni kívánunk és azt a pénzügyi kultúrát lebontsák, ne azt lássák az emberek, hogy ha Matolcsynak szabad, akkor mindenkinek szabad, hanem azt lássák az emberek, hogy világosan, vörös fonal mentén folyik a közpénzekkel való gazdálkodás, azt lássák az emberek, hogy akik a közpénzekkel gazdálkodnak, azokat olyan emberek ellenőrzik, akik ezeket észreveszik, nem pedig olyanok, akik nem jönnek el a bizottsági meghallgatásra, akik elmennek ezek fölött a dolgok fölött.

Én úgy gondolom, hogy ez nem lehet cél, sem az nem lehet cél, hogy ezek az eljárások elhúzódjának, sem az nem lehet cél, hogy esetleg megállapítások nélkül maradjanak, mint akár a bizniszpártok esetében. Én nem fogok elmúlthatévezni, tisztelt képviselőtársam, az egy teljesen más irányvonal nyilvánvalóan, amit most követnek (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*), az én álláspontom az, hogy nem eredményesebb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Domokos László elnök úr, illetve Mengyi Roland képviselőtársam a Gazdasági bizottság nevében részletesen bemutatták az ÁSZ 2015. évi szakmai tevékenységéről és az intézmény működéséről szóló beszámolóját, ezért engedjék meg, hogy most a felszólalásomban néhány fontos, de kiegészítő szempontra hívjam fel a figyelmet.

Az ÁSZ az elmúlt évek során a szervezeti megújítással párhuzamosan módszertanát is folyamatosan fejlesztette, amelyhez a minőségirányítási folyamatok újragondolása is szervesen kapcsolódott. Erről egyébként a bizottsági meghallgatásán az elnök úr igen részletesen be is számolt számunkra. Az ÁSZ szerint nem minőségirányított produktumokra van szükség, ahogy ott az elhangzott, hanem minőség-

központú folyamatokra, amelyek önmagukban hozzájárulnak a kimenetek színvonalát is. Én úgy gondolom, hogy az ÁSZ a minőségirányított működés kialakításával és a módszertani megújulással olyan legfőbb ellenőrző intézménnyé vált, amely az állampolgárok bizalmát élvező, szakmailag pedig megkérdülhetetlen alkotmányos szervezetként képes támogatni a jól irányított állam működését. Röviden tehát azt lehetne mondani, hogy az ÁSZ a tavalyi évben is tette a dolgát, és a beszámoló azt mutatja, hogy mindezt jól és magas színvonalon tette.

Az ÁSZ a szakmai munkájának keretében a 2015. évben 221 jelentést, 26 tanulmányt, elemzést hozott nyilvánosságra, illetve a jó minőségű törvényalkotás céljával 12 tájékoztatót küldött meg részünkre, országgyűlési képviselők részére. Négy saját szervezésű „Jó gyakorlat” szemináriumot rendezett, és több tucat külső konferencián és egyéb rendezvényen osztotta meg széles körű tapasztalatát. Én úgy gondolom, hogy ez is beleilleszkedik - bár nem szervesen - egy ilyen társadalmi felelősségvállalási feladatba.

A 2015. évben számos önkormányzati és állami tulajdonú gazdasági társaságot ellenőrzött az ÁSZ. Ahogy a bizottsági meghallgatáson elhangzott, az ellenőrzések módszertanát is fejlesztették, és az általános ellenőrzések helyett inkább áttért az ÁSZ a célirányos, a korrupció veszélyének leginkább kitett területek ellenőrzésére, remélve ettől azt, hogy ezáltal ezek a célzott ellenőrzések még inkább hatékonyak tudnak lenni. Ezeknek az ellenőrzéseknek a keretében került sor az önkormányzati távhő- és hulladékgazdálkodó társaságok, továbbá az állami erdőgazdaságok ellenőrzésére, és ennek keretében fejezte be az ÁSZ az állami felsőoktatási intézmények rendszerszintű ellenőrzését is.

Az ÁSZ ellenőrzései hozzájárulnak a NAV működési és szervezeti megújításához, az adóbeszedés és a hátralékkezelés hatékonyságának a növeléséhez.

A Magyar Nemzeti Bank és a korábbi Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete ellenőrzésével az ÁSZ ráirányította a figyelmet a pénzügyi felügyelet korábbi működési hiányosságaira, és ezzel is támogatta az MNB kontrollmechanizmusának a megerősítését.

A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség rendszerellenőrzése, az ellenőrzési tapasztalatok összegzése is alátámasztotta a hazai uniós támogatási intézményrendszer átalakításának az indokoltságát. Erre utalt elnök úr most az expozéjában is.

Ezen eredményeket az Országgyűlés 2015 júliusában határozatban ismerte el, egyúttal az Országgyűlés meg is bízta az Állami Számvevőszéket, hogy szélesítse a vezetői rendszerekre vonatkozó tanácsadói tevékenységét, és támogassa az etikus közpénzügyvezető-képzést. Én azt gondolom, azt láthattuk az elmúlt időben, hogy ennek az országgyűlési kérésnek az ÁSZ meg tudott felelni.

Hozzájárult a duális képzés és továbbképzés feltételeinek megvalósításához, létrejött egy egyetemi képzési rendszer, amely a következő években a közszféra teljesítményének mérését kutatja és oktatja majd.

A társadalmi felelősségvállalás jegyében pedig, a 2014-ben meghozott országgyűlési határozatnak

megfelelve, az elmúlt esztendőben is kezdeményezői voltak a magyar lakosság pénzügyi kultúráját fejlesztő nemzeti összefogásnak, amit a bizottsági jelentés külön ki is emel.

(10.10)

Ezzel kapcsolatban szeretném azt elmondani önöknek, hogy az Állami Számvevőszék a közelmúltban vizsgálta a lakosság pénzügyi kultúrájának, pénzügyi tudatosságának a kérdését, és 2016-ban befejezett kutatásában arra kereste a választ, hogy mi lehet a pénzügyi kultúra fejlesztését megcélzó programok, képzések alacsony eredményességének, hatékonyatlanságának az oka. A kérdőíves felmérésen alapuló kutatás átfogó képet ad a hazai pénzügyi kultúra-fejlesztési programokról, és feltárja a már fennálló képzési rendszerek, programok hiányosságait.

Az Állami Számvevőszék ez alapján indokoltnak tartja a felelős és megalapozott közpénzfelhasználás elősegítése érdekében a minőséget és eredményességet biztosító tényezők erősítését, valamint ezek érvényesítését a képzési és szakképzési programokban. Az ÁSZ felvetésének az apropóján mi nemrég azonos kérdésben fordultunk a nemzetgazdasági miniszterhez: „Mit tesz a kormány a pénzügyi tudatosság kialakítása és a pénzügyi kultúra fejlesztése érdekében?” címmel, ami arról szólt, hogy milyen alapvető gazdasági ismeretekkel és készségekkel tudja segíteni az iskolásokat és az iskolapadból kikerülő fiatalokat a pénzügyi tudatosság kialakítása érdekében az állam, illetve más intézményrendszer. Akkor az NGM részéről Tállai András államtitkár úr kiemelte a válaszában, hogy nemcsak a fiatalokat kell felkészíteni a pénzügyi termékek közötti eligazodásra az életükben, hanem az idősebb korosztályt is. A kormányzat jelenleg is különböző programokkal segíti a lakosságot, és a pénzügyi ismeretek képzést már a Nemzeti alaptanterv részévé is tettük, éppen ennek érdekében.

Bízom abban, hogy ahogyan a bizottság megfogalmazta a javaslatát az Állami Számvevőszéknek, a pénzügyi tudatosság fejlesztésének a folyamatában a jövőben is aktív kezdeményezője lesz, és ellenőrzési tapasztalatait felhasználja, és erős tudományos szakmai háttérével egyfajta katalizátor szerepet, támogató funkciót fog betölteni. Éppen ezért hallgattam nagy örömmel, hogy elnök úr külön kitért arra, hogy ahogy eddig is, úgy a jövőben is az ÁSZ társadalmi felelősségvállalási programjának a középpontjában továbbra is a pénzügyi tudatosság, a lakosság, a magyar emberek pénzügyi tudatosságának az erősítése van.

Mindezek alapján összességében elmondható tehát, hogy ebből a beszámolóból az derül ki, hogy a tavalyi évben az ÁSZ magas minőségben, jó színvonalon végezte a dolgát, mindezt a KDNP-frakció nevében támogatjuk ennek a beszámolónak az elfogadását, és arra kérjük kormánypartii és ellenzéki képviselőtársainkat, hogy tegyék meg ezt ők is.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell hogy mondjuk, évről évre egy hasonló vitaszakaszhoz jutunk, amikor tulajdonképpen két előterjesztésről beszélünk, ugye, adott egy beszámoló, amit benyújtott az ÁSZ, és egy ennek elfogadását célzó határozati javaslat, amit majd technikailag elfogadhat a Ház, ha a kormányzati többség úgy dönt.

Az ellenzék részéről nyilván a jegyzőkönyv számára szólhatunk leginkább, hiszen televíziós és egyéb közvetítés már nem jellemző, hogy lenne, a parlamenti ülésekről közvetítő televíziós csatorna tudtommal csődbe ment, tehát igen szűk körű az a ráhatás, amit tudunk gyakorolni a tekintetben, hogy legalább érdemi észrevételeinket illetően előrelépést tudjunk elérni.

Eleve az elnöki köszöntő egyes kitételeire ki kell térnünk, hiszen a közpénzügyek átláthatóságának megteremtése mint cél, ez igen általános valami, de természetesen támogatandó, nem vitatható, a korrupció csökkentése is egy hasonló momentum, amit szerintem minden épeszű ember kell, kellene hogy támogasson, de azt látjuk, hogy a nemzetközi elvek, közérthetőség és különösen az államadósság csökkentése mint megjelenő cél valóban szép dolog, csak hogy az ezzel kapcsolatos háború tekintetében áll igen csehül mind a kormányzat, mind pedig azon apparátus, amely a jó tanácsokat adja neki ezt illetően. Hiszen a Széll Kálmán-terv különböző megállapításait, terveit illetően erre az évre egy nagyjából 65-70 százalékos arányos adósságráta volt a cél, ehhez képest egy jó 10 százalékponttal vagy még többel sikerült felülmúlni ezt sajnálatos módon. Mindig elmondjuk, hogy nem vagyunk ellendrukkerek, de a helyzet az, hogy ezen a területen nem sikerült érdemi előrelépést felmutatni. Ilyenkor a kormányzat mindig szokott keresni egy új mutatót, adott esetben, ha nominálisnál bukott, akkor egy GDP-arányosat, ha még a GDP-arányos államadósság is nő, akkor majd csinál egy újabb mutatót.

Tehát a helyzet az, hogy az adósságállomány menedzselése, ennek a szisztémája és eszközrendszere lényegileg nem változott a szociálliberális kormányzatok óta. Tehát az idézőjeles elmúlt nyolc év adósságmenedzselési gyakorlata és az azóta bekövetkezett elképesztő hasonlóságokat mutat, a kitérés sajnálatos módon nem sikerült, és azt is látjuk, hogy az újra és újra megjelenő költségvetési tervezetekben rendszerszinten még mindig ezermilliárd fölötti az a pusztán kamattörlesztési teher, ami az országra egyfajta védelmi pénzként, büntetőadóként ki van vetve. A helyzet az, hogy nagyságrendileg nem sikerült ezen változtatni.

Látjuk azt, hogy belső források megteremtésével, duzzasztásával lehetne csillapítani a helyzetet. Az Állami Számvevőszék egyes vizsgálatait, megállapításait pontosan arra irányulnak, hogy itt valami történjen, példának okáért az integritásfelmérés a közsféra tekintetében 7200 költségvetési szervezet

kérnek fel elektronikus levélben arra, hogy töltsse ki a korrupciós kockázatok felmérését szolgáló kérdőívet. Tehát ott tartunk sajnos, hogy egy kérdőívtől várjuk az érdemi előrelépést. Egyébként lehetne is, hiszen ha csak azt meg tudnánk állapítani, hogy mi történik azokkal a helyhatóságokkal, akik kimaradnak a közpénzek ellenőrzése alól a mai napig - tehát látható, hogy több száz olyan helyhatóság, önkormányzat működik Magyarországon, akiket lényegében senki nem ellenőriz -, akkor már érdemi előrelépést lehetne elérni. Én minden évben felteszem ezt a kérdést, és minden évben kapok egy olyan választ rá, hogy majd jövőre vagy a következő években szép lassan ellenőrzés alá vonunk mindenkit, de közpénzügyek tekintetében az elérhető cél csak az lehet, hogy minden ezt költő közületet, minden ezt költő szervezet, szerveződést vizsgáljon Magyarországon az erre hivatott szerv. Sajnálatos módon úgy látjuk, hogy ez még nem történt meg.

A számomra legérdekesebb rész viszont egyértelműen az, amikor az Állami Számvevőszék eljutott oda, hogy már megkezdte a Pallas Alapítványok ellenőrzésével kapcsolatos előkészületeket, tehát pontosan odajut, hogy a Magyar Nemzeti Bank legalább is kétes, általam vitatottnak tekinthető gazdálkodást folytató szerveit ellenőrizni fogja. Nyilván az erről szóló, előttünk fekvő hír is 2016. május 31-én 17 óra 19 perckor keltezett, tehát nyilvánvaló módon eredményekről beszámolni itt még nagyon nehéz lenne, de azt látjuk, hogy az ÁSZ ellenőrzési alaptervékenysége mellett valóban érvényt kellene szerezni a törvényben előírt tanácsadó szerepének is, hiszen amellett, hogy egyébként integritáskultúrát fejleszt és hasonló, már elnézést, de kicsit ilyen bullshit, túl általános, túl generális kifejezések alá próbál tevékenységet szuszakolni, azért itt elképesztően nagy előrejutást segíthetne elérni az ÁSZ maga, adott esetben azzal, hogy az MNB alapítványai költései tekintetében őszintén feltárja azokat a visszásságokat, amelyek érzésem szerint egy normális nemzetgazdaságban elő sem fordulhatnak.

Itt nem is elsősorban a múltincs-, festményvásárlásra gondolok, nem is csak arra az elképesztően szűklátókörű, ingatlanokat illető portfólióbővítésre gondolok, ami pont egy válságidőszakban fog majd visszautni. Hiszen egy válságidőszakban mi az, ami a leggyorsabb értékvesztésen megy át, és mi az, ami a legnehezebben mobilizálható? Pontosan az az ingatlanportfólió, aminek a bővítésére ezek a közületek adták magukat és adták a fejüket.

El kell hogy mondjuk, hogy ezek nagyon zavaróak, elképesztően zavaró tételek, meg az MNB alaptervékenységétől is nagyon távol állnak. Tehát itt is egy aránytorzulás figyelhető meg az MNB lefektetett alaptervékenysége és az elképesztően duzzadó kiegészítő tevékenységei között, de ami a legbántóbb - és nagyon bízom abban, hogy az ÁSZ képes lesz érdemi eredményeket felmutatni itt -, azok a feltételezhető és már bevallott állampapír-vásárlások, amelyek egyébként a piacot torzító módon mentek ebbe százmilliárdos nagyságrendben.

Persze zavar bennünket az is, hogy különböző nemzetközi pénzügyi szabályok ezeket tiltják, bár hozzáteszem, hogy nálam harmadik helyen szerepel-

nek a legjobb esetben is, hogy különböző nemzetközi szabályok mit próbálnak az országra erőltetni és mit nem, amellett, hogy azért természetesen betartunk bizonyos játékszabályokat.

(10.20)

De ami elképesztő, az az, hogy mennyiben képes torzítani mind a statisztikákat, mind a piaci mutatókat az a szabályozatlan állampapírvásárlás-tömeg, ami feltételezhetően az MNB különböző alszervei által vagy alapítványai által ment végbe. Gondoljunk csak az államadóságról szóló statisztikára! Egy százmilliárdos nagyságrendű beavatkozás, lényegében közpénzből - lehet vitatkozni, hogy elvesztette közpénzjellegét vagy sem, de lényegében közpénzből -, kimutatható módon torzítja az erről szóló statisztikát, Magyarország eladósodottságának mértékét, és adott esetben egy vizsgálati időszakban befolyásolni tudja azokat a tényszámokat, amelyekre mondjuk, majd egy költségvetést alapoz a későbbiekben a kormányzat.

Tehát itt egyértelmű piaci beavatkozásról van szó, ami helytelen irányú, bizonyos szabályokkal szembemegy, de egyébként meg értelmetlen, hiszen valós piaci folyamatok nem állnak mögötte, és megint csak a valós piaci folyamatokat nélkülöző torzítást, torzulást figyelhetjük meg. Tehát amikor az MNB alapítványainak tevékenységét, remélem, kellő alaposan fogja vizsgálni az ASZ, akkor nagyon remélem, arra vonatkozóan is lesz kitétele, hogy ezen állampapír-vásárlások végbemehettek-e egyáltalán normális módon, egy nemzetgazdaság számára megengedhetőek-e ezek a módszerek, tehát a mögöttes gazdasági és egyéb folyamatokat nélkülöző beavatkozási módszerek, és mennyiben torzítják ezek a rendelkezésre álló statisztikákat.

És ha már itt magában az ASZ-elnöki bevezetőben, az elnöki köszöntőben szóba került az államadóság csökkentése mint konkrét cél, engem nagyon érdekelne, hogy személyesen az ASZ vezetőjét, vezetőit mennyiben érinti ez, mennyiben tartják elfogadhatónak azt, hogy hasonló manipulatív módszerekkel változtassunk, mondjuk, az eladósodottságot kimutató rátákon, mutatókon, és mennyiben érdekeltek abban, hogy inkább valós piaci folyamatokkal mozduljunk el pozitív irányba, hiszen pozitív elmozdulásnak nehéz értékelni azt, hogy közpénzjellegét el nem vesztett, átcsatornázott összegekből az MNB alapítványai állampapírt vásárolnak, mindez pedig már érdemben képes torzítani az eladósodottságról szóló statisztikát. Ezzel Magyarország nem kerül ki semmiféle csapdából, nem nyer államadóság elleni harcot.

Mint említettem, az adósságmenedzselési metodika ugyanaz, mint a balliberális kormányok idejében, tehát semmi érdemi elmozdulást ez a kormány nem tudott felmutatni, nem ült tárgyalóasztalhoz, nem folytatott sikeres tárgyalásokat lényegében senkivel. Azzal próbálkozik, idézőjelben, hogy kinője ezt az adósságot, tehát hogy olyan gazdasági teljesítményt mutasson fel, aminek értelmében ez az ezermilliárd fölötti kamattörlesztési teher először egy

kicsit, aztán érdemben elkezdjen csökkenni. Ez egyébként egy reális forgatókönyv lehetett volna, csak nem ebben a régióban, nem ebben az európai uniós igában, ami alatt most állunk, nem egy olyan pénzszivattyú közepette, amikor multinacionális érdekeltségek éves szinten több mint 4000 milliárd forintot szivattyúznak ki az országból nyereségadó és egyéb megfizetése nélkül, különböző indokokkal, mint gyártási technológia bérlése, know-how bérlése, informatikai rendszer bérlése és egyéb. Tehát nem sikerült sajnálatos módon e folyamat fölé bármilyen korlátot szorítani.

Azt látjuk, hogy ebben a kivézetett helyzetben, egy ilyen fordított irányú pénzszivattyú közepén egyszerűen nem lehet kinőni ezt az adósságot. Tehát azt látjuk, hogy hat év alatt önök nem tudtak ezen a területen érdemi előrelépést felmutatni, a menedzselési eszközei ugyanazok, továbbra is ezermilliárd fölötti minden évben a törlesztési teher. Hogy most ez 1325 vagy 1150, ez egyébként fontos eltérés, tehát én értékelem azt, hogy ott felszabadul akkor százegynéhány milliárd forint, és ezt be lehet csatornázni máshova, de a kiszáradt gazdaság alaptételein nem tudtak változtatni, miszerint itt ezermilliárdos differenciák keletkeznek abból kifolyólag, hogy az adósságmenedzselési szisztéma teljesen ugyanaz, nem sikerült még az EU-források igénybevételével sem önálló lábra állítani bizonyos gazdasági egységeket. Tehát Magyarország tulajdonképpen egy félstátuszú német gyarmat szintjén működik, azon múlik a gazdasági teljesítménye, hogy különböző német autógyárak éppen a portfólióelosztásukat hogyan végzik, vagy milyen befektetéseket eszközölnek a régióban, és azon múlik a mindenkori magyar növekedési adat, hogy mennyire olcsó a magyar munkaerő.

Ez egy kiszolgáltatott gyarmati státusz. Ezzel nemhogy adósságot nem lehet kinőni, de érdemben az ország jelenlegi társadalombiztosítási, nyugdíjrendszerének a fenntarthatóságát is megkérdőjelezi önök 20-30 éven belül. Tehát látható, hogy Magyarország nem tudott elindulni a kivézető úton az utóbbi hat évben egy teljes mértékben elhibázott gazdaságpolitika tekintetében, ahol a könyvelői szakma mintegy 60 adófélét vagy adóemelési típust ismer az utóbbi hat évből. Egy elképesztően túladóztatott gazdaságban, ahol az OECD-kimutatások szerint a negyedik legdurvábban itt adóztatják a vizsgált országok körében a kétkeresős, kétgyermekes családokat, sajnálatos módon a kilábalás felé történő elindulás is elmaradt.

Éppen ezért várjuk az ASZ vizsgálatától és leendő vizsgálatától is azt, hogy ezen visszasságokat segíti feltárni, segíti olyan irányba mozdítani Magyarország jelenlegi vezetését, hogy érdemi lépéseket tegyen; egyébként nemcsak az államadóság csökkentése és a csapdából való kikerülés tekintetében, hanem afelé is, hogy Magyarországon ne fordulhasson elő az a botrány, amit az MNB alapítványai okoztak, ne fordulhasson elő az, hogy áttételesen, de valóban a devizahitelek pénzt költsék el az MNB egy alapítványa olyan célokra, amelyek törvényben lefektetésre nem kerültek, és amelyek álláspontom szerint megengedhetetlenek lettek volna. Tehát ezek a költségek nem voltak szabályosak.

Arra szeretnénk ösztökélni az ÁSZ-t is, hogy járjon hozzá ahhoz a munkához, hogy a Magyar Nemzeti Bankot tereljük vissza az alaptevékenységéhez, és a 70-80 százalékra duzzadt kiegészítő tevékenységeiből vetessünk vissza vele, már amennyiben nyilván befolyásolni lehet az ilyen folyamatokat. De ösztökéljük arra, hogy alaptevékenységére koncentrálna segítse a valódi magyar pénzügyi szuverenitás kialakulását, hiszen ilyesmiről jelen pillanatban nem beszélhetünk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja nem állított vezérszónokot. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők szintén nem vesznek részt a vitában.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzetiségeket képviselő bizottság véleményét két felszólaló ismerteti. Először megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségű szószóoló úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Parancsoljon, szószóoló úr!

ALEXOV LYUBOMIR, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága tagja, szerb szószóoló: Köszönöm a szót. Poštovani Predsedniče! Poštovana Skupštino! U ime Narodnog odbora Parlamenta iznosimo usaglašen stav o izveštalju Državne kontrolne komisije, Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés!

Az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről, valamint az intézményi működésről szóló B/10303. számú beszámolóhoz kapcsolódóan mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóoló nemzetiségi szempontból az alábbiakra kívánok kitérni.

Az Állami Számvevőszék számos terület mellett a 2015. évben is kiterjesztett vizsgálatot folytatott a helyi nemzetiségi önkormányzatok, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodásának ellenőrzése céljából. Az Állami Számvevőszék középtávú ellenőrzési koncepciójának részeként a stratégiában megfogalmazottakkal összhangban értékelte, hogy az önkormányzatok esetében biztosított volt-e a pénzügyi gazdálkodás szabályszerűsége, a vagyongazdálkodási tevékenységek szabályozott ellátása, továbbá az önkormányzatok és a nemzetiségek belső kontrollrendszerének kialakítása és működésének szabályszerűsége.

A helyi nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodásának ellenőrzése kapcsán az Állami Számvevőszék 2015. januárja és december 31. napja között 26 számvevőszéki jelentést hozott nyilvánosságra. A jelentésekben feltárt hiányosságok, illetve az ezekre való figyelemfelhívás a jövőbeni működés szempontjából nagy jelentőséggel bír, ugyanakkor az is szembeötlő, hogy a feltárt hibák döntő, mintegy 80 százaléka nem a nemzetiségi önkormányzatok munkájára vonatkozott, ezek az együttműködési megállapodás alapján feladatot ellátó önkormányzati hivatalok, jegyzők munkájára tett észrevételek.

Az ellenőrzési tapasztalatok rámutattak arra, hogy a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény keretrendszerét határoz meg, a

nemzetiségi joggyakorlás, az önkormányzati autonómia területén a hatályos és vonatkozó jogszabályi keretek a gyakorlati életben kevésbé szolgálják a nemzetiségi önkormányzást.

Az alábbiakban részletesen is kifejtem, hogy a hatályos normakeret a nemzetiségi önkormányzatokat a települési önkormányzatoknak kiszolgáltatott helyzetbe hozza.

(10.30)

A nemzetiségek jogairól szóló törvény 80. § (2) bekezdésében a települési önkormányzat és a nemzetiségi önkormányzat számára együttműködési megállapodás megkötését, illetve évenkénti felülvizsgálatának kötelezettségét írja elő. A törvényben rögzítésre került, hogy a települési önkormányzat kötelezettsége a helyi nemzetiségi önkormányzat gazdálkodásának, működésének szabályszerű feltételrendszerét biztosítani. Az Állami Számvevőszék ellenőrzésének tapasztalatai is rámutattak arra, hogy a helyi nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodásának szabályszerűsége nagymértékben függött a gazdasági tevékenységet ellátó települési polgármesteri hivatal feladatellátásától.

A nemzetiségi önkormányzat helyiséghasználatát, tárgyi eszközeinek rendelkezésre állását a polgármester útján a települési önkormányzat biztosítja. Ugyanúgy, ahogy biztosítja a szakmai munkát is a hivatal dolgozóin keresztül, az aktuális meghívókat, a jegyzőkönyvek feltöltését a nemzeti jogtárba szintén a polgármesteri hivatalok dolgozói végzik. A nemzetiségi önkormányzat ülésein a település jegyzőjének jelen kell lennie, és jeleznie kell, amennyiben törvénysértést észlel. Csak zárójelben jegyezném meg, hogy ezen előírás a gyakorlatban azt is jelenti, hogy az ülések nyelve ettől automatikusan nem a nemzetiség nyelve lesz, hiszen a jegyzők, kevés eset kivételével, nem beszélnek a nemzetiség nyelvét, így a nemzetiségi nyelv használata még a nemzetiségi önkormányzatok ülésein is háttérbe szorul, használata elmarad.

Ezenfelül a polgármesteri hivatal végzi a pénzügyi iroda munkatársain keresztül a nemzetiségi önkormányzatok pénzügyi tárgyú dokumentumainak elkészítését, a költségvetést, zárszámadást és a többlet. Fontos megemlíteni, hogy ezért a munkáért a települési önkormányzat többletforrást nem kap, valamint azt is kiemelten hangsúlyoznám, hogy a nem teljesítés esetén szankcióval a települési önkormányzatot nem sújtják. A települési önkormányzatnak nem érdeke a helyi nemzetiségi önkormányzatok szabályszerű feladatellátásának támogatása. Ezen kiszolgáltatott helyzet semmiképpen sem segíti elő a helyi nemzetiségi önkormányzatok mellérendelt státuszának hangsúlyozását. Számos esetben látjuk, hogy a helyi nemzetiségi önkormányzat jó vagy nem jó működése a polgármesteri hivatal vezető jegyző hozzáállásán, szakértelmén múlik.

A jelenlegi szabályozás így sem a települési, sem pedig a helyi nemzetiségi önkormányzat számára nem ideális, ennek jövőbeni változtatásán bizottságunknak munkálkodnia kell. Ehhez vártuk az ÁSZ

vizsgálatait, megállapításait. Annak ellenére, hogy az Állami Számvevőszék ezen jogszabályi kereteket megfelelőnek tartotta, ismereteink szerint annak jövőbeni módosítására javaslatot nem tett. Álláspontunk szerint a fenti jogviszonyt szabályozó jogi normák nem megfelelőek, szükségesnek tartjuk a jogszabályok módosítását.

Összességében bizottságunk az ÁSZ-nak a helyi nemzetiségi önkormányzatokról végzett ellenőrzéseinek megállapításait megismerte, a törvény szerinti működést segítő ellenőrzéseire a továbbiakban is igényt tart. Továbbra is maximálisan törekszünk az együttműködésre és a törvényes működés feltételeinek biztosítása közös érdekünk a nemzetiségi önkormányzatok valamennyi szintjén. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úrnak, aki anyanyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Parancsoljon!

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága tagja, német szószóló: Sehr geehrter Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Domokos László Elnök Úr! Engedjék meg, hogy szerb kollégámhoz kapcsolódóan én elsősorban az országos nemzetiségi önkormányzatoknál végzett átfogó ellenőrzésekről mondjam el bizottságunk véleményét.

Mielőtt ezt megtenném, engedjék meg, hogy visszautaljak arra, hogy az Állami Számvevőszék 2014. évi szakmai tevékenységéről folytatott parlamenti vitát követően Domokos László elnök úrtól kaptam egy külön levelet, amelyben azt írta: „Kérem, engedje meg, hogy megköszönjem, hogy figyelemmel kíséri és elismeri, valamint hozzászólásaival támogatja intézményünk mind hatékonyabb, eredményes működését.” Majd idézte azt a mondatomat, amely szerint: „Örömmel vesszük a nemzetiségek részéről az ÁSZ-ellenőrzéseket, mert meggyőződésünk, hogy valóban független, szakmailag felkészült apparátus által elvégzett vizsgálatok objektív és nem vitatható képet adnak a nemzetiségi önkormányzatok működéséről. Ráadásul az esetenkénti hibák megállapítása mellett azok megszüntetésére ajánlásokat tesznek, az intézkedési tervekre visszacsatolnak, ami számunkra jelentős szakmai segítséget, támogatást jelent a törvényes működés biztosításához.”

Köszönöm elnök úrnak ezt a visszajelzését, és szeretném megerősíteni, hogy ennek minden szavát fenntartva rendkívül fontosnak tartjuk az Állami Számvevőszék ellenőrzéseit. Olyannyira fontosnak tartjuk, hogy az elmúlt évben több jelentős törvénymódosítási javaslatunkat elhalasztottuk, például a nemzetiségek jogairól szóló törvényét is, kizárólag azért, hogy megvárjuk az országos nemzetiségi önkormányzatokról szóló ÁSZ-jelentéseket. Vagy például a tavalyi költségvetésben egyetlen forint támogatásemelést nem kértünk az országos nemzetiségi önkormányzatoknak, hiszen tavasszal lett elfogadva a '16-os költségvetés, és ősszel fejeződtek be a vizsgá-

latok, kifejezetten azért, hogy az ÁSZ-vizsgálatok eredményeit figyelembe vehessük.

Tehát igen nagy várakozással tekintettünk az ÁSZ-vizsgálatok elé. Viszont az elmúlt évben, az ÁSZ-vizsgálatok lezárását követően, majd a sajtó részére készített összefoglalók ismeretében hozzá kell tegyem, hogy némi csalódottság volt bennünk is és az országos nemzetiségi önkormányzatokban is, illetve némi, talán nem is olyan kicsi hiányérzet. Mielőtt erre rátérnék, szeretném megerősíteni és leszögezni, hogy a 13 országos nemzetiségi önkormányzat részletes jelentésében lévő állami számvevőszéki megállapítások túlnyomó, döntő többségével, 97-98 százalékkal egyetértünk, nem is vitatjuk.

Amivel esetleg részben vagy nem teljesen nem értünk egyet vagy nem értettek egyet az országos nemzetiségi önkormányzatok, nem a jelentés súlyos megállapításaihoz tartozik. Ugyanakkor azt gondoljuk, hogy a részletes jelentésekben megfogalmazott megállapítások nem teljes mértékben tükröződnek a sajtó részére készített összefoglaló anyagokban. Megítélésünk szerint ez kedvezőtlen az országos nemzeti- ségi önkormányzatok számára.

Hogy pontosan miről van szó, erre hadd mondjak egy-két példát. Vegyük a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának sajtóközleményét, amelyre elnök úr tegnap azt mondta a bizottság ülésén is, hogy az egyik legpozitívabb részletes ÁSZ-jelentés készült az országos német önkormányzat vizsgálatáról. Ugyanakkor a sajtó részére készített jelentésben kiemelten annyi szerepel, hogy a belső kontrollrendszer kialakítása és működtetése részben volt szabályszerű, a nemzetiségi önkormányzat pénzügyi és vagyongazdálkodása is részben felelt meg az előírásoknak. A „részben felelt meg az előírásoknak” kitétel például a pénzügyi és vagyongazdálkodás tekintetében olyan megállapításokra támaszkodik, hogy 2013-ban, egy évben nem készített költségvetési koncepciót az országos önkormányzat, 2010-11-ben a kisebbségért felelős állami szerv, 2012-ben a nemzetpolitikáért felelős állami szerv helyett az elemi költségvetést a MÁK-nak küldte meg. Vagy a vagyongazdálkodással kapcsolatban, a megszűnt sároki német nemzetiségi önkormányzat ingó vagyona tekintetében az ideiglenes vagyongazdálkodási feladatokat nem megfelelően látta el, vagy az átvilágíthatóságra vonatkozó törvény előírásait két esetben nem tartotta be.

(10.40)

Szeretném itt is megjegyezni, hogy nem vitatjuk a megállapításokat, nem vitatta az országos német önkormányzat sem, de a megállapításokkal minősített tevékenység létrejöttében, körülményeiben azoknak a törvényeknek, szabályoknak, amelyek között ez megszületett, azért igen komoly szerepük van. Így például a költségvetési koncepció azért maradt el 2013-ban, mert nem volt költségvetési törvény, mert a megalapozó törvényt a köztársasági elnök visszaküldte megfontolásra pont azért, hogy többek között például költségvetési koncepció a továbbiakban ne készüljön. Vagy az adatszolgáltatást a

MÁK felületén kellett megcsinálni, amelyből csak a MÁK-nak lehetett elektronikusan adatot szolgáltatni, más harmadik külső szervnek nem. Ezt egyébként el is törölték már 2014-ben ezt érzékelve. Vagy a sároki önkormányzatnál a nulla értéken nyilvántartott függönykarnist és néhány sörpádot, sörasztalt nem szállítottuk Budapestre, nem béreltünk egy helyiséget, nem költöttünk rá egy sereg pénzt, hanem kötöttünk egy megállapodást a sároki települési önkormányzattal, hogy ők végezzék a megőrzést és a használatot.

Ezeket tartom fontosnak elmondani, mert az országos nemzetiségi önkormányzatok egyrészt kapnak törvényi kereteket, másik oldalról pedig egy feltételrendszer támogatásban, infrastruktúrában, amelyeknek meg kell felelniük. Ha ez a két oldal nincs egymással összhangban, akkor nyilvánvalóan nem tudnak megfelelni neki. Az Állami Számvevőszék vizsgálati programjában egyértelműen leírta, hogy az ellenőrzés tapasztalatai alapján, a jogszabályi elmentmondások, hiányosságok feltárásával, azok megszüntetésére vonatkozó javaslatokkal segítjük a jó kormányzást. Az Állami Számvevőszék az észrevételekben és a részletes jelentésben feltárta és látta ezeket a problémákat, ugyanakkor ezekre nem tett észrevételt.

Azt kell mondanom ezek után, hogy két dolgot tehetünk. Segítséget nem kaptunk a jogszabályi környezet problémáinak módosításához, ezért ezt a nemzetiségi bizottság meg fogja tenni saját maga. Másik oldalról pedig az elmúlt időszakot lezártuk. En tisztelettel kérem az elnök urat, mivel a következő átfutó ellenőrzésig lesz idő, hogy valóban nézzék meg, mert a lényeges és lényegtelen megkülönböztetésében, az arányosság biztosításában, a sajtó részére menő összefoglaló anyagban, úgy gondolom, nem igazán sikerült jól lezárni az egyébként nagyon jó részletes jelentéseket. Ha ebben előre tudnánk lépni, ez nagyon sokat segítene. Tisztelettel kérem, hogy ezt konstruktív kritikának vegye, segítő szándékúknak, hiszen továbbra is kiemelt fontosságúnak tartjuk az ÁSZ-jelentéseket.

Mindezen hiányosság és részben csalódottság ellenére a nemzetiségi bizottság az ÁSZ éves beszámolóját a parlamentnek természetesen elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (*Taps a kormánypartok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az indított kétperces reakcióra, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársunk mondott. Sajnálom, hogy nem tartózkodik a teremben, mert tudnánk folytatni ezt a beszélgetést.

Az ÁSZ-jelentésről szóló határozat tárgyalásán vagyunk jelen. Nyilván a tanácsadás kapcsán felhasználta a lehetőséget arra, hogy a legfontosabb makroadatokat bírálja, amelyek ma Magyarországot, az egész tendenciát, illetve a Fidesz polgári kormányzását jellemzik. Tette mindezt mestéri csúsztatásokkal,

ahogy a Jobbikra általában ez jellemző. Ennek ellenére vagy mindezért szeretnék pontosítani.

Növekedés tekintetében az utolsó ismert GDP-adatunk tavalyi évről a 3,5 százalék, ezt megelőzően, amikor átvettük a kormányzást, 2010 előtt mínusz 6,8 százalék volt. Bár bántja a szocialisták érzékenységét, és ők úgy nevezik, hogy „elmúltnyolcévezés”, én úgy nevezem, hogy tényszámok ismertetése, mégis szeretném jelezni, hogy 2001-ben ez 3,7 volt, 2002-ben meg 4,5 százalék. Az államadósság ügye: 81 százalékos államadósságot vettünk át. Z. Kárpát képviselő úr azt mondta, hogy nem történt ebben változás és nem csökkent. Jelentem, hogy a 76 százalékot közelítjük. 2002-ben 50 százalékkal adtuk át a szocialistáknak, bármennyire is fáj ez nekik. Államháztartási hiány: mínusz 9,6 százalékkal kaptuk. Azóta immár harmadik-negyedik éve 3 százalék alá tudtuk szorítani, fel emeltük Magyarországot arról a szegyenpadról, ahova a szocialisták ültettek bennünket.

Állandóan elmondja az adóterhelést, hogy milyen kiemelten magas ez. Szeretném jelteni a tisztelt képviselőknek, hogy 2010 előtt magasabb volt, mint 41 százalék az adóterhelés. Ezt mi, a polgári kormány szorította vissza 38 százalékra. Majd kicsit növekedett és közel 39-nél stabilizálódik. De ez azért van, minden kutatásunk, statisztikai eredményünk, nemzetközi elemzők elismerik, mert akkorát fehéredett a gazdaság, hogy nominálisan növekedett ez a szám, tehát a 39 százaléknál lévő stabilizáció kifejezetten jó. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Folytatom majd, mert még számos adat van, amit meg kell ismerniük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim felszólalásai voltak azok, amelyek arra bírtak, hogy szót kérjek.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, abban teljes egyetértés van, úgy tűnik, hogy az ÁSZ fontossága és az a működés, amelyet kifejt, a demokratikus szervezetünk egyik pillére. Hadd emlékeztessenek arra, hogy már 1860-ban, amikor még a kiegyezés is távol volt, Deák és Lónyay arról tárgyaltak, hogy szükség lesz az új rendszeren belül, amely Magyarország alkotmányos rendszerét jelenti, egy olyan ellenőrző szervezetre, amely már nem királyi, tehát központi felügyelet alatt áll, hanem az alkotmányos rendnek megfelelően az Országgyűlés felügyelete alatt működik. Meggyőződésem, hogy az ÁSZ ennek a feladatának tesz eleget.

Szeretnék arra is emlékeztetni, ne feledjük el a vita során sem, hogy amikor Domokos László elnök úr kinevezésére került sor, olyan aggályok merültek fel, hogy ettől talán az ÁSZ átpolitizált lesz, és az irányultsága egy meghatározott irányba fog megmutatkozni. Ma ezek a felszólalások, amelyeket hallottunk, egytől egyig azt bizonyítják, hogy ezek a negatív várakozások nem következtek be. Az ÁSZ teszi a dolgát, nagyon határozottan lép fel ott, ahol kell, és

hadd mondjam el, ez a felszólalásom másik értelme, azok között a keretek között, amelyeket a törvény számára biztosít.

Shakács képviselő úr felvetett két nagyon fontos kérdést. Az egyik, ez kétségtelenül összefügg a választójogi rendszerünkkel, az úgynevezett bizniszpártok, ahogyan ő nevezte ezeket, de nevezhetjük bárminek is; kétségtelenül olyan pártokról van szó, amelyek a választójog biztosította előnyökkel oly módon élnek, hogy a végén ebből visszaélés lesz. Az ÁSZ megtette, amit lehetett. Itt a kérdés az, és erre kell a Háznak figyelnie, hogy vajon elégségesek-e az eszközei ahhoz, hogy mindazokat az anomáliákat fel is tudja deríteni, és már a nyomozó hatóságnak úgy tudja továbbadni, hogy a felderített adatok használhatók legyenek, megvannak-e ehhez a jogi eszközei. Az én meggyőződésem szerint nincsenek. Következésképpen el kell gondolkodni azon, hogy melyek azok a jogi eszközök, amelyekkel az ÁSZ ennek a feladatának jobban eleget tud tenni. Nem olyan nagy pénzekekről van szó, de annál irritálóbbakról. Mindannyian tudjuk, hogy a közvéleményt kevés dolog izgatja annyira, kevés dolog az, ami olyan mértékben képes a közvéleményt felháborítani, mint amikor a közpénzeknek olyasfajta kiáramlása van, amely nemcsak értelmetlen, hanem ráadásul még politikai célokat is látszik szolgálni.

(10.50)

Pedig nem politikai célokat, hanem kifejezetten egyéni célokat szolgáltak bizonyos esetekben azok a pénzek, amiket így használtak fel. Az ÁSZ ennek az én meggyőződésem szerint igyekezett maximálisan utánajárni; jó néhány esetben képes volt az eseteket fel is deríteni. De azért mondjuk ki világosan: az ÁSZ nem nyomozó szerv, következésképpen nem is a nyomozás a feladata, hanem hogy a rendelkezésre álló adatokat oly mértékben tudja visszavezetni és levezetni, ami már megadja a következő eljárás alapjait is.

A másik tétel, amelyről szólni kell, az önkormányzatok ellenőrzése; ez egy rendkívül nehéz és kényes kérdés. Magyarországon az önkormányzati rendszer olyan jellegű, amit én úgy tekintek, mint a magyar alkotmányos rend egyik biztos, szilárd pillérét, amit kikezdeni semmilyen irányból nem szabad. Az önkormányzatiság, amely valamikor, a '48-as időkig a megyei rendszerben nyilvánult meg, ma települési önkormányzatokban testesül meg elsősorban. Ezeknek a száma rendkívül nagy. Az ÁSZ lehetőségei és ereje, ezt most mondjuk ki világosan, odáig nem terjedhet, hogy évente ellenőrzéseket tudjanak végezni, ezért célzott ellenőrzések vannak. A célzott ellenőrzések esetében viszont mindig fennáll annak a lehetősége, hogy a célzást netalántán így vagy úgy értékeljék, különösen ellenzéki részről. De ha őszintén és világosan megnézzük azokat az ellenőrzéseket, amiket az ÁSZ végzett, akkor nem mondhatunk mást, mint hogy pártatlanul, oly módon történtek az ellenőrzések, amelyek az erőből még telhetek. Azt gondolom, hogy ezen a területen is lehetnek jogalkotói feladatok.

Végezetül szólni szeretnék arról, amit szintén érintettek képviselőtársaink, hogy az ÁSZ-nak két kiemelt feladata van - ezeket inkább célnak nevezném -, amiket az elnök úr megjelölt: a pénzügyi tudatosság növelése és a korrupció kérdése. Mindkettő kényes kérdés. A pénzügyi tudatosság nyilvánvalón az eddig bekövetkezett anomáliák miatt különösen az, és nagy figyelmet igényel, hiszen arról van szó, hogy azok a devizahitelek, azok, akik súlyos helyzetbe kerültek, voltaképpen azért több okból kerültek ebbe az állapotba. Számos indok volt, de többek között a saját pénzügyi felkészületlenségük is. Következésképpen ezen a területen nagyon nagy lépéseket lehet előre tenni. Hozzá szeretném tenni - és ne vegye ezt, elnök úr, rossz néven -, én azt gondolom, hogy ez elsősorban egy pluszvállalás az ÁSZ részéről, de semmiképpen nem az alapfeladat.

Más a helyzet a korrupciós kérdéssel. A korrupciós ügyben az ÁSZ-nak meggyőződésem szerint alapvetően fontos feladata van. Ő ugyanis pártatlanul, anélkül, hogy nyomozati eszközöket kellene igénybe vennie, oly módon jut bizonyos nyomokra olyan esetekben, amelyek már felvetik a korrupció gyanúját, amikhez talán senki másnak nem lehet ilyen hozzáférése.

Hadd mondjak megint egy történelmi példát, hogy ez mennyire fontos, és nem mindig a pénz nagyságrendje az, ami számít. 1868-ban előkerült a Házban egy ügy: a Béga menti erdőből nem több, mint 18 ezer ölfát adtak el. Ezt a 18 ezer ölfát úgy adták el, hogy nem pályáztatták meg, ugyanis az akkori időkben is szokás volt ezt megtenni, a közelben lévő Temesvárt nem értesítették. Következésképpen egy komoly, nagy, előbb csak térségi, majd egészen országos felháborodást váltott ki. Lónyay kis híján belebukott ebbe a 18 ezer ölfába. Kis híján azért, mert volt egy Deák Ferenc, aki kikövetelte, hogy az utolsó lépésig fel kell deríteni az ügyet. Az ügy mégis úgy oldódott meg, ahogy ma nem tudna megoldódni, mert a miniszter felállt a Házban, és azt mondta, hogy: uraim, kikészítettem az összes iratot a szobámba.

Amelyik képviselő bele kíván tekinteni, meg kívánja ismerni, fáradjon be és nézze meg, tessék szólni, hogy ki megy be. Mindenki azt mondta, hogy: hiszünk a miniszternek. Hát ez ma nem fordulhatna elő. Azt hiszem, ebben egyet kell értenünk, hogy ebben a Házban ilyen nem fordulna elő: sorba állnának a képviselők, azok is, akiknek fogalmuk nincs, hogy miről van szó, meg azok is, akik, azt gondolom, hogy számvitelileg az égardta világon semmit nem értenének hozzá, de egy kis botrány kedvéért megtennék. Tehát más világban vagyunk, az kétségtelen.

Annál nehezebb az ÁSZ dolga bizonyos dolgokban. Mengyi képviselő úrral azért értek egyet tulajdonképpen mindenben, mert alapjában véve pontosan arra mutatott rá, hogy az ÁSZ feladatainak és lehetőségeinek a határain belül történtek eddig a vizsgálatok.

Magam azt mondom, hogy ezeket a határokat érdemes kiterjeszteni, mert az ÁSZ pártatlanságáról, azt gondolom, mindegyik oldal meggyőződhetett az elmúlt időszakban. Következésképpen az általa történt felderítéseket sokkal nagyobb hitelességgel lehet

elfogadni, mint sok minden más ellenőrző intézményét.

Végezetül, engedjen meg, elnök úr, egy kissé személyes jellegű megjegyzést. Egészen más a Házban felszólalni, bizonyos dolgokról beszélni egy ilyen szép, kedves napon, mint a mai, amikor nagyjában-egészében majdnem baráti körben vagyunk itt jelen a Házban. *(Derűltség.)* Más ez, mint amikor a farkasok jobbról és balról hevesen ordítanak mindenféle felszólalásnál, és egészen más, amikor egymást meghallgatjuk, és amikor egymás érveit és a felszólalásában elmondott, talán jó gondolatokat, képesek vagyunk értékelni.

Tisztelt Ház! A magam részéről a határozati javaslatot támogatom. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, a kedves felszólalását. Talán az ülésvezető elnök annyit most az egyszer, az ülészak végén megtehet, hogy azonosuljon a felszólalóval. Valóban öröm az, amikor szakmai érvek alapján vitatkozik a Ház. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Mengyi Roland képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Oné a szó.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen. Az előző felszólalásomat még folytatnám néhány adattal. Az adóterheknél, az adóterheltségnél hagytuk abba, és az adósság finanszírozására szeretnék még számokat mondani. Az hangzott el az ellenzéki padsorokból, hogy részben sem a módszere, részben sem az összege nem változott, 1300 milliárd forint körül van. Tisztelt képviselőtársaimnak mondom, hogy 1200-1300 milliárd forint közötti adósságfinanszírozási kamatterherrel kezdtünk kormányozni polgári kormányként, és 900-nál tartunk ma. Ez 25 százalékos csökkenés. Azt gondolom, hogy ez egy óriási eredmény.

Még egy apróság ehhez kapcsolódóan. A devizaadósságunk aránya, a devizaadóssodottságunk aránya 2010-ben 50 százalék fölött volt. Azóta folyamatosan zuhan, csak hogy még egy érdekes számot mondjak, mert ennek azért idő kell, hogy a gazdaságon átfusson: 2000-ben ez 25 százalék volt - 25 százalék -, 2010-ben 50 százalék fölött és azóta pedig mélyen zuhanó pályán van. Mind a növekedés, mind az államadósság, mind az államháztartás hiánya, az adóterheltség, az adósságfinanszírozás kamatterhének csökkenése, a devizaadóssodottságunk arányának változása, ez mind-mind siker.

Ezért van nehéz helyzetben minden ellenzéki frakció és képviselő, amikor ezt kötelezően támadniuk kell, hiszen ezeket a sikereket igen nehéz úgy támadni, hogy tulajdonképpen a tények, a számok ezeket nem támasztják alá. És mindezt az önök által oly hangosan támadott részben jegybanknak, részben pedig polgári kormányzásnak, aktív gazdaságpolitikának köszönhetjük.

Úgyhogy kérem, mivel az előterjesztésünk továbbra is az Állami Számvevőszékről szól, hogy támogassák a határozati javaslat elfogadását, mert ő ad nekünk segítséget abban, hogy mindezeket az adatokat világosan és tisztán láthassuk, illetve ő támogat

bennünket az ellenőrzéseivel is. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék 2015. évről szóló beszámolójával kapcsolatosan az egészségügyet érintő kérdésekre szeretném felhívni a figyelmet, illetve mindarra a tevékenységre, amely a 2015. évben a jelentésekkel, illetve a vizsgálati cselekményekkel az egészségügyet érintette.

Azt is látnunk kell, hogy a 2015. évben, bár bizonyára megkezdődtek azok a vizsgálatok, amelyek 2016-ban formálódtak jelentéssé, mégis az egészségügyvel kapcsolatos intézményt kettőt találunk, az Országos Mentőszolgálatot, illetve a Magyar Orvosi Kamarát, amelyekkel kapcsolatosan az Állami Számvevőszék vizsgálatot folytatott le és elkészítette a jelentését.

Természetesen ez a két jelentés - nem meglepő módon - valamennyi, egyébként az egészségügyi intézményrendszerben tapasztalható hiányosságra hívta fel a figyelmet.

(11.00)

Szépen sorjában menve nyugodtan megállapíthatjuk, hogy mindkét intézménynél olyan szabálytalanságokat állapított meg, és mindkét intézménynél olyan időintervallumot vizsgált, amelyben négy, illetve öt évre visszamenőleg folyamatosan és állandóan visszatérő hibajelenségek, krízisjelenségek jelentek meg, amelyeket azért fontos megismerjünk, illetve azért fontos, hogy mindenképpen felhívjuk rá a figyelmet, mert ezekből lehet tanulni, és - ahogy egyébként az elnök úr is említette - az utóellenőrzéseknél ezekre lehet visszatérni, hogy van-e változás ezen a téren, illetve sikerült-e adott esetben az Országos Mentőszolgálatnak, vagy ha utóellenőrzésre törvényi felhatalmazás lesz, mondjuk, a Magyar Orvosi Kamara tevékenységével kapcsolatosan, akkor az utóellenőrzésnél szintén meg lehet vizsgálni, hogy a Magyar Orvosi Kamara a vizsgált, illetve megállapított hiányosságoknak eleget tudott-e tenni, illetve ki tudta-e küszöbölni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az Országos Mentőszolgálat vonatkozásában szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy állandó változás, illetve egy megnövekedett szervezeti rendszer, illetve feladatellátás volt a vizsgált időszakban, hiszen 2012-ben ment végbe egy feladatellátási növekmény, amely egyébként magával hozott egy állományi, tehát szervezeti növekedést is. De a szabálytalanságok ettől függetlenül 2008 és 2013 között, én

úgy gondolom, helyesen állapították meg, hogy valóban a kontrollrendszer kialakításában, illetve működtetésében komoly hiányosságok voltak.

Itt külön felhívta a figyelmet az Állami Számvevőszék az alapítói, illetve fenntartói hibák súlyos voltára. Ez azért is fontos, mert most is azt látjuk, hogy mind az alapító, mind a felügyeleti jogokat gyakorló minisztérium sokszor saját magával vagy a háttérintézmények átalakításával, vagy a minisztériumi struktúrában való saját helyüknek a meglelésével van elfoglalva, és ezáltal lerontja azokat a lehetőségeket, amelyekkel a vizsgálatokat, belső vizsgálatokat vagy felügyeleti joggyakorlást megfelelő hatékonysággal tudná gyakorolni.

Ezért különösen fontos lesz egy utóellenőrzés, különösen az alapítói - hívják akár Egészségügyi Minisztériumnak, Nefminek, EMMI-nek, most már egyébként EMMI-nek - hibák kiküszöbölésére, hiszen úgy látjuk, hogy a közfeladat ellátásához vagy az erőforrásokkal való hatékony gazdálkodáshoz szükséges követelményeknek nemcsak a vizsgált időszakban nem felelt meg, de nézve az elmúlt időszak eseményeit, talán még most sem felel meg teljes egészében az Országos Mentőszolgálat, annak ellenére, hogy annak vezetése egyébként mindig a legjobbra törekszik, vagy próbálja áthidalni a szűkös lehetőségeket.

Ami szintén intő jel, és nagyon fontos felkiáltójeleket kell mellé tenni, nemcsak az, hogy a pénzügyi gazdálkodásban voltak szabályszerűtlenségek, illetve nem sikerült betartania a szabályosságot a szervezetnek, hanem az a külön pont, amelyben felhívta az Állami Számvevőszék a figyelmet, ha úgy tetszik, az alulfinanszírozottságra - hiszen a likviditáshiányt vagy a likviditási, fizetőképességi problémákat más-ként nem lehet nevezni -, minthogy a szerv a feladatellátásához szükséges, átadott forrásokból nem tudja ellátni a feladatát, ami egyébként nem feltétlenül csak egy belső gazdálkodás, hanem ennél sokkal kiterjedtebben egy fenntartói hiányosságot is jelent, tehát ezért is hasznos lehet egy utóellenőrzés is.

A vagyongazdálkodás tekintetében, én úgy gondolom, annak ellenére, hogy az ÁSZ megállapításokat tett, itt is problémákra hívta fel a figyelmet, mégis úgy gondolom, hogy a vagyongazdálkodásban elképzelhető, hogy a vizsgált időszakhoz képest történt valamilyen javulás. Persze különösen fontos itt is majd azt áttekinteni, hogy az európai uniós projektek és fejlesztések által megvalósult új mentőállomások vagy új vagyonelemekkel való gazdálkodás tényleg szabályszerűen történik-e.

Talán nemcsak egy utóellenőrzés, hanem pontosan a helyzet megváltozása miatt egy ismételt ellenőrzésről is szó lehetne. Persze ezt csak azért jegyzem meg óvatosan, mert azt pontosan tudjuk, hogy bárhol is történjen egyébként jó szándékúan állami számvevőszéki ellenőrzés, azért a vizsgált szerv nem örül neki, hiszen ez neki egy számottevő fennakadást okoz a mindennapi működésében, és éppen csak elég emberrel rendelkezik ahhoz, hogy a napi teendőit ellássa, és tudjuk, hogy egy ÁSZ-vizsgálat mindig fokozott terhet jelent a szerv részére. Tehát a szabályszerű gazdálkodást így lehet végül is kierőszo-
kolni vagy így lehet foganatosítani.

Ami a Magyar Orvosi Kamarát illeti, a Magyar Orvosi Kamarának egy sajátos közjogi helyzete van, hiszen egy olyan köztestületről beszélünk, amelyet nyilvánvalóan csak abban az esetben tud vizsgálni és abban az esetben is vizsgálta az Állami Számvevőszék, amennyiben államháztartási támogatásban részesül. Volt időszak 2010 és 2012 között, amikor államháztartási támogatásban részesült a MOK, éppen ezért célszerű és indokolt volt megvizsgálni a gazdálkodását.

Itt egy nyilvánosság előtti vitának is szemtanúi lehettünk, hiszen az Állami Számvevőszék megállapításaira a Magyar Orvosi Kamara mind akár az elnökséget, mind az országos hivatalát, mind a területi szervezeteket illetett kritikákkal, illetve véleményekkel kapcsolatosan ő is megfogalmazta a saját kritikáit, és a rá jellemző harcos modorban védte egyébként a Magyar Orvosi Kamara működését.

De azt összességében megállapíthatjuk, hogy valóban voltak hiányosságok mind területi szervezetekre, mind az országos hivatal nyilvántartási rendszerére, szervezeti és működési szabályzatára, ügyrendi szabályzatokra vonatkozóan. Úgy gondolom, hogy a mai közigazgatási működésben, függetlenül attól, hogy egyébként egy sajátos önkormányzatisággal rendelkező szervezetről van szó, mégis fontos, hogy egy átlátható és a mindennapi működést segítő, jól kezelhető szervezeti és működési szabályzattal ettől függetlenül rendelkezzen, hiszen ez az alfája és ómegája a saját működésüknek, így hát ez a kritika jogosnak tűnik. Azt mindenképpen érdemes megjegyezni, hogy a területi szervezeteknél valóban nagy elmaradás volt, hiszen egyharmada semmilyen érvényes szervezeti és működési szabályzattal nem rendelkezett.

Én úgy gondolom, hogy az utóellenőrzés különösen indokolt ebben az esetben, hiszen az Orvosi Kamarának a fontos érdeképviseleti, köztestületi szerepét erősítheti, ha az Állami Számvevőszék által megfogalmazott kritikákat megfogadva, azokat kiküszöbölve cselekedtek, hiszen ez azt mutatja, hogy a Magyar Orvosi Kamara egyrészt elfogadta a kritikákat, másrészt a saját szerzetének a javítása érdekében fellépett, s ezáltal egy nagyobb, ha úgy tetszik, nemcsak közbizalmat, hanem a tagság felé is egy nagyobb bizalmat jelenthet, ami egyébként minden ilyen önkormányzati vagy köztestületi működésnél óriási probléma, hiszen a kamarai legitimitáció egy állandó probléma nemcsak az orvosoknál, hanem beszélhetnénk akár az Ügyvédei Kamaráról vagy bármilyen más olyan kamaráról, ahol a tagság sokszor nem érzi saját magáénak azt a kamarát, amely az érdekeit érdekképviseleti szervezatként hivatott képviselni.

A másik nagyon fontos kérdéskör - és ez már áttevet valamilyen szinten majd erre az évre, 2016-ra, és távol álljon tőlem, hogy egyébként a munkáját alaposan és a szakmai irányelveknek megfelelően végző Állami Számvevőszéknek én tanácsokat adjak -, hogy mindenképpen arra kell koncentrálni az egészségügyi intézményekkel kapcsolatosan, hogy érdemes vizsgálni és erősíteni azt a szemléletet, hogy a lehető legnagyobb átláthatóság legyen az egészségügyi intézmények gazdálkodásával kapcsolatosan.

Álláspontom szerint azért van szükség az átláthatóságra, mert a jelenlegi egészségügyi intézményi struktúra egy folyamatos, permanens átalakuláson esett át, ami egyébként egy tulajdonosi, egy fenntartói átalakulás volt, amelyben nagyon sok erőt arra pazarolt el a rendszer, hogy ezeknek az átalakulásoknak a levezénylése, az utána való helyük megtalálására ment el sokszor az energia, és a szabályszerű, megfelelő és ha úgy tetszik, hatékony működés kialakítása mindig valahol az utolsó prioritás volt. Éppen ezért egyrészt ahhoz, hogy lássuk, hogy ezek az egészségügyi intézmények - legyen szó fekvőbeteg-ellátó intézményekről, országos intézményekről, de akár háttérintézményekről is, amelyek a kormány munkáját segítik - meg tudtak felelni az átalakulásuk során az ezt követő tehernek, szabályszerűen tudnak most is gazdálkodni, és megfelelő teljesítményre képesek, mindenképpen szükséges lenne, ha úgy tetszik, fokozottabb állami számvevőszéki jelenlétre, ellenőrzésre. S pontosan az átláthatóságot azért is mondtam ezen a területen, mert az átláthatóság és az ő gazdálkodásuk teljes transzparenciája tudna bizalmat teremteni nemcsak a politika számára vagy a rendszert kritikusan néző, nemcsak szakpolitikuskok, hanem a szakpolitika felé érdeklődő szakemberek számára, hanem a lakosság számára is, hiszen ők maguk se tudják sok esetben, hogy egy-egy kórház milyen nehézségekkel néz szembe, miként tudja azt megoldani az ottani vezetés, menedzsment.

Ha az embereknek egy átlátható gazdálkodás lenne a szemük előtt egy-egy intézménnyel kapcsolatosan - legyen szó a marcali kórházról, legyen szó a síófoki kórházról, vagy beszélhetünk nyugodtan a nyíregyházi vagy akár megyei intézményekről is -, sokkal könnyebben megértenék, hogy milyen terhek vannak az intézmény vállán, és sokkal könnyebben megérthetnék azt is, hogy milyen egészségügyi ellátást kapnak, vagy miben rontja le az ő egészségügyi ellátásukat vagy hozzáférhetőségüket magának a rendszernek a működése.

Azt is tudom, hogy ebben az évben, bár a számát nem tudom összeadni, de talán Zala megyétől Csongrád megyén át Bács-Kiskun megyéig több olyan kórháznak az állami számvevőszéki jelentése elkészült, amely az elmúlt időszaknak, ha úgy tetszik, a viharverte átalakítási időszakoknak a tanulságait vonja le.

(11.10)

Ezekből - bár ez a következő évi beszámolóban nyilván szerepelni fog, és meg tudjuk vitatni itt a plénumon - jól látszik, hogy egy nagyon komoly nyomás van az intézményeken, nagyon komoly gazdálkodási hiányosságok vannak, amik sok esetben a megbízásoknak a nem következetes átvezetései, sokszor az összeférhetlenségi szabályoknak a teljes hiánya. Ez nem feltétlenül jelent akár korrupciós cselekményt, csak szimplán azt, hogy nem jutott energiája a kórháznak, az intézmény vezetésének, hogy ezeket szabályszerűen működtesse, és ez mind-mind lerontja az egyébként nagyon nehéz és kifeszített helyzetben lévő egészségügyi intézmények gaz-

dálkodását és ezáltal az abban végzett gyógyító tevékenységet. Tehát ezt mindenképpen jó szándékkal mondom, hogy nemcsak a törvényalkotónak lenne szüksége az átláthatóság jobb megteremtésére, hanem az ÁSZ-nak is ebben valamilyen módon, ahogy el is kezdte a vizsgálatokkal, partnernek kell lennie, hogy teljes egészében, taxatíván át tudjuk tekinteni az egész struktúrának a gazdasági teljesítményét, működését, hogy melyek azok az elemek, amelyeknél elfolyik az egészségügyben egyébként is nagyon kritikus pénztömeg, mert nagyon nagy szükség van ezekre a pénzekre.

Másrészt nem lesz könnyű helyzetben az ÁSZ, hiszen egy újabb átalakítás van a küszöbön, ami a gazdálkodásban, munkáltatói jogok gyakorlásában szintén, úgy gondolom, hogy működést rontó eredmény lesz, pusztán csak azért, mert ilyenkor mindig magára koncentrál, az átalakulásra koncentrál a rendszer. Ez pedig a kancellária-rendszernek a bevezetése, amiről, hogyha feltételezésem helyesek, a mai napon a kormány is tárgyal. Tehát ez egy újabb olyan faktor lesz, ami persze nehezen kiszámíthatóvá teszi a jövőbeli gazdálkodást. De természetesen az ÁSZ az elmúlt időszaknak a gazdálkodásával kapcsolatosan tud majd következtetéseket levonni.

Így hát én továbbra is bátorítom - bár itt ismét megjegyzem, hogy senki sem örül egy ÁSZ-vizsgálatnak, és senki sem örül, ha az ő szabályszerűségét kutatják, de mindenképpen bátorítom - az Állami Számvevőszéket, hogy az egészségügyi intézmények, és itt nemcsak szigorúan véve az alapellátás vagy a járóbeteg- vagy fekvőbeteg-szakellátási intézmények, hanem a háttérintézmények megvizsgálása is szükségesnek mutatkozik. Ez, úgy gondolom, hogyha a benne foglalt hiányosságokat feltárják, és ezzel kapcsolatosan jelentés készül, ha megfogadják az intézmények, csak javítani fogja a rendszer működőképességét. El fognak veszni, vagy el fognak tűnni talán azok a hatékonytalan, bár ez elég magyartalan kifejezés, de azok a hatékonyságot rontó jelenségek, amelyek sokszor az egészségügynek a rákfenéi. Tehát mindenképpen arra bátorítom az Állami Számvevőszéket, hogy foglalkozzon ezekkel az egészségügyi intézményekkel, hiszen ez is a komplett átalakításnak egy olyan szelete lehet, amely segítheti az egészségügy hatékonyabb gazdálkodását és ezáltal a közpénzkel való hatékonyabb gazdálkodást.

Még egyetlen dolgot szerettem volna megemlíteni, de erre már nem fogok bővebben kitérni: az valóban fájó pont volt, hogy a pénzügyi felügyelet korábbi hiányosságaival kapcsolatos megállapításoknál lehetővé váltak, illetve lehetőség volt olyan fájó brókerbotrányokra - bár ki hogy tekinti ezeket -, mint például a karcagi Kun-Mediátor-brókerbotrány, amely szintén azt mutatta, hogy a pénzügyi felügyeleti rendszer nemhogy a helyzet magaslatán állt, hanem, ha úgy tetszik, hallgatólagosan hozzájárult mindazokhoz a disznóságokhoz, amelyek az évtizedes pénzügyi csalássorozatok lehetővé tették. Erre már csak utólag a megállapításból nyugodtan rábólinthatunk, hogy valóban így volt, ettől függetlenül ezek a sajnálatos esetek megtörténtek. Ezt a jövőben el kell kerülni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Én is köszönöm, és mielőtt kétperces felszólalásra adnék lehetőséget, az önök nevében is szeretettel és tisztelettel köszöntöm a győri Péterfy Sándor Evangélikus Iskola diákjait és pedagógusait. Örülök, hogy itt vannak. Jó napot kívánok! *(Taps.)*

Most pedig folytatjuk a munkát. Józsa István képviselő úr, MSZP, kért szót két percben. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Biztos vagyok benne, hogy előttem már többen szóltak arról a kiváló munkáról, amit az Állami Számvevőszék a közpénzek mozgásának ellenőrzése területén végez. Úgyhogy erre alapoznám a hozzászólásomat, hogy én is biztassam az Állami Számvevőszék, hogy a közpénzek mozgását ellenőrizze a Magyar Nemzeti Bank és annak közalapítványai csatornáin keresztül. Ugyanis lehet, hogy önök bizonytalanságban voltak korábban, hogy ez közpénz vagy nem, itt a parlamentben a Fidesz-frakció részéről történt kísérlet, hogy bebizonyítsák, hogy ami a Nemzeti Bankból mint közpénz, átkerült az alapítványaiba, az elveszítette a közpénzjellegét. Személyesen Kósa frakcióvezető úr próbálta erről meggyőzni a magyar közvéleményt, hogy eltűnik a közpénzjellege. Hát a pénz az eltűnt, de a közpénzjellege nem tűnt el.

Tehát én arra kérném nyomatékosan itt a parlamenti vitában az Állami Számvevőszék, jelesül a volt fideszes elnökét, hogy lépjen túl a saját árnyékán, és menjen utána, hogy hogyan mozog a Nemzeti Bank alapítványaiban a közpénz. Mindenben megfellel-e az alapítványokra vonatkozó hatékonysági, transzparencia- és egyéb függetlenségi elveknek? Nem kerülhet-e esetleg családtagokhoz, nem kerülhet esetleg olyan üzleti célra, ami már magánérdeket szolgál? Illetve makrogazdasági megközelítésben nem esik-e a Magyar Nemzeti Bank az alapítványai révén az Európai Unióban tiltott monetáris támogatásnak a cselekedetébe? Tehát én biztos vagyok benne, hogy önök szakmailag erre felkészültek, én csak azt kérem, hogy csinálják meg. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő felszólalóként Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik, következik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy kicsi témát érintenék, amelyet Domokos László elnök úr is említett már, mégpedig ez a választásokkal kapcsolatosan azoknak a pártoknak a problematikája, akik indultak a választáson úgymond azért, mert a jogszabály szerint elég komoly állami támogatást lehetett erre felvenni.

Mégpedig akár több száz millió forintot is összegyűjthetett egy párt, ha minden választókerületben állított jelöltet. Nem is ezzel van a probléma, illetve ezzel is lehet, de hát elnök úr is említette, hogy komoly problémát jelent ennek az ellenőrzése, illetve ellenőrizhetetlensége, illetve annak a szankciója, aki

ezt másfajta célra vette fel, mint amire eredetileg a jogalkotó szánta.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam is felemlítette ezt a problémát, amiben ő meg is dicsérte az Állami Számvevőszék, hogy szerinte ebben a feltárásban jó munkát végzett. Amire neki a törvényben megadott keretek között lehetősége volt, megtette, és itt el is mondta Domokos László elnök úr, hogy ezzel probléma van. Én itt inkább arra a felelősségre szeretném felhívni a figyelmet, hogy magának a jogalkotónak, az Országgyűlésnek van egy nagyon komoly felelőssége a tekintetben, hogy ebben valamiféle módosítást, új törvényt, új szabályozást kellene bevezetni, amely megszüntetné a jövőben annak a lehetőségét, hogy pártok kifejezetten csak arra a célra jöjjenek létre, hogy a sok száz millió forintot állami támogatást felvegyék. Kérdés az, hogy egyáltalán a céljaik között szerepelt-e az, hogy bekerüljenek a Magyar Országgyűlésbe vagy ne kerüljenek be, vagy csak az volt a célja az egésznek, hogy ehhez a támogatáshoz hozzájussanak. Ezen, azt gondolom, hogy mindenképpen változtatni kellene, és az Országgyűlésnek kellene ezt megtenni, de mindenesetre az nagyon fontos dolog, hogy erre felhívódott a figyelem.

És hogy ezek be akartak jutnia az Országgyűlésbe vagy nem, ezt nem tudhatjuk, de ha már itt tartunk, hadd említsem meg, hogy a mai ülés akár ünnepi ülés is lehetne itt az Országgyűlésben, ahová ezek a pártok, akik itt vannak, bejutottak, hiszen ma 120 éve ülésezett először az Országgyűlés ezen falak között. 1896. június 8-a az a dátum, amikor itt először ülésezhetett a parlament, ebben a gyönyörű épületben, amiről talán elmondhatjuk, hogy ez a világ legszebb Országháza, és azt hiszem, hogy erre minden magyar ember határon belül, határon túl, a Kárpát-medencében és az egész Földön büszke lehet. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Külön köszönöm az Országgyűlés egésze nevében a figyelemfelhívást és a helyes megemlékezést, képviselő úr. Tiszteletem!

Most pedig kétperces felszólalás következik. Józsa István képviselő úr, parancsoljon, MSZP!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): *(Hangosítás.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Folytatnám az előbb megkezdett közpénzügyi ellenőrzésre történő felhívást az Állami Számvevőszék elnöke felé. Szeretném leveletartozó MET-gázület miért közpénz, és miért lenne arra szükség, hogy az Állami Számvevőszék ellenőrizze azt a mintegy 150 milliárdnyi átvándorolt közpénzt, ami átkerült a MET hasznába ahelyett, hogy a Magyar Villamos Műveknél csapódott volna le.

(11.20)

Azt hiszem, azt nem szükséges megindokolni, hogy az MMV Zrt. tevékenysége az ÁSZ... *(Jelzésre:)* Nagyon hangos? *(Jelzésre a képviselő felteszi a mikrofonját.)* Én nagyon hangosnak éreztem a hozzászólásomat, de lehet, hogy pont azért, mert nem volt rajtam a mikrofon.

Tehát a MET-et, kérem, ellenőrizzék, ugyanis a MET azáltal tudott behozni olcsón megszerzett ausztriai gázt, hogy egy rendelettel kijelölték őt vezetőhasználónak a HAG-vezetékre, ezt ő átadta a határ túlsó oldalán a fő MVM Zrt.-nek, és ő a miniszteri engedély birtokában áthozta a határon. A miniszteri engedélyt természetesen közcélra adták ki, hogy a stratégiai gáztárolóban legyen olcsó gáz, illetve a távfűtőműveknek legyen olcsó gáz, ezt követően érthetetlen módon, szakmai felkészületlenségre való tekintettel az MVM Zrt. újra eladta 2 forint haszonnal a MET Magyarországnak akkor már, és a MET Magyarország mintegy 30-32 forint haszonnal adta tovább. Kérem, ezt vizsgálják ki! Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most normál szót kérő képviselő fel szólalása következne, de meg kell kérdeznem Józsa István képviselő urat, hogy ezt így komolyan gondolja-e. Ha komolyan, akkor álljon fel és folytassa!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Nagyon is komolyan gondolom *(Derűtség.)*, annál is inkább, mert a hozzászólásomban szét kívántam választani a kétperces reakciókat, tehát a vitában elhangzott reakciókat, illetve az Állami Számvevőszék egészére vonatkozó hozzászólási részt.

Tehát normál hozzászólás keretében én szeretném szakmailag méltatni annak a szakembergárdának a felkészültségét és munkáját, amelyet a korábbi fideszes képviselő úr vezet, és ennek ellenére magas színvonalú munkát végeznek. *(Derűtség.)* A probléma abban látszik *(Tállai András: Nevetéses...)*, hogy milyen irányba mozdulnak el ezek az ellenőrzési tervek. Ugyanis ha őz túllépne azon, hogy korábban milyen színeket képviselt, és hallgatna a szakmailag felkészült kollégáira, na nem arra a jogi tanácsadói körre, amelyik volt szíves feljelenteni engem *(Derűtség.)*, az Országgyűlés egyik szerve feljelentette az Országgyűlés képviselőjét, hogy meg akarja sérteni az ön jó hírét itt a parlamentben mondott hozzászólásával, ami úgy hangzott, hogy a Magyar Nemzeti Bank vizsgálata keretében folytatott kijelentéseinek egy része alkalmas a Nemzeti Bank tekintélyének a csorbítására.

Na most, ezt visszavontam; én azt mondom, hogy egy része nem alkalmas, a másik része alkalmas. Tehát ilyen tanácsadói is vannak önnek, az elnöki Jogi Segítségnyújtási Osztály, amely megbízta, nem akarom nevének nevezni, mert újra fel fog jelenteni az ön zugüggyvédje *(Derűtség.)*, egy hamis címen *(Nevet.)*, egy hamis címen feljelentett, tehát nem is tudtam róla, mert azon a címen én nem vagyok, az a választási irodának egy alkalmi címe volt, tehát nem ellenőrizte, önt se akarom feljelenteni, hogy hűtlenül kezelte az Állami Számvevőszék pénzt, és jogalap nélkül, rosszul végzett munkáért fizette ki ennek az ügyvédnek az ügyvédi megbízási díját, tehát én úgy gondolom, hogy az ön munkatársainak a többségére nem ez jellemző, és abban is biztos vagyok, hogy ön személy szerint mint elnök nem ilyesmire ad biztatást. Mert nagyon remélem, hogy ön már vagy még nem tartozik a Finkelstein-tanítványok közé, amit a miniszterelnöke itt gyako-

rolt, hogy nem a Habony Árpádra válaszol, hanem rámegegy a babára; tudja, ezt a fociban úgy mondják, hogy nem a labdát nézi, hanem a babát. Ha a labdát nem tudja elrúgni, a Habony Árpádra feltett kérdésre nem tud válaszolni, akkor megpróbálja felrúgni azt az újonnan választott frakcióvezetőt, aki a Habony Árpád-kérdést feltette. Tehát én nagyon remélem, hogy önök továbbra is a labdát nézik, és nemcsak a babákat próbálják felválni a pályán.

Az ellenőrzéseik keretéből szeretném kiemelni a közbeszerzési eljárások ellenőrzési fejezetet, ami egy meglepő számot mutat: 33 esetben - ez a vizsgált esetek 92 százaléka - azt állapították meg, hogy közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését tárta fel - önök, az Állami Számvevőszék - több mint egymilliárd forint beszerzési értékre vonatkozóan. A közbeszerzési szabálytalanságok esetén kezdeményezett jogorvoslati eljárásokban szinte kivétel nélkül megállapították a jogsértést, és számos esetben bírság kiszabására is sor került. Tehát önök ezen a területen is jó munkát végeztek. Csak milyen az az eset, amit vizsgáltak, ami 92 százalékban azt mutatja, hogy szabálytalanság van? Én pontosan tudom, hogy nem önök szabják ki a bírságot, önök csak javaslatot tesznek jogi eljárás lefolytatására, na de ezek az eljárások a jogsértést megállapították, tehát azt a szomorú helyzetet, amit önök feltártak, az erre illetékes ellenőrző hatóság is kénytelen volt megerősíteni.

Tehát én azt szeretném javasolni, hogy ezekben az esetekben, amelyek a Nemzeti Bank közpénzfelhasználását, elsősorban az alapítványainak a gazdálkodását jelentik, amelyek a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőben a MET-gázüzletet jelentik, mert azért ha az a közcélra meghozott miniszteri rendelet tényleg közcélt szolgált volna, akkor az az eredmény vagy az MVM Zrt.-nél csapódik le, vagy pedig a közhasznó érvényesül, mondjuk, a távfűtőművek, illetve a stratégiai gáztároló esetében.

De hasonlóképpen a kormányzati szervek közpénzfelhasználását is jó lenne, ha ellenőriznék, gondolok itt azokra a Quaestor-pénzekre, amelyek valahogyan a kormányzati szférából, a Földművelésügyi Minisztériumból, a Külügyminisztériumból és más honnan a Quaestorhoz, a Hungária Vagyonkezelőhöz, tehát olyan, nagy kockázatú céghez kerültek, ahova a jogszabály szerint nem is kerülhetnek. Tehát az is furcsa, hogy több milliárdos tartalékkal rendelkezik az egyébként takarékosnak mondott költségvetés keretében egy-egy tárca, de ha átmeneitileg rendelkezik is ilyen pénzeszközzel, jó lenne, ha az Állami Számvevőszék érvényt szerezne ennek a szabálynak; ezt csak biztonságos állampapírba helyezhetné, vagy a Nemzeti Banknak olyan termékeibe, ami rövid távú letétet jelent. Úgyhogy én nagyon szeretném, ha a következő vizsgálataik kiterjednének arra, hogy miért állhatott elő az a helyzet, hogy a miniszterelnök úr - a bennfentes információáramlás terhé is felvállalva - soron kívüli utasítást adjon a Külügyminisztériumnak a Quaestornál lévő pénzek visszavételére, és ennek mi volt az előzménye, hogyan kerülhetett oda, ilyen nagy kockázatú műveletbe a Külügyminisztérium pénze.

Tehát én továbbra is hiszek abban, hogy az Állami Számvevőszék megkísérli pártatlanul végezni a

munkáját, de ehhez, úgy gondolom, nagyobb eltököltésre van szükség mind az elnök úr részéről, mind a program összeállítóinak a részéről. De ha az elnök úr olyan instrukciókat ad, hogy azokra a kérdésekre, amelyek itt a parlamenti vitában elhangzottak - mert az önök foglalkoztatója a Magyar Országgyűlés, tehát önök a Magyar Országgyűlésnek közvetlenül alárendelt, mindenki mástól független szerv -, az itt elhangzottaknak megfelelően, mindenki mástól függetlenül állítsák össze ezekre vonatkozóan a vizsgálati programjaikat, kérem, derítsék ki azt, ami a magyar közvéleményt a közpénzek területén nagyon aggasztja. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Tállai András: Kétperces, Józsa! Nyomd meg! - Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Az együttes általános vitát lezárom.

(11.30)

Megkérdezem Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Elnök úr, parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm, hogy a véleményüket elmondták. A képviselők láthatóan valóban forgatják a jelentéseinket és ismerik a tartalmát, sőt nagyon sok felszólalás azokat is próbálta figyelmembe ajánlani, amiket nem tartalmaz. Igen, számtalan a kör, hatalmas terület az, amelyet az ellenőrzésünknek le kell fednie. Ennek nyilvánvalóan évről évre meg is próbálunk felelni, ezek szerint kisebb-nagyobb hiányosságokkal, hiszen azok a területek vagy nem elég világosak, hogy hogyan magyaráztuk el az ellenőrzését, vagy eleve tényleg reménytelennek látszik, legalábbis a mai körülmények között, a lefedettség ellenőrzése.

Különösen például az államháztartási körön kívüli tételeket sokan sorolták - alapítványok, pártok és kampány- és olyan pénzek, vagy magáncégek -, amelyek hogy mennyiben és hogyan érintettek, azt gondolom, egyrészt törvényi keretek szabják meg a határokat, másrészt pedig darabszámban, ténylegeségben is akár több százezerre tehető. Több esetlegesen magánvállalat vagy magánszemély megemlítésénél önmagában jelzem, hogy adókedvezmények tekintetében például a törvény lehetőséget teremt, hogy mint lemondott közpénzt, ellenőrizzük, de konkrétan olyan esetekben, amelyek ettől eltérőek, azért külön korlátozó lehetőségekkel kell szembenézni. Természetesen a törvényi keretek által az önök kezében van, hogy mit enged meg az ÁSZ-nak és milyen módon ellenőrizzen.

Itt módszertani javaslat is elhangzott Szakács László részéről. Vannak olyan témák, amelyekben az ÁSZ csak szabályszerűségi ellenőrzést folytathat, például a pártok vagy a kampányellenőrzés tekintetében, de a Nemzeti Bank monetáris politikája is

tabu a Számvevőszék számára nemcsak Magyarországon, hanem a világon mindenhol. Értem én, hogy erre javaslatot tesznek, de mi a törvényi keretek között fogunk eljárni, és jártunk el eddig is. Erre persze példa pont a Nemzeti Bank alapítványai, amelyek tekintetében pont önök biztosították '16 áprilisában, hogy a Számvevőszék ellenőrizze. Természetesen ennek megfelelően - ahogy el is mondtam már többször - ennek az előkészületei folynak. Láthatóan van, aki már eredményt is hirdet és következtetéseket von le a szabályosság vagy a szabálytalanság tekintetében. Nyilvánvalóan a hírek szerint itt több mint 200 milliárd forintról van szó, Z. Kárpát Dániel jelezte, hogy ez egy hatalmas pénz.

Egyetértünk, de azért azt nem árt tudni, hogy a Nemzeti Bank mérlegfőösszege 11 600 milliárd forintról szól. Tehát egy hatalmas összegről van szó, amelyet egyébként könyvvizsgáló és felügyelőbizottság is ellenőriz. Tehát azt azért nem állítanám, és fel akarom erre hívni a figyelmet, hogy ez nem ellenőrzetlen terület, csak a Számvevőszék részére korlátozott ennek az ellenőrzése. Jelenleg is ellenőrzöttként tudom minősíteni a Nemzeti Bankot, és azt is mondhatom, hogy a Nemzeti Bank gazdálkodásának szabályosságával kapcsolatban alapvetően nem tudok kifogást emelni, nem tudok olyan tapasztalatot levonni, hogy ott alapvetően akár a könyvvizsgáló, akár a felügyelőbizottság, akár a saját ellenőrzési tapasztalataink alapján lényeges problémák lennének. A Nemzeti Bankon túli alapítványok tekintetében ez meg nyilván nem áll módomban, hiszen ellenőrzést még nem folytattunk; mint jeleztem, erre vissza fogunk térni.

De ha már a Nemzeti Bank körüli kérdések előkerültek, akkor talán fontos a pénzügyi rendszer ellenőrzésének a kérdése, hiszen abban pont önök hozták meg a döntést, hogy egy önálló intézmény helyett a jegybankba integráltan egy koncentrált pénzügyi felügyelet jöjjön létre. Jelenleg mi azt látjuk, hogy miután folyik a '14. évi nemzeti banki gazdálkodás ellenőrzése is, beleértve a pénzügyi rendszer szervezetét érintő ellenőrzést, amelyben a múlt évben befejeztük öt évre visszamenőleg a jogelőd Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének az ellenőrzését, ott valóban azt láthattuk, hogy mind az ellenőrzésben, mind pedig a működésben bőven volt mit javítani. Azt tudom előzetesen jelezni, de majd a jelentésünk pár hét múlva fog megjelenni, hogy jelentős változások történtek, tehát indokolt volt erre a területre törvényi keretek között nagyobb figyelmet fordítani. A Nemzeti Bank pedig elindított egy nagyon jelentős ellenőrzési változtatást, amelyben az ellenőrzés módszertanát, technológiáját is változtatni kell. Úgy gondolom, a kockázatalapú ellenőrzések erősítése szükséges, erre a Gazdasági bizottságban külön is felhívtam a figyelmet. A Gazdasági bizottság felé jeleztem, hogy érdemes lesz a mai magyar ellenőrzési rendszer teljes módszertani áttekintését végiggondolni, hiszen teljesen új technológiai lehetőségek, új módszertani megközelítések jelentek meg akár a statisztikai eszközök igénybevétele, akár pedig az egyéb területek tekintetében.

Tehát azt kell mondanom, igen, a brókerekkel kapcsolatos hozzászólásokat, a befektetők pénzének

a védelmével kapcsolatos teendőket, azt gondolom, eminens, kiemelt területként kell kezelnie mindenkor elsősorban a jegybanknak, mint amely felelős ellenőrző szervezet, de legalább annyira az Állami Számvevőszéknek és így természetesen az Országgyűlésnek is. A változtatások tekintetében pedig indokolt erre a területre évről évre visszatérni, bár a törvény nem írja elő, de a Számvevőszék évről évre visszatér a Nemzeti Bank ellenőrzésére.

Felhívom a figyelmet viszont arra is, hogy az Állami Számvevőszék elkezdte a brókercégekhez kapcsolódó befektetői tevékenység ellenőrzését. Ezek a jelentések még nem készültek el, nem kerültek nyilvánosságra. Ez egy nagyobb, több száz szereplőt is érinthető kérdéskör. Most azt vizsgáljuk, hogy valóban minden helyszínre el kell-e mennünk, vagy milyen módon kell majd megközelítenünk ezt. Az első tapasztalatok alapján azt tudjuk mondani, hogy általában ott volt gond ezekkel a brókeres, pénzügyi közvetítőket igénybe vevő befektetéseknél, hogy jellemzően az úgynevezett belső kontrollokat, a pénzügyi kulcskontrollokat nem tartották tiszteletben, amit persze bagatellizálni szoktak sok esetben, sokféle módon, hogy ez nem olyan fontos. Ez természetesen igaz is, hogy sok esetben egy tisztességes embernél, tisztességes, jó szándékú működésnél akár elégséges is lehet, de miután közpénzről van szó, nem biztos, hogy mindenki szakszerűen ért például egy befektetéshez.

Mi ezt tapasztaltuk, hogy sok esetben olyan jegyzők, olyan hivatalvezetők döntöttek befektetésekről, jegyezték ellen ilyen befektetéseket, akiknek nincsen pénzügyi szakirányú végzettségük, vagy egyáltalán nem látszott olyan szakmai munka, ahogy valakire támaszkodva hozták volna meg a döntést. Tehát én úgy gondolom, valóban át kell majd gondolni alaposabban, hogy ezen úgynevezett befektetési típusú tevékenységek tekintetében is mennyiben szakmai követelményhez köthető, hogy valaki ezzel foglalkozzon.

De messzebb mennék ebben a dologban. Ha már az önkormányzatokat említették többen is, azt látjuk, hogy nagyon sok esetben nem pénzügyi végzettségű jegyzők azok akik, például mérleget állítanak össze. Tudnék olyan jogszabályi környezetet is kifogásolni vagy legalábbis megfontolásra ajánlani, hogy első számú vezetőknél természetesen nincs gazdasági végzettségük, legyenek például ezek egyetemek, legyenek kórházigazgatók, ha már ezek a témák előkerültek, miközben valójában első számú vezetőként mégis felelős döntést hoznak pénzügyi kérdésekben. Ezt a kérdéskört mint állammenedzsment megújítását mi felvetettük. Erre a kormányzat egyébként pozitívan reagált is a múlt évben. Úgy gondolom, ezt tovább kell gondolni szélesebb körben is. Az egyetemek tekintetében már megtörtént. A többiek tekintetében is végig kell gondolni, hogy a pénzügyi felelősség és szakértelem, és a szakmai felelősség és szakértelem együttes hatása ki tudjon a közpénzügyi körtől az intézményeknél is szélesebb körben bontakozni, hogy ez megfelelő biztonságot teremtsen a szabályos és nem csak szabályos, hanem valóban eredményes, hatékony, gazdaságos és célszerű pénzfelhasználás tekintetében.

(11.40)

Erről azt gondolom, egy gyékényen árult mindenki, aki ebben a kérdésben hozzászólhat az Országgyűlésben. Ebben változtatásokat, továbblépéseket kell tenni. Részben megtörténtek, részben pedig az állammenedzsment megújításában folytatni kell ezeket a változásokat.

Külön szeretnék az olyan kérdésekre válaszolni amelyben azt jelezték, hogy nem vizsgáltuk, pedig vizsgáltuk. Fontos, hogy a Nyugdíjreform és Államadósság Kezelő Központtal kapcsolatban elhangzott, hogy az ÁSZ figyelmébe ajánlják. Igen, az ÁSZ figyelte. Minden évben egyébként a zárszámadás során törvényességi szempontból ellenőrizte, és a módszertani megújításunk keretében pont arra, hogy az országgyűlési beszámolóval érintett szervezetek bekerüljenek a zárszámadásba, mi kitérünk rá. Más kérdés, hogy van, amit az Országgyűlés valóban 5 év múlva tárgyal, de vannak olyan ügyek, amiket például most tárgyal, miközben a zárszámadást meg majd csak szeptember 1-jén fogjuk nyilvánosságra hozni. Ez egy 25 éve bevett gyakorlat.

Mi csak szeretnénk jelezni, hogy érzékeljük ezt az igényt, és a mi részünkről meghoztuk azt a döntést, hogy több mint 20 olyan szervezet van, aki az Országgyűlésnek beszámolási kötelelemmel bír, nem feltétlenül plenáris ülésen, hanem bizottsági ülésen; azoknak a pénzügyi beszámolóit mi bevonjuk a zárszámadásba minden évben. Korábban nem mindig, mert a nagyságrendjénél fogva nem feltétlenül került bele a mintába, vagy egyszerűen kapacitás hiányában nem tért rá ki. Ma már azt tudom mondani, hogy tavaly is, idén is minden ilyen intézmény pénzügyi beszámolójának az ellenőrzésére összevont véleményt fogunk adni, hogy megbízhatóak-e vagy nem; tehát az alapvető szabályossági szempontból szeptember 1-jén nyilvánosságra hozott zárszámadásunkban erre ki fogunk térni.

A kampánypénzekkel kapcsolatban többen is hozzászóltak. Szerintem is ez egy olyan terület, amely rengeteg újdonságot hozott a '14-es kampányidőszakban, és ennek van közpénzügyi vonzata is. Mi azt tudjuk mondani, ahogy leírtuk a beszámolóban is, hogy például a hirdetésekkel kapcsolatos kérdések nagyon széles körben újdonság erejével hatottak, ahogy szabályozta az Országgyűlés. Ennek meg is tudtunk felelni. Nem is kifogásolja többnyire senki, hiszen egy kontrollált, rendszerezett, átlátható módon történt. Mi ezért mondtuk, hogy javultak a kampányfinanszírozással vagy kampányműködtetéssel kapcsolatos egyes területek, mert ott tetten érhető konkrét jogszabályváltozás, és annak a betartása is megtörtént.

Kevésbé láttuk megnyugtatónak valóban azoknak a pártoknak... - de ne feledjük: induláskor semelyik párttól nem lehet előre tudni, hogy be fog-e jutni az Országgyűlésbe vagy sem, azt a választók döntenek el. Volt olyan párt, amelyik remélte, hogy bejut, és mégsem jutott be, volt, amelyik párt nem biztos, hogy annyira bízott benne, mégis bekerült. Tehát ez egy sokkal összetettebb kérdés, és erről nem is hiszem, hogy az Állami Számvevőszéknek kell állást foglalni. Csak azt jelzem, hogy előre mindenkinek esélyegyen-

lőséget teremtett, hogy pénzt juttatott a mind az egyéni, mind a listás induláshoz kapcsolódóan a központi költségvetés, pont annak érdekében - legalábbis az indoklásuk, az önök indoklása ebben az volt -, hogy ne annyira a szponzorok, a külső, átláthatatlan finanszírozók vegyenek részt, hanem közpénzként, közpénzzel való elszámolás keretei között a szabályosság szempontjából számoljanak el.

Szeretném hangsúlyozni, hogy nyilván eredményességi kritériumot nem állíthatunk egy ilyen kampánypénz felhasználásával kapcsolatban, vagy egy hatékonysági vagy célszerűségi kritériumot. Nem is tették meg. De a törvényben ha meghozzák, azt mi betartatjuk. Ha tehát olyan felső határokhoz, olyan eredményességi küszöbhez kötik, amely esetén például vissza kell fizetni - ez már volt korábban is a törvényben -, akkor nyilván mi ezt megállapítottuk és meg is fogjuk állapítani, tehát azt tudom mondani, hogy ezekben az esetekben, ha a törvényben kritériumokat határoznak meg, nyilván mi az ellenőrzés során oda tudunk rá figyelni.

A törvénytelenesség tekintetében, a törvények be nem tartása tekintetében az ÁSZ elég sok, ha jól emlékszem, 9 feljelentést tett vagy gyanút vetett fel, ami kimondottan törvénytelenesség. Volt adóhivatal és volt ügyészséget érintő kérdéskör is. Volt olyan, aki például nem adott adatot. Nem tekintette közpénznek, amit az állam adott, és nyilván mi - pont az önök jogszabályi felhatalmazás alapján - ügyészséghez is fordultunk ilyen ügyben.

Ezek az ügyek nem zárultak le, de folyamatban vannak, és tehát úgy gondolom, ha ez is lezárul, érdemes lesz áttekinteni ezt a kérdéskört; az Állami Számvevőszék ebben a tapasztalataival, elemzéseivel, konzultációval áll rendelkezésre, ha erre igény van. Nyilván nem feltétlenül gondolom, hogy nekünk kell egy kampányfinanszírozás-változtatást kezdeményezni, de a jelentéseink alapot teremthetnek akár bizottságokban, akár más közéleti területeken, hogy ezt megfontolják. Mi ebben közreműködünk, ha erre megvan az igény.

Külön szólni szerettem volna az önkormányzati ellenőrzéssel kapcsolatos kérdésekre. Tehát először is el szeretném osztatni azt a tévhitet, amely talán leginkább Z. Kárpát Dániel észrevétele volt, hogy az ÁSZ nem férhet oda minden önkormányzathoz, és akkor az nincs is ellenőrizve. Fel szeretném hívni, hogy Magyarországon egy három védelmi vonalas ellenőrzési rendszer van, amelynek keretében van az úgynevezett belső ellenőrzés, van az úgynevezett külső, felügyeleti, kormányzati, államkincstári, kormányhivatali vagy akár könyvvizsgálói ellenőrzés, és csak utána jön a Számvevőszék. Tehát ez rendszer rendkívül összetett ellenőrzési rendszereken keresztül működik. Ebben néha találunk hiányosságot, hogy hiányzik például a belső ellenőrzés. Ez még indokolt is, hogy ezt az ellenőrzést megtegyük, de ilyenkor gyakorlatilag az előttünk lévő ellenőrzési védelmi vonalak hiánya miatt az ÁSZ sokkal több problémát tár föl, sokkal több problémát tapasztal.

Azt tudom mondani, hogy alapvetően ott látunk gondokat, ahol az első két védelmi vonal sem működik, nincs ellenőrzés előttünk, és akkor nyilvánvalóan a Számvevőszék már nem tudja lefedni a teljes

területet. Ezért alapvetően kockázatalapon választunk ki, és a kockázatkiválasztás azt bizonyítja, hogy bizony, ott jellemzően van is okunk, hogy menjünk ellenőrizni. Tehát nagyon kevés az az önkormányzat vagy akár intézmény, ahova csak azért megyünk, hogy a végén megállapítsuk, hogy minden rendben van. Ez egyébként nincs rendben, hogy így ellenőrizzük, de jelenleg ez a magyar közéleti helyzet.

Igazából a módszertani továbblépés az lenne, ha képesek lennénk egy úgynevezett reprezentativitás-alapú, teljes körű auditálást végrehajtani. Úgy gondolom, hogy ez a jövő, erre van is lehetőség. Az informatikai feltételek megvannak, de nagyon fontos, amit azt gondolom, képviselő úr jelzett - dr. Lukács György -, hogy nem nagyon szoktak örülni annak, ha egy ellenőr megjelenik egy helyszínen, hiszen az egyféle teherként, gondként jelenik meg sok esetben az ellenőrzött számára, de azért összességében amikor el szoktunk jönni, a vége mindig az, ami elhangzott több felszólaló esetében is, mondjuk, akár a nemzetiségi szószólókat ha idézem, Alexov Lyubomirt és Ritter Imrét, végső soron megnyugvással veszik, hogy ott voltunk, és általában utána egy változás jelenik meg.

Ezért a legtöbb témában, ahol jártunk ellenőrizni, mindenhol azt tudom mondani, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok is, vagy éppen Nemzeti Bank vagy kampánypénzek vagy Országos Mentőszolgálat, Orvosi Kamara, Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének jogutódjaként a jegybank, és még nem is tudom, hány helyen megjelent, hogy mi történik, és utóellenőrzésre is biztatnak. Azt tudom mondani, hogy mindenhol készült intézkedési terv. Az intézkedési tervek ott vannak nálunk, és egyféle kockázatelemzésen mennek át, és többnyire sorra vesszük, a sorrendiség miatt kell kockázatot elemezni, de alapvetően amikor befejeződik az intézkedési terv határideje, akkor utána a Számvevőszék megjelenik utóellenőrzés keretében is, és nemcsak az ígéretek, az intézkedési tervet, hanem a tényleges végrehajtást is megvizsgáljuk.

Úgy gondolom, hogy Z. Kárpát Dániel egy nagyon keynes kérdést kezdett el feszegetni, ez a kiszolgáltatottság. Én még mellé azt a szót is hozzátenném, hogy integráltsága a magyar gazdaságnak vagy a magyar államnak, mondjuk, az európai integrációba, de lehetne akár az észak-atlanti integrációba vagy akár a globális keretek között.

(11.50)

Tehát azt gondolom, nagyon fontos mérlegelni - nem hiszem, hogy a Számvevőszék elnökeként kell, inkább csak a témát szeretném jelezni, hogy reagálni akarok erre a kérdésre -, természetesen egy ország függetlensége rendkívül nagy érték, de a kiszolgáltatottsága pedig veszély. Ezekben nincs vita. Viszont azt látni kell, hogy nyilvánvaló, minden folyamatnál, a közpénzügyek vagy a gazdálkodás tekintetében a mi fizetünk, másnál meg haszon van, tehát egy vesztes pozíció, az kiszolgáltatottsági pozíció. Ezért helyesnek tartjuk azt, hogy „nyer-nyer” szituációjú integritási, integráltsági állapotú szövetségek-

nek legyen része Magyarország, a magyar gazdaság, a magyar közpénzügyköltsők, és elkülönítve, azt nem mondanánk, hogy egy teljesen független államként kellene az országok tengerében elhelyezkednie Magyarországnak, viszont természetesen például a pénzügyi finanszírozásnál azt be kell látni, ha minden évben ki kell mennünk a pénzügyi piacokra egy sérülékeny állapotban vagy egy pénzszűke állapotban, akkor ott hátrányos lehet annak a helyzete, akinek nincs más mozgástere. Én ezért azt gondolom - és itt tudok abban számot adni, hogy mi is érzékeljük, hogy a pénzügyi finanszírozás vizsgálata egy súlyponti kérdéssé vált a pénzügyi válság óta, éppen most is folytatunk az Államadósság Kezelő Központban ellenőrzést -, rendkívüli fontosságú, hogy mennyi deviza-, mennyi forintalapú, milyen lejáratú idővel bír, hiszen egy két és fél éves, újra és újra megújuló teljes államadósság rettentő kiszolgáltatottságot jelent. A túl magas devizaarány kiszolgáltatottságot jelent. Ezeknek a csökkentési folyamatokról tudok hírt adni, de ez nem jelenti azt, hogy ez a függőség ne lenne meg, csak ennek az aránya nem mindegy, hogy milyen, és a folyamatok jó irányba mennek-e. Mi azt tudjuk mondani, jó irányba megy, de további teendők vannak, hogy a pénzügyi adósságból adódó kitétségünket csökkentjük. Én azt gondolom, ez egy nemzetgazdasági alapelv, alapérvék kell hogy legyen.

Egy félreértést itt helyre szeretnék tenni. Sokan össze szokták keverni, és ezt néha furcsa módon kommentálják is: az államadósság mutatójának a csökkentését írja elő az Alaptörvény, tehát nem az államadósságét. Persze az lenne a legjobb, ha az államadósság is csökkenne abszolút értelemben, de a jelenlegi alkotmányos keretek, amelyet 2011-ben az Országgyűlés megalkotott és '12-től érvényes, ott fölül az államadósság, alul pedig a GDP, számláló/nevező hányadosában határozta meg, amit Mengyi Roland jelzett is, hogy milyen összegű. Ugye, most valahol 76-77 százaléknál van, de éven belül is tud több százalékponttal mozdulni ez az arány, de összességében egy csökkenő trend van ma Magyarországon. Ebben persze jogos gazdasági vita van, hogy milyen arányban kellene csökkennie, van, aki ennél gyorsabban szeretné, van, aki lassabban; ez nemcsak egy döntés, hanem ennek következménye is van. Nyilván minél gyorsabban csökken az államadósság, annál kevesebb mozgástere marad a gazdaságnak az adókon keresztül, illetve a költségvetésnek a hiány mértékén keresztül. Viszont azt tudni kell, hogy '12 óta a magyar költségvetés elsődleges egyenlege, tehát a működési egyenlege pozitív. Tehát a magyar állam, amennyivel túlkölt jelenleg, amiben a hiány van, az alapvetően a kamatterhekből adódik, ezért rendkívüli fontosságú, hogy ez a most nagyjából 900 milliárdos nagyságrend még kisebb legyen, egyúttal pedig az államadósság szempontjából a kiszolgáltatottságunk közben tartott legyen, csökkenő mértékű legyen.

A két nemzetiségi szószólóhoz annyit szeretnék reagálni, hogy igen, meg tudom erősíteni, a helyi nemzetiségi önkormányzati ellenőrzéseink tapasztalata az, hogy nem alapvetően a nemzetiségi önkormányzatok testületeire róhatók a szabálytalanságok,

hanem alapvetően az őket kiszolgáló hivatalok hibái, hiányosságai vezetnek oda.

Itt azért azt mérlegelni kell, hogy ezt mennyiben gazdaságos és hatékony másképp megcsinálni. Én azt mondtam, hogy jelenleg, amikor egymillió alatti összegek tömegéről van szó jellemzően egy évben egy önkormányzatnál, itt külső szereplőt még bevonni, aki piaci alapon vagy máshonnan részt venne, ez megfontolandóan költséges. Tehát nyilván a politikai döntés minden lehet, tehát ha nagyobb a kiszolgáltatottság érzése, mint amennyit ezért a pénzért áldozni érdemes, mi ebben ilyen értelemben nem vizsgálódunk, tehát ez rajtunk túlmutató döntés. Az tény, amire a bizottsági ülésen Ritter Imre felhívta a figyelmet, hogy több mint 130 olyan intézmény van már, amit a nemzetiségi önkormányzatok tartanak el, ahol több százmillió forint vagy milliárd is lehet akár egy-egy országos vagy helyi nemzetiségi önkormányzatnál. Ez egy másik kérdés. Itt nyilvánvaló, hogy vizsgálendő a továbbiakban a méretgazdaságosság a működés keretei mellett, de én azt gondolom, mindenféleképpen a kiszolgáltatottság mint tény, az egy törvénytelen helyzet. Ha ez törvénytelen helyzet, azt nem pénzügyi kérdésként kell kezelni, hanem törvényi szabályozási, illetve a törvények betartatási oldalán. Tehát én ezért azt tudom javasolni, ahol ez a tettenérhetőség van, megvannak ennek a jogszabályi keretei, hogy ezt megakadályozzuk. Mi is ezt tesszük, ha ilyen tapasztalunk, fordulunk olyan hatósághoz vagy hivatalhoz, amelyeknek ebben teendője van.

Az országos nemzetiségi önkormányzatokkal kapcsolatban csak annyit szeretnék jelezni: oka volt, hogy mentünk ellenőrizni, indokolt is volt, az intézkedési tervek el is készültek, és tudomásul is vettük. Tudomásunk szerint javában folyik a végrehajtás. Tehát mi úgy tekintjük, hogy jogkövető magatartást folytat ez a terület, semmi olyan okunk nincs, amiért külön kiemelnénk, hogy hátrányosabb vagy rosszabbul működő közpénzügyi terület lenne. Azt gondolom, továbbra is fontos, hogy a nemzetiségek, közösségek, ami egyébként a világban is egyedülálló, hogy Magyarországon ilyen módon van megszervezve a nemzetiségi lét, azt egy bizalom is vegye körül, mi ezt tartjuk fontosnak. Nem akarjuk túlzásba vinni az ellenőrzést, de másrészt pedig a pénzzel való szabályos elszámolás kereteire felhívjuk a figyelmet, de ha nem tették volna, én nem emeltem volna ki külön, mert van itt súlyosabb helyzetű közpénzügyi szituáció.

Amit én külön köszönök, úgy látom, hogy mindenki alátámasztotta, hogy mind az integritással, tehát a korrupcióval szembeni megelőzéssel, a kockázatok csökkentésével kapcsolatos lépésekről elismerően szóltak. Én úgy gondolom, nagyon fontos, hogy az Országgyűlés ilyen módon pozitívan áll ennek a kihívásnak a megoldása előtt. Másrészt pedig, hogy a pénzügyi kultúra fejlesztését egy fontos és - ahogy én fogalmaztam - makrogazdasági kockázatként kezelve is, de az egyes egységek szintjén való támogatást, amit a Számvevőszék próbál nyújtani, ezt elismerik. Én ezt meg szerettem volna köszönni kollégáim és magam nevében is, mert valóban, ez egy egyedi típusú tanácsadó munka, nem szokványos a mindennapokban.

Mind a támogató, mind a figyelemfelhívó észrevételeket, megjegyzéseket, kérdéseket köszönöm. Amelyekre nem tudtam egyenként válaszolni, majd még írásban - elhangzott, hogy nem mindenki szokott írásban válaszolni, mi igyekszünk írásban válaszolni, a nyár folyamán ezt meg is fogjuk tenni. *(Dr. Józsa István: És jó címre!)*

En is meg szeretném köszönni kollégáimnak is a munkát, hiszen valóban, az egész Számvevőszéknek az együttes munkája, amiről hírt adhattam. Másrészt az ellenőrzöttek vezetőinek és önöknek is, akik partnereink voltak, meghatározó együttműködő partnerek abban, hogy a Számvevőszék jelentései hasznosuljanak.

Mi azt látjuk, hogy egy folyamatos közpénzügyi javulást tapasztalunk ott, ahol a Számvevőszék ellenőrzött, sőt ennél többet tudok mondani, hiszen valóban, a tanácsadó funkciók miatt olyan helyeken is javulásokat tapasztalunk a közpénzügyi helyzetben, ahol az ÁSZ még nem volt, csak tudtak róla, hogy milyen ellenőrzést folytatott a szomszéd településen, a szomszéd intézményben, és már a felelős vezetés korrigálni kezdte azokat a nála is fellelhető hiányosságokat, amelyekkel nem várta meg, hogy a Számvevőszék ott legyen. Tehát én azt tudom mondani, hogy szerintem jó irányú folyamatok zajlanak a magyar költségvetési helyzetben.

(12.00)

Még egy dologra most itt rátekintettem, nem biztos, hogy szóltam róla. Minden állami tulajdonú vállalat ellenőrzését mérlegeljük - ezt Józsa Istvánnak külön is jelzem -, hiszen soha ennyi vállalatot nem ellenőriztünk, és most ennek a sorra vétele zajlik. *(Dr. Józsa István: Nagyon helyes.)* Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az így szépen kialakított békés barátság jegyében kérdezem Mengyi Roland urat, a Gazdasági bizottság alelnökét, hogy kíván-e válaszolni. *(Dr. Mengyi Roland: Nem kívánok. Köszönöm.)* Jó.

Tisztelt Országgyűlés! Így aztán a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Montenegrónak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló előterjesztés összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/10934. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 20 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 20-20 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Most pedig megadom a szót Íjgyártó István úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a Nyugat-Balkán térségével szomszédos államként kiemelten érdekelt az egyes országok politikai és gazdasági stabilitásának, valamint biztonságának tartóssá tételében. A kormánynak változatlanul az a meggyőződése, hogy a Nyugat-Balkán stabilitása és biztonsága leghatékonyabban a térség országainak európai, illetve euroatlanti integrációja révén valósulhat meg. Ezért külpolitikája, külgazdasági és biztonságpolitikája egyik prioritást jelentő elemeként aktívan és következetesen támogatja és támogatja a térség országainak integrációs és reformtörekvéseit, így NATO-tagsági aspirációjukat is.

Montenegró függetlenné válásakor, 2006 májusában kiemelt politikai célként tűzte ki teljes jogú tagságát a NATO-ban és az Európai Unióban egyaránt. Ezen törekvéseinek megvalósulásához Magyarország nemcsak politikai téren, hanem a gyakorlatban, elsősorban saját integrációs tapasztalatainak átadásával igyekezett és igyekszik hozzájárulni.

Montenegró önálló államiségének első évtizedében figyelemre méltó eredményeket ért el a demokratikus struktúrák kiépítése és erősítése, a gazdaság fejlesztése terén. Az ország mára a nyugat-balkáni térség egyik legstabilabb országa, amely rendezett, folyamatosan fejlődő kapcsolatokat tart fenn a térségbeli, valamint a térségen kívüli országokkal egyaránt. Meghívása a NATO-külügyminiszterek 2015. decemberi ülésén a csatlakozási tárgyalások megkezdésére az elmúlt 10 év során tett erőfeszítéseinek és elért eredményeinek méltó és teljesen helyénvaló elismerését jelentette.

Magyarország és Montenegró kétoldalú kapcsolatai az elmúlt évtizedben jelentős és töretlen fejlődésen mentek keresztül. Egyre intenzívebb a gazdasági együttműködés, az ország jelentős és vonzó terepet kínál a magyar befektetések számára. Rendszerek és gyümölcsözőek a politikai és biztonságpolitikai kapcsolatok is. Viszonyunk kifejezetten baráti, azt vitás kérdések nem terhelik. Montenegrói részről minden szinten nagyra értékeli az integrációs és reform-erőfeszítésekhez nyújtott sokoldalú magyar támogatást.

Montenegró NATO-csatlakozásának reményeink szerint jövőre történő megvalósulásával új fejezet kezdődik, és új, az eddigieknél is kedvezőbb perspektívák nyílnak meg kétoldalú kapcsolataink előtt. Montenegró tagságának megvalósulása ugyanakkor az egész nyugat-balkáni térség számára egy pozitív és biztató üzenet. Erősíti e régió stabilitását és biztonságát, egy olyan időszakban, amikor azt súlyos biztonsági kihívások egész sora fenyegeti. Elég, ha a régióon belül még mindig tapasztalható etnikai feszültségek mellett az illegális migrációra vagy a nemzetközi terrorizmusra gondolunk.

Montenegró csatlakozásával immáron az Adriai-tenger mindkét partja a szövetség védőernyője alá kerül. Csatlakozása a NATO-t is erősíti, hiszen a szövetség egy újabb, az általa osztott értékek iránt elkötelezett, a maga lehetőségeivel a nemzetközi béke és biztonság erősítéséhez hozzájárulni kívánó

tagállammal bővül. Fentiek alapján érdekünk, hogy Montenegró NATO-csatlakozása zökkenőmentesen és minél előbb megvalósuljon. Ehhez szükséges a Montenegrónak az észak-atlanti szerződéshez való csatlakozásáról szóló, a NATO-külgügyminiszterek által 2016. május 19-én aláírt jegyzőkönyvének belátható időn belüli megerősítése, ratifikációja a szövetség tagállamai, valamint Montenegró által. A ratifikációs folyamat sikeres lebonyolítását követően válhat Montenegró a NATO teljes jogú tagjává.

Magyarországnak a NATO bővítése, a közvetlen és tágabb szomszédságunkban fekvő országok euroatlanti integrációs törekvéseinek támogatása és a kétoldalú magyar-montenegrói kapcsolatok fejlesztése iránti elkötelezettségének újbóli megerősítését jelentené, ha a Magyar Országgyűlés az elsők között ratifikálná Montenegró csatlakozási jegyzőkönyvét. A kormány nevében ezért kérem a tisztelt Házat a Montenegrónak az észak-atlanti szerződéshez való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadására. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy ha fel kíván szólalni zárzó elmondására, akkor durván 15 perc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel nem érkezett a törvényjavaslatához módosító javaslat, arra figyelemmel a Törvényalkotási bizottság az előterjesztést nem tárgyalta.

Most képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy frakciónként 20 perc, a független képviselőknek 3 perc áll rendelkezésükre - igaz, hogy egy sincs itt. *(Derültség.)*

Ehhez képest elsőre bejelentett felszólalók sora, elsőként a Fidesz képviselője, Balla Mihály képviselő úr következik. Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2015 decemberében az Észak-atlanti Tanács külügyminiszterei döntés hoztak arról, hogy Montenegró meghívást kapjon az Észak-atlanti Szerződés Szervezetéhez való csatlakozásra. A tárgyalások sikerességét mi sem mutatja jobban, mint hogy az Észak-atlanti Tanács 2016. május 19. és 20-a közötti külügyminiszteri ülésén aláírták a csatlakozási jegyzőkönyvet. Ahogyan az előttünk fekvő törvényjavaslat általános indoklása is rögzíti, a csatlakozási tárgyalások lezárását követően a jelenlegi részes államok minden egyes meghívott országra vonatkozóan külön úgynevezett csatlakozási jegyzőkönyvet készítenek. A csatlakozási jegyzőkönyvben a jelenlegi tagok egymással szerződnek az új tagállam felvételéről.

Ezt az eljárást az észak-atlanti szerződés 10. cikkelye határozza meg, amely szerint „a felek egyhangú megegyezéssel a szerződéshez való csatlakozásra hívhatnak meg bármely más európai államot, amely képes arra, hogy elősegítse a szerződés elveinek továbbfejlesztését, és hozzájáruljon az észak-atlanti térség biztonságához”. Ezeknek a feltételeknek természetesen Montenegró megfelel.

Engedjék meg, hogy itt még kiemeljem azt is, hogy egy évvel ezelőtt, májusban Budapesten zajlott le a NATO parlamenti közgyűlése, és akkor a közgyűlés itt, Budapesten elfogadott egy olyan határozatot a magyar delegáció javaslatára, amely kérte, hogy gyorsuljon meg a montenegrói csatlakozási lehetőség. Azt gondolom, hogy kicsivel több mint egy évvel az akkori közgyűlést követően örömeinkre szolgál az, hogy elmondhatjuk, igen, Magyarország támogatja, a Magyar Országgyűlés, legalábbis a kormánypárti oldal biztos, hogy támogatni fogja Montenegró csatlakozását. Hiszen tudjuk jól, hogy Magyarország számára a térségben Montenegró kiemelt partner. Egy olyan gazdasági és most már mondhatjuk azt, hogy biztonságpolitikai, politikai partnere Magyarországnak a Nyugat-Balkánon Montenegró, amely nélkül nem képzelhető el a térség stabilitása. Nem képzelhető el az, hogy a Nyugat-Balkánon megmutathassuk azt az európai, európai uniós vagy euroatlanti perspektívát, amely talán minden ottani ország számára, a környező országok számára is jó példa lehet arra, hogy van lehetőség az integrációra, és van lehetőség arra, hogy az integráción keresztül több olyan kérdést, problémát is fel tudjanak oldani, am ma még jellemzi a Nyugat-Balkánt.

(12.10)

Különösen fontos ráadásul az is, hogy a montenegrói csatlakozással, ahogy államtitkár úr is elmondta, még egy olyan tagországa lesz a NATO szövetségének, amely tulajdonképpen a Nyugat-Balkánon, az adriai térségben egy olyan területen válik taggá, amely területen azért húsz évvel ezelőtt, tudjuk jól, hogy még heves harcok, illetve különböző háborús konfliktusok zajlottak az akkori volt Jugoszlávia szétszakadását követően. Azt gondolom, hogy miután Montenegró is jó pár évvel ezelőtt, tíz évvel ezelőtt elnyerte függetlenségét, és egy népszavazás révén döntöttek arról, hogy függetlenné váljanak, azt gondolom, hogy egy nagyon fontos lépést tesznek a jövőben azért, hogy az euroatlanti szövetségnek, az Európai Közösségnek egy biztosabb tagjává váljanak.

Bízom benne, hogy ez a csatlakozás - az én ismereteim szerint - minden tagország számára elfogadható. Természetesen az sem lényegtelen, hogy milyen időszak alatt fogja ratifikálni a többi tagország a csatlakozási kérelmet, a csatlakozási szerződést. Azt gondolom, hogy Magyarország az elsők között lehet, és ez egy nagyon jó üzenet a felé a térség felé, amely Magyarország számára kifejezetten fontos, nemzeti érdekeinknek is kiemelten fontos térséget jelent.

Ennek alapján kérem képviselőtársaimat és az Országgyűlést, hogy a kormánypártokkal egyetemben támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője a következő felszólaló. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Az elmúlt negyed évszázadban az euroatlanti közösséget nem érte egyszerre annyi kihívás és biztonsági fenyegetés, mint a jelenlegi, döntően délről és keletről érkező. Ezekre a kihívásokra a legjobb választ az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének bővítése jelenti.

A NATO erejét jelentősen növeli, ha újabb tagokat vesz fel, ha folytatja a bővítési politikáját. Magyarország stratégiai érdeke, hogy Európa minél több országa feleljen meg a csatlakozás politikai és gazdasági feltételeinek, váljon az Európai Unió és a NATO tagjává. Magyarország érdeke az is, hogy ezen országok ilyen irányú törekvéseit politikailag támogassa, felkészülésüket gyakorlati eszközökkel pedig segítse.

Ugyanakkor rendkívül fontos hazánk számára a térség országainak uniós és NATO-tagdá válása után megmaradó kisebbségpolitikai, ökológiai, vízügyi és más problémák megoldása, illetve kezelése. Magyarország és a régió uniós és NATO-tagsága ugyanis stabilizálja a térség biztonságát, és nagyobb teret enged a térségi együttműködésnek is. Ezért is támogatta és segítette hazánk a szomszéd országok európai integrációját, és tekintette feladatának a Nyugat-Balkán csatlakozási folyamatának elősegítését.

A magyar kül- és biztonságpolitika mindenkori kiemelt prioritása volt a Nyugat-Balkán stabilitásának elősegítése. Ennek érdekében uniós és atlanti partnerével együtt Magyarország részt vett a válságkezelő műveletekben, a demokratikus jogállami intézmények fejlesztésében, a térség stabilizálásában. Minél inkább integráljuk ugyanis a nyugat-balkáni térséget a NATO-ba, annál biztonságosabbá válik a régió, és Magyarországnak mint a térséggel szomszédos országnak ez stratégiai fontosságú.

A kilencvenes évek háborús konfliktusai mellett érdemes azt is szem előtt tartanunk, hogy a csatlakozás reményeink szerint ellenállóbbá teszi a politikailag, gazdaságilag és az iszlám radikalizmus szempontjából is rendkívül sebezhető térséget. Ezért is támogatta Magyarország Montenegró NATO-meghívását és felkészülését a teljes körű tagságra.

A nemzetbiztonsági érdekek mellett Magyarország nemzetgazdasági érdekeit is szolgálja Montenegró NATO-csatlakozása. A NATO-tagság mindig stabilizálja egy ország gazdasági-piaci körülményeit. Montenegróban magyar vállalatoknak jelentős befejtéseik vannak, elsősorban a bankszektorban - gondolok itt az OTP-re - és a szállodaiiparban - említhetném a Hunguest Hotel - , de jelen van a Magyar Telekom is. Minél stabilabb a montenegrói politikai és gazdasági környezet, annál több befektetés érkezik ide Magyarországról is, és annál inkább fejlődhetnek a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatok.

Fontos megjegyezni, hogy az EU-tagállamok közül Magyarország a második legnagyobb befektető Montenegróban. Információk szerint az Eximbank 45 millió eurós hitelkeretet nyújt a magyar és a montenegrói kis- és középvállalkozások együttműködésének ösztönzésére, illetve a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. képviseletet nyitott Podgoricában. Montenegrói diákok ugyan már tanulnak magyar egyetemeken, így például a Szegedi Tudományegyetemen, azonban a jövőben Magyarország további

ösztöndíjakat ajánlhat fel magyarországi képzésekben való részvételhez.

Érdemes azt is megemlíteni, hogy Montenegró az észak-atlanti szövetség egyik legfelkészültebb tagjelöltje. Az egykori jugoszláv köztársaság függetlenségét a 2006. májusi népszavazást követően nyilatkozta ki a montenegrói parlament. Az országot még az év decemberében felvették a NATO békepartnerség programjának résztvevői közé, majd 2009 decemberében meghívást kapott a NATO-tagsági akcióterv programjába. Emellett az EU-tagjelölt országok sorában is jól teljesít, hiszen a csatlakozási tárgyalások során több mint húsz fejezetet sikerült már megnyitnia.

Stabil és erős Nyugat-Balkánra van tehát szükség Magyarországnak szomszédságában. Montenegró meghívása hazánk külpolitikai, biztonságpolitikai és külgazdasági érdekeit is szolgálja. Tagságának megvalósulása emellett új minőségi szintre helyezi a kapcsolatokat, és az eddiginél is kedvezőbb lehetőségeket kínál együttműködésünk továbbfejlesztésére. Reméljük, hogy Montenegró meghívása a NATO-tagországok közösségébe inspiráció lehet a többi nyugat-balkáni országnak is.

Ennek érdekében a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja Montenegró csatlakozását az észak-atlanti szerződéshez, és a csatlakozásról szóló jegyzőkönyv kihirdetését tartalmazó törvényjavaslat elfogadását is szorgalmazza. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Én a javaslatot Montenegró szemszögéből nézem, hiszen formálisan természetesen ratifikálni kell ahhoz, hogy ők csatlakozhassanak a NATO-hoz. Ugyanúgy, ahogy annak idején egyébként Horvátország esetében is, amikor az EU-hoz csatlakozott, egy kettősség van ezekben a szerződéseket, hiszen adott egy tagország, aki kifejezi a véleményét, hogy szeretne egy közösséghez csatlakozni, de akik bent vannak, természetesen jóvá is kell hagyniuk azt, illetve a tagországok parlamentjeinek is jóvá kell hagyniuk ezt a csatlakozási szándékot.

Ez természetesen jól is van így, és nem szeretnék elkalandozni, de pont a különböző kereskedelmi egyezményeknél is az az alapelv, hogy az Országgyűlés dönthessen róla. A TTIP, CETA, és lehetne sorolni, egyébként a parlamentben pont az elmúlt hetekben is hosszú vita folyt arról, hogy ezek majd vegyes megállapodások lesznek vagy nem, de a lényeg az, amiben az Országgyűlés azokban az esetekben is egyetértett, hogy mindenképpen a nemzeti parlamentek, így a Magyar Országgyűlés elé is be kell kerülnie azoknak a javaslatoknak, és nagyon helyes, hogy egyébként a hasonló csatlakozási javaslatok ratifikálását is a nemzeti országgyűléseknek kell elvégeznie.

Ha ez viszont így van, akkor egy furcsa kettősség alakulhat ki, és tényleg jó példaként tudom hozni Horvátország csatlakozását is, hiszen az Európai

Unió irányában megnyilvánuló kritikáink ellenére Horvátországnak a csatlakozása mellett szavaztunk, hiszen ha a horvátok demokratikus úton úgy gondolják, hogy ennek a klubnak a tagjai akarnak lenni, az EU-nak a tagjai akarnak lenni, és azóta már tagjai is lettek, akkor legfeljebb el tudjuk nekik mondani, hogy mire figyeljenek a csatlakozási tárgyalások során, mik azok a buktatók, amiket Magyarország vagy a magyar politika sorban elkövetett, és amely buktatókon sikerült nekünk elesnünk. Ez egy másik és megint csak messzebb vezető téma, de ezeket a jó tapasztalatokat természetesen el tudjuk és el is kell mondani a csatlakozó országoknak, de ezek tükrében nekik kell dönteni, hogy csatlakoznak és milyen módon csatlakoznak egy közösséghez.

És ez azért is fontos, mert míg egyébként az uniós csatlakozás esetében nagyon fontos szerepe van a csatlakozási tárgyalásoknak, és az, hogy Magyarország ilyen formában kellett hogy csatlakozzon, az nem jelenti azt, hogy másoknak is azokat a feltételeket kellett elszemvednie, ahogy például a lengyelek eleve kétszer akkora támogatási szintről indultak a mezőgazdasági termékek finanszírozása, különböző mezőgazdasági támogatások esetében, az az ő eredményük volt, hogy ezt el tudták érni, és Horvátországnak is ezért szavaztuk meg és támogattuk a csatlakozását.

(12.20)

Ugyanígy vagyunk Montenegró NATO-csatlakozásával. Bár számos kritika elmondható a NATO politikájával kapcsolatban, azzal realpolitikusként tisztában kell lenni, hogy egy olyan kialakult helyzetben, és ezt Vona Gábor elnök úr is elmondta többször, ebben a világpolitikai helyzetben Magyarország számára nagyon nehéz lenne, ha ezzel a haderővel, ezzel a gazdasági háttérrel független országgá kellene megállni a helyünket. Bár ez lenne a cél, amit el kellene érni, ahogy ez, mondjuk, Svájcnak is sikerült, de nagyon messze vagyunk attól, hogy anyagilag és hozzáállásban olyan szintre kerülhessünk. Viszont még nem vagyunk ott, és mindenféleképpen egyfajta művelési terület lenne Magyarország, ha legalább az a sokszor kritizált, sokszor vitatott védernyő nem kerülne a fejünk fölé, ami jelen pillanatban megvan.

Hangsúlyozom, ez persze nem azt jelenti, hogy minden esetben mindennel egyet kell értenünk, nem is azt jelenti, hogy minden misszióhoz magyar katonákat kell küldeni, és ahogy én ismerem akár a NATO-n belüli döntéshozatalt, ez nem egy kötelessége Magyarországnak, hogy minden misszióba, vagy hogy egy misszióba hány magyar katonát küldjön, hanem egy lehetőség és felajánlás. Természetesen a kötelezettség csak akkor állna fenn, ha egy NATO-tagországot külső támadás érte. Mondjuk, ha a Baltikumban ez bekövetkezne, az nyilvánvalóan a magyar kötelességek körét kibővítené, de addig igenis helye van egyébként azoknak a vitáknak is a Magyar Országgyűlésben, hogy egy felajánlásos alapon történő külföldi katonai misszióban való részvétel esetében igennel vagy nemmel szavazunk, ha a Magyar Országgyűlés hozzájárulását adja egy önkéntes, akár NATO keretében lévő misszióhoz.

Ezek a politikai viták nyilván köztünk meglesznek a jövőben is, de visszatérve Montenegró csatlakozásához, úgy gondolom, ebben a helyzetben az a helyes, ha az ő törekvésüket támogatjuk, lévén, hogy ők úgy gondolják, hogy a biztonságukat így tudják biztosítani, illetve a függetlenségüket így tudják megerősíteni; ebben visszás lenne az, ha Magyarország mondaná meg számukra, hogy mi a jó nekik. Természetesen fenntartva, hogy tanácsokkal el lehet őket látni, de nem gondolom azt, hogy jó lenne, ha kvázi az ő szuverenitásukon, idézőjelben, az ő érdekekben túl szeretnénk nyúlni, és mi mondanánk meg nekik, hogy mi a pozitív vagy mi a negatív számukra.

Azért is fontos ez a hozzáállás, mert a gazdasági kapcsolataink jók, ahogy azt hallhattuk, tudomásom szerint is jók Montenegróval, és a jövőben várható, hogy ez erősödni fog, tehát egy gazdasági tényező is látható abban, hogy a jó viszonyt, a jó kapcsolatot fenntartsuk. Arról nem is beszélve, hogy alig több mint tíz éve történt meg a függetlenné válása Montenegrónak. Pontosán 2006. május 21-én, tehát tíz évvel és néhány nappal ezelőtt történt meg a népszavazás, ami esetében ők a függetlenségüket kinyilvánították, és önálló országgá tudnak létezni, ők is ki tudtak szakadni a volt Jugoszlávia térségéről, pontosabban akkor már Kis-Jugoszláviából, Szerbia és Montenegróból, és független, önálló államként létre tudtak jönni.

Hogy miért fontos ez Magyarország számára? Miért lehet fontos üzenet, hogy támogatunk ilyen formában is egy fiatal államot, egy független államot? Azért fontos, tisztelt képviselőtársaim, hiszen Délvidéken nagyon sok magyar ember él, akik vonatkozásában, úgy gondolom, az autonómia-törekvések olyan jogos igények, amelyek alátámasztását pont hasonló példákkal lehetne elérni. Itt most természetesen nem egy független államról beszélünk Délvidék esetében, de egy autonómiáról, Szerbián belüli autonómiáról igenis beszélünk kell. Ha ebben az esetben arra rá tudunk mutatni, hogy tíz évvel ezelőtt egy alig több mint 600 ezres nemzet nem hogy az autonómiát, de a függetlenségét el tudta nyerni a térségben, és ezt békés úton, az Európai Unió által is egyébként elfogadottan, azóta ENSZ-tagországgá és vélhetően a jövőben NATO-tagországgá is meg tudják erősíteni, akkor az a minimum, hogy fel tudunk lépni a magyar autonómia-törekvések mellett Délvidéken is, és egyébként sok más helyen is a Kárpát-medencében ezt meg kell tenni.

Nehezen visszautasítható igény egy szintén több százézes magyarság részéről az, hogy legalább az autonómiát biztosítsák, ha egy 600 ezres nemzet, amelynek egyébként a népessége nyilvánvalóan még nem is 600 ezer montenegróiból áll, tehát egy 600 ezres új ország, így a pontos, el tudta érni a függetlenségét, akkor tulajdonképpen az a minimum, hogy egy nagy anyaországnak vagy a régióban egy közepes méretű anyaországnak, inkább így fogalmazok, Magyarországnak is több eredményt sikerülhet a jövőben elérnie majd a délvidéki magyarok érdekében.

Azt is el kell mondjam, bár ez egy furcsa tény, sokan tudják, hogy Montenegróban egyébként euró van, tehát a hivatalos fizetőeszköz, az eurót önké-

nyesen, egyoldalúan bevezették, így ebben a tekintetben előrébb járnak, mint Magyarország, bármennyire is furcsa. Nyilvánvalóan ők nem az uniós csatlakozás után és kivárva a megfelelő kritériumokat vezették ezt be, hanem egyoldalúan, ez egy furcsa kis pikantériája az országnak, de egyébként ők jól megvannak ezzel, és a turizmusban is ők ezt előnyként tudják használni, hiszen euróval tudnak fizetni a különböző, akár az eurótérségből vagy Magyarországról, illetve a környező országokból, EU-s, de nem eurót használó országokból érkező turisták is.

Úgyhogy ezekkel együtt, amit elmondtam, tudjuk támogatni az ő csatlakozásukat, és bízunk benne, hogy ezt olyan gesztusnak veszik ők is, ami a magyar kapcsolatokat egyrészt gazdasági téren erősíteni fogja, illetőleg a magyar kormány kezébe olyan eszközt adhat, amellyel jogosan hívathozhat Montenegró példájára is a délvidéki magyar kisebbség érdekében. Bízunk benne, hogy ez a gesztus egyébként Montenegró számára is olyan üzenetként el fog jutni, hogy a magyar törekvéseket támogatni fogja, zászlóra tűzi.

A magyar kormányt és a jelen lévő képviselőjét arra kérjük, hogy használja ki ezt a lehetőséget, főleg azt a lehetőséget, hogy minél nagyobb létszámban fogja vélhetően, úgy tűnik, ratifikálni az Országgyűlés, és legyen ez egy hivatkozási alap arra, hogy a magyar kisebbségért is kiálljunk, hatékonyan álljunk ki, és használjuk ezt a fegyvert arra - a fegyvert természetesen itt diplomáciai fegyverként értem -, hogy ne csak Montenegrót erősítsük meg, hanem a magyar kisebbséget is, éljenek azok bárhol a Kárpát-medencében vagy a világban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár úrtól, kíván-e reagálni.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy a felszólalók mindegyike támogatásában részesítette az előterjesztést, amit szeretnék megköszönni, egyben biztatom az Országgyűlést, hogy a végszavazáskor is ezt a támogatást kapja meg az előterjesztés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Ghánai Köztársaság Kormánya között a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10933. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót ismét Íjgyártó István úrnak, a Külügyminisztérium államtitkárának, az előterjesztőnek. Parancsoljon!

(12.30)

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A déli nyitás külgazdasági stratégiájának hatékony megvalósítása érdekében megerősített együttműködésre és folyamatos politikai konzultációra törekszünk a szubszaharai térség országaival. Törekvéseinkben kiemelt szerepet játszik Ghána, ahol a gazdasági és politikai kapcsolataink öröndetes bővülése, valamint az accrai magyar nagykövetség 2016. április 1-jei megnyitása kapcsán valós igény merült fel arra, hogy az egymás országába történő beutazások feltételein a migrációs kockázatok növekedése nélkül lehetőség szerint könnyítsünk. Ezt a célt a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkezők utazásainak kölcsönös vízummentessé tételével lehet elérni.

A felek között a szerződéstervezetek kölcsönös megküldésével és véleményezésével részletes szakértői egyeztetés zajlott, amelynek eredményeként kialakult a megállapodás mindkét fél számára elfogadható szövege. A szerződés szövegének végleges megállapítására, azaz aláírására az 1171/2016. (IV.6.) kormányhatározat adta meg a felhatalmazást, melynek birtokában Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere 2016. május 9-én, Accrában írta alá a megállapodást. A nevezett megállapodás magyar és angol nyelven készült, a kihirdető törvény tervezete mindkét nyelvű szöveget tartalmazza.

A magyar-ghánai diplomata- és szolgálati útlevélre kiterjedő részleges vízummentességi megállapodás 17 cikkből áll, és az biztosítja a magyar és ghánai diplomata- és szolgálati útlevél birtokosai számára a vízummentes beutazást és a 180 napon belül 30 napig történő tartózkodást a másik fél területén. A megállapodás összhangban van az Európai Unió vízumszabályaival. Hazánkban kívül Németország, Románia és Málta biztosít nemzetközi szerződés alapján viszonzó vízummentességet a ghánai diplomata- és szolgálati útlevél birtokosainak. Magyarországnak több mint 40 állammal van megállapodása a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik kölcsönös vízummentes utazásai lehetőségének biztosítására.

Kérem tehát a tisztelt Házat, hogy fogadja el a beterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Mesterházy Attila képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Én is csak nagyon röviden egy apró dologra hívnám fel a Külügyminisztérium figyelmét.

Viszonylag talán későn ismerte fel a kormány azt, hogy a déli nyitás, illetve az accrai magyar nagy-

követség 2016. április 1-jei megnyitása kapcsán - idéznék - „nagy és sürgős igény merült fel a diplomata- és szolgálati útlevéllel rendelkezők kölcsönös utazásainak megkönnyítésére”. Vagy adott esetben csak későn ébredtek rá, hogy az Európai Unióban főszabályként uniós hatáskörbe tartozik annak eldöntése, hogy a harmadik államok polgárai vízummentesek-e vagy vízumkötelezettek, és a Ghánai Köztársaságot ez a rendelkezés vízumkötelezett országgént határozza meg. De talán nem is az idő a fontos, hanem az, hogy végre megoldják ezt a problémát. Úgyhogy a magunk részéről értelemszerűen támogatjuk ennek a megállapodásnak a törvényben való kihirdetését, hiszen valóban a két ország közötti diplomáciai kapcsolatokban ez problémát és nehézséget okozott.

Úgyhogy a magunk részéről üdvözljük, hogy ha kicsit későn ismert is fel a Külügyminisztérium, de mégiscsak próbál ebben a lépni. Úgyhogy támogatjuk a rendelkezést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Kétperces felszólalásra sem jelentkezett senki. További képviselői felszólalás nincs. Kötelességem megkérdezni ezek után, hogy bárki kíván-e élni a felszólalás lehetőségével az Országgyűlés tagjai közül. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Az általános vitát lezárom. Államtitkár úr, kíván-e reagálni?

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Szintén csak a támogatást megköszönve kérem az Országgyűlést, hogy a végszavazáskor is támogassa az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A Völner Pál, Fidesz, képviselő által T/11001. számon benyújtott előterjesztés a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott, házszabálytól eltérő szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Most pedig megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elé terjesztem a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett

egy-egy kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény, az úgynevezett kárrendezési törvény módosítását. A tervezett módosítás a folyamatban levő kárrendezéssel összefüggő ok miatt válik szükségessé, és kizárólag ezzel összefüggésben, a legszükségesebb körben pontosítja a kárrendezési törvény rendelkezéseit. A kárrendezés gyakorlatában felmerülő problémák indokolják a parlament által 2015. december 15-én elfogadott törvény módosítását.

A 2015-ös év brókerbotrányainak legnagyobb veszteséget elszenvedett csoportok kárát enyhítő kárrendezési törvény kihirdetésére 2015. december 22-én került sor. A kárrendezési törvény 2016. január 1-jét követően hatályba lépett, ezzel megkezdődhetett a kárrendezés iránti kérelmek Kárrendezési Alaphoz történő benyújtása. A kárrendezési kérelmek benyújtására nyitva álló határidő 2016. február 15-ei lezárulását követően a kérelmek Kárrendezési Alap általi elbírálására 2016. március 31-ig került sor. A kárrendezésre jogosultaknak a kárrendezés során megállapított ellenérték kifizetésére 2016. május és június között kerül sor, azaz az ellenérték kifizetése jelenleg is zajlik.

Kárrendezés iránti kérelmet hozzávetőlegesen 32 ezer befektető nyújtott be. Az ellenérték kiszámítása során - hozam levonása és önrész viselése - hozzávetőlegesen 10 ezer befektetőnek a realizált hozama magasabb volt, mint a jelenlegi befektetése, így kárrendezésre az ő esetükben nem került sor. A Kárrendezési Alap várhatóan 21 ezer károsultnak fizet kárrendezést, körülbelül 38 milliárd forint összegben. Ebből már 18 500 károsult részére át is utalta a Kárrendezési Alap a kárrendezés összegét a kifizetőhelynél levő letéti számlára, összesen 32 406 397 168 forint összegben.

A Quaestor és a Hungária károsultjainak kárrendezése a kárrendezési törvény rendelkezéseinek megfelelően haladt. A Kárrendezési Alap beszerezte a befektetési vállalkozásoktól az ellenérték kiszámításához szükséges adatokat. A Quaestor esetében azonban problémák merültek fel, mert a Quaestor által kialakított, korábban nem ismert gyakorlat az volt, hogy a befektetők nem kizárólag a kibocsátáskor vásároltak kötvényeket, hanem a kibocsátást követően másodlagos piacon is, azaz a Quaestor Értékpapír Zrt. irodájában egyes kötvénysorozatokat folyamatosan forgalmaztak. Az ily módon, a másodlagos piacon vásárolt kötvények esetén a vételárban a befektető az időarányos kamatot, a kibocsátás és a vétel időpontja közötti időszakra vonatkozó, még jóvá nem írt kamatot is megfizette, az értékpapírszámlán a kötvény lejártakor pedig a teljes kamatot írták jóvá.

Mivel az értékpapírszámla-adatok szerint jóváírt kamatot ebben az esetben nem tekinthető teljes egészében a befektetésen felül realizált pénzüsszegnek, ezért szükséges pontosítani a kárrendezési törvénynek a hozam meghatározására vonatkozó rendelkezését. A problémát az okozta, hogy a Kárrendezési Alap, amely a törvény rendelkezései szerint járt el, az elmúlt nyolc évben realizált hozam levonásakor a másodlagos piacon vásárolt kötvények esetén az értékpapírszámla-kivonatokon szereplő adatok alapján a ténylegesen realizált hozamnál többet vont le.

A módosítás azért is szükséges, mert a kárrendezési törvény alapvető tézise az volt, hogy a befektetőnek azt a tőkét kell visszakapni, amit annak idején befektetett, azzal azonban, hogy a befektetési vállalkozás által jóváírt, magas hozamok nem tényleges gazdasági tevékenységből fakadtak, így azt a törvény tőketérülésnek tekinti, ezért a Kárrendezési Alapnak le kell vonni az értékpapírszámlán szereplő kötvények értékéből az elmúlt nyolc évben realizált hozamokat. Ha a Kárrendezési Alap a jogszabályi előírások figyelembevételével többet vonna le, mint amivel a befektető ténylegesen gazdagodott, az nem lenne összeegyeztethető a törvény alapvető céljával.

(12.40)

Ez az intézkedés azért bír különös jelentőséggel, mert 10 580 kárrendezésre jogosult elszámolását érinti. Ebből a körből 6155 kárrendezésre jogosult esetén növekedne a megállapított ellenérték, és hozzávetőlegesen 546 kárrendezésre jogosult esetén a levonandó hozam csökkenése miatt immár nem lenne megállapítható a Kárrendezési Alap által fizetendő ellenérték, ezeknél a befektetőknél a levonandó hozam korábban meghaladta a nyilvántartott kötvények értékét, így számukra kifizetés nem került megállapításra. A 6 ezer kérelem felülvizsgálata hozzávetőlegesen 1 milliárd 360 millió forint többletkiadást jelentene.

Összegezve: jelen törvénymódosítási javaslat a kormány azon szándékát tükrözi, hogy a brókerbotrányok legnagyobb veszteséget elszenvedett csoportjának kárát enyhítse, és ennek keretében az igazságos kárrendezés során megállapított ellenérték kifizetése a kárrendezésre jogosultaknak a törvény által előírt határidővel megtörténhessen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében államtitkár asszony kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Hornung Ágnes államtitkár asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az államtitkár úr által elmondottakon túlmenően annyit szeretnék hozzátenni, hogy ez a törvénymódosítás egy technikai módosítás, amiben a „hozam” szó pontosabb megfogalmazását tartalmazza. Ez azért történik, azzal a céllal, hogy a befektetők a hozamok levonásával számított befektetett tőkéhez jussanak hozzá a kártalanítás során, ez továbbra is változatlan. Ennek az elvnek a maradéktalan érvényesüléséhez vált szükségessé ennek a „hozam” kifejezésnek a módosítása, illetve pontosítása.

A kártérítési eljárás során kiderült ugyanis, hogy a Quaestor Értékpapír Zrt. által működtetett másodlagos piacon vásárolt kötvények esetén a vételárban a befektető az időarányos kamatot is megfizette, tehát az értékpapírszámlán jóváírt kamat ebben az

esetben nem tekinthető teljes összegében a befektetésen elért hozamnak. Erre tekintettel a törvényben meghatározott „hozam” kifejezés kiegészítésre kerül, és a kamat összegéből a kárrendezésre jogosultak által ténylegesen elért jövedelemként jelenik meg. Ez az intézkedés ugyan technikai jellegű, és az elszámolások töredékét érinti csak, azonban esetükben különös jelentőséggel bír. Annak érdekében, hogy az elszámolások valóban kiigazításra kerülhessenek, szükséges a folyamatban lévő eljárások esetében alkalmazni ezt a rendelkezést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Összesen 6 perc áll rendelkezésre. Vas Imre képviselő úr, a bizottság előadója a szó. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. június 6-án a házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján megtárgyalta a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló T/11001. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 28 igen és 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat csupán a Törvényalkotási bizottság jogtechnikai pontosításokra irányuló indítványát tartalmazza, az MSZP-s képviselők javaslatait a bizottság nem fogadta el, így azt az összegző módosító javaslat nem tartalmazza. Ennek elsődleges oka, hogy a benyújtott javaslat célja, hogy a befektetők a befektetési kockázatot megjelenítő önrész viselése mellett hozzájussanak ahhoz a hozamok levonásával számított tőkéhez, amit korábban befektettek. A hozam definiálása így nagy jelentőséggel bír a pontos összeg kiszámítása szempontjából.

Gyakorlati probléma a Quaestor Értékpapír Zrt. által működtetett másodlagos piacon vásárolt kötvények esetén merült fel, ahol a vételárban a befektető időarányos kamatait is megfizette, tehát az értékpapírszámlán jóváírt kamat ebben az esetben nem tekinthető teljes összegben befektetésen elért hozamnak. Úgy gondolom, hogy esetükben sem lenne méltányos és igazságos, ha a főszabálytól hátrányosan térnénk el a kárrendezés során. Az eredeti célokat és elveket megtartva, így például a káronszerzés tilalmának figyelembevételével is kérem, ahogy a Törvényalkotási bizottság ülésén is megtették, a zárószavazásnál is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek 3 perc áll rendelkezésre.

Elsőként az írásban jelentkezett képviselők fel-szólalásai következnek. Elsőként Mengyi Roland képviselő úr, a Fidesz képviselője jön. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaly december 15-én fogadta el a kárrendezés új feltételeit tartalmazó kárrendezési törvényt, ami rendkívül nagy segítséget nyújtott és nyújt most is a Quaestor-károsultaknak. Az eltelt időben azonban többen jelezték az anomáliákat, illetve azt, hogy nyilvánvalóvá vált, hogy ezt a hozamszámítási kérdést rendezni kell az egyik kibocsátott Quaestor-kötvény tekintetében. Ez egy rendkívül rövid, de annál fontosabb javaslat, és nyilvánvaló, hogy a Quaestor-károsultak érdekében elengedhetetlen, hogy ezt ugyanilyen rövidséggel, pontossággal és gyorsasággal elfogadja az Országgyűlés. Ezért is kértük a házszabálytól való eltérést.

Hogy miről van szó, azt az előterjesztő államtitkár asszony, illetve a Törvényalkotási bizottság előadója világosan elmondta. Az egyik kibocsátott kötvény tekintetében jelezték, hogy nemcsak kibocsátáskori, de másodpiacokon történő értékesítés kapcsán eltér a hozamszámítás, illetve a kamattal összefüggésben történt számítási összeg. Ezt rendezi ez a módosító javaslat. Természetesen a módosítás a már folyamatban lévő ügyekre is vonatkozna, tehát akik már a Kárrendezési Alaptól megkapták a levelet, amelyben összeget határoztak meg számukra, illetve az eljárás egyéb részleteit.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meglátásom szerint ez a javaslat pontosító és olyan pontosító rendelkezéseket tartalmaz, ami a jogosultak számára egyértelműen kedvezőbb helyzetet teremt, ezért nemcsak ezen praktikus okokra, de a Quaestor-károsultak iránt érzett felelősségiünkre is tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szakács László képviselő úr, MSZP, tessék!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök felismertek egy problémát, ehhez nagyjában-egészében fél év kellett önöknek. Tehát tavaly december 15-én fogadta el a parlament akkor is kivételes eljárásban egyébként ezt a törvényt, akkor is egy nap alatt kellett átpasszírozni, akkor sem fogadtak el egyetlenegy módosítót sem hozzá, és most is ugyanígy van, az utolsó ülésnapok egyikén - az önök számára nem rendhagyó, de a magyar törvényhozás számára rendhagyó módon - az Igazságügyi Minisztérium államtitkára egyéni képviselőként nyújtja be ezt a módosító indítványt; nyilvánvalóan ezzel egyetlenegy dolgot elősegítve, ezzel könnyen ki lehet kerülni a kormányon belüli egyeztetési mechanizmusokat, és akkor hamarabb el tud jutni a kivételes eljáráshoz. Álláspontom szerint egyébként ez méltatlan. Sokkal hamarabb jelezték ezeket a problémákat, mi is jeleztük ezeket a problémákat. Ezek közül egyet fel is ismertek önök egy

kötvénycsoport tekintetében, de nem ez a legnagyobb baj. Ez is baj.

Minden, amit kijavítanak, az jó, csak ne teljen el mindegyiknél fél év! Ez az önök részéről semmivel sem több, mint egy kommunikációs fogás a nyár elején, mielőtt a parlamenti szezon befejeződik, hogy önök egész nyáron tudják azt mondani, hogy hiszen önök módosították a törvényt. Na, de nem abban, ami a probléma, nem abban, amivel önökhöz fordultak! Rengeteg levelet kaptak, rengeteg levelet kapott az Igazságügyi Minisztérium, és nagyon sokan leírták, hogy mi a probléma.

Úgy gondolom, a probléma gyökerét a következőkben lehet megfogni. Először is nem a hozamot érintő, jobban mondva a hozamot jövedelemre cserélő módosítással van baj, az a baj, hogy ezzel leváltják azokat a jól ismert fogalmakat, amelyekkel eddig sem volt baj. Mindannyian tudjuk, hogy mi a kamat, és hogy mi a jövedelem, az egyénről egyénre változik.

(12.50)

Viszont ahhoz, hogy ezt meg lehessen állapítani, ahhoz nagyon részletes és tételes elszámolásra volna szükség. Azt halkan jegyzem meg, a bizottság ülésén is elmondtam, hogy Orbán Viktor is ezt ígérte. Tavaly október 20-án azt mondta a tévében, a Híradó című műsorban, hogy nemcsak úgy általában kell elszámolni, hanem tételesen kell elszámolni. Államtitkár úr, ez önöknek nem sikerült, a Kárrendezési Alapnak ez nem sikerült. Egy 3 oldalas levélben 9 érdemi sorban számolnak el a károsultakkal, egy, kettő, időnként három generáció megtakarításával - 9 érdemi sorban! Egy havi gázszámla, egy havi villanyszámla ennél részletesebb.

Én úgy gondolom, hogy akkor, amikor azt követeltük, kértük az egyik módosító indítványban, hogy kellő és észszerű részletezettséggel számoljanak el a károsultak felé, akkor ez pénzbe sem került volna, és nem egy olyan kérés lett volna, ami teljesíthetetlen. Nem utolsósorban nem kértünk volna mást, ha már egyszer ex gratia törvényt alkotnak, alkotunk, akkor az legyen pontos, legyen átlátható; nem utolsósorban legyen méltányos, az eljárás maga pedig alázatos. Azért ne felejtjük el, az állam itt hibázott, itt a pénzügyi szervezetek állami felügyeletét ellátó Magyar Nemzeti Bank hibázott.

Neki nem az a feladata, hogy felderítse ezeket az eseményeket. A Magyar Nemzeti Banknak nem az a feladata, hogy leleplezze, majd utána felkutassa az elkövetőket - arra ott van a rendőrség, meg az ügyészség. A Magyar Nemzeti Bank felelőssége az, hogy ilyen ne fordulhasson elő, meg kell előzni ezeket a cselekményeket.

Éppen ezért önök jól érezték ebben a felelősséget, és azt is jól érezték, hogy erre valamilyenfajta törvényt kell hozni - de hát milyen törvényt hoztak? Olyan törvényt hoztak, ami kapcsán, persze, a kártalanítás egy részét a saját maguk által felállított szabályok alapján kifizetik a kárvallottaknak, a károsultaknak, de arról önök mélyen hallgatnak, hogy mellette önök lemondják őket a jogorvoslat bármilyen jogáról.

Úgy kell belemenniük ezeknek a károsultaknak abba, hogy az önök által létrehozott alap által felkínált bármennyi forintot, egyébként 12 ezer esetben nulla forintot elfogadják-e, hogy nem nézhetnek bele, hogy mi alapján sikerült ezt kiszámolni, akárhány forintról van szó. Nem tudják, hogy mennyi a Quaestor-vagyon, és hol van a Quaestor-vagyon, hogy most részt vegyenek a felszámolási eljárásban, vagy fogadják el azt, amit az alap kínál a számukra. Nem kerülnek döntési helyzetbe, és legfőképpen lemondadják őket a jogorvoslat jogáról; sem az alappal szemben, sem a számíttással szemben, pláne a Quaestorral szemben nem indíthatnak utána semmilyenfajta vagyoni jellegű keresetet. Én úgy gondolom, hogy ez mindenképpen méltánytalan.

Ez a kettő módosítási javaslatom, amelyre annyi választ kaptam, amennyit szoktam egyébként kapni általában önöktől, hogy a kormány nem támogatja, ez a teljes indokolása is egyébként az önök szakmai észrevételének - ez a kettő nem is kerülne pénzbe. Nem is kerülne pénzbe! Az egyiknél arról van szó, hogy számoljanak már el részletesen, ne egy 3 oldalas levélben, 9 sorban arról, hogy mennyi jár az alap szerint nekik. A 3 oldal maradék része meg arról szól, hogy önök milyen jogairól mondatják le azokat az embereket. Számoljanak el részletesen; meg tudják csinálni, biztos vagyok benne. Ha nem tudják megcsinálni, akkor meg be kell vallani.

A másik módosító javaslatunk pedig az volt, hogy ne mondassák le ezeket az embereket a jogorvoslati jogukról, hadd menjenek a saját pénzük után. Önök így nem kártalanítanak, önök faktorálnak. Megveszik ezeket a követeléseket, egy állam által létrehozott alap által valamilyen módon kiszámított pénzüsségért, de utána minden károsultnak csend legyen. Én úgy gondolom, hogy ez így legalábbis nem méltányos.

Ami pedig a törvényjavaslatot illeti, nemcsak drágábban vettek, névérték alatt is vettek egyébként rengeteg kötvényt. Éppen az akkori kamatingadozásnak megfelelően, névérték alatt is értékesített a Quaestor kötvényt. Ott pedig pont az a károonszerzés jönne be, ha elfogadják az államtitkár úr javaslatát, amit az Alkotmánybíróság egyébként kizárt a legutolsó döntésében. Ez nincs átgondolva, államtitkár úr!

Én úgy gondolom, hogy most egy dolgot megpróbálnak ide bedobni, hogy egész nyáron azzal lehessen takarózni. Nem mondják el azt, hogy nem az elmúlt 8 év, az elmúlt 14 év kamatait vonják el azoktól, akiknek Quaestor pénzügyi tanácsadós ingatlan-kötvényük volt, mert az utolsó pillanatban, nem a törvénybe, hanem az elszámolási szabályzatba becsempészték még a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó ingatlan-kötvényeit is - 14 év kamatait veszik el! Arra a cégre még önök is büszkék voltak, amikor ezeket a kötvényeket kibocsátották, meg amikor az első hozamokat kifizették.

Államtitkár asszony és államtitkár úr, ez nagyon messze van az igazságos kárrendezéstől. Ez nagyon messze van attól, hogy ezt igazságosnak lehessen nevezni. Én kérem, fontolják meg, fogadják meg a mi módosító javaslatainkat, legalább azt, ami nem kerül pénzbe, mert önöket fogják hibáztatni, és joggal fogják önöket hibáztatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az LMP képviselő asszonya, Schmuck Erzsébet képviselő asszony a következő felszólaló. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindenképpen szólni kell arról, hogy a Quaestor-károsultak kártalanítása és az egész botrány kapcsán a kormányzatnak rengeteg adóssága van.

Először is, nem tárták fel, hogy hogyan folyhatott hosszú évekig ez a kormányzat által is támogatott pilótajáték. Hogyan adhatott engedélyt a PSZAF, később a Magyar Nemzeti Bank évi, azután évi 70 milliárdos kötvénykibocsátásra (*sic!*) egy 10 milliós alaptőkéjű cégnek? Legutoljára 2014 novemberében, amikor már látszott, hogy a mögötte álló cégcsoport sem garantálhatja a visszafizetést. Hogyan történhetett, hogy a kormányzat egyes részei, különösen a külügyminiszter és köre, ennyire összefonódott egy kalandorral, és közpénzzel táplálta a pilótajátékot? Mindezek feltárására lett volna lehetőség, ha támogatják az LMP javaslatát a brókerügyeket vizsgáló bizottságról, de önöknek fontosabb volt a szennyes eltakarása ebben az esetben is.

A felelősség eltolása összefügg a kárpótlással is, hiszen ha kiderül, hogy az MNB nyakig benne van a botrányban, akkor a felügyelet hiányosságai miatt jelentős részben neki kellett volna állni a számlát. Megjegyzem: lett volna is miből. Sokkal inkább a megkárosított embereket kellett volna kárpótolni, mint hogy még egy luxusingatlant vegyenek közpénzből.

Ami a kárpótlást illeti, azzal is sokat késlekedtek. Végül, majd egyéves késéssel, hoztak egy kárpótlási törvényt, ám azt is kapkodva, egy nap alatt átverve, dilettáns módon, a terheket olyanokra terhelve, akiknek Szijjártó Péternél jóval kevesebb köze volt a botrányhoz: a pénzintézetekre és az állampolgárookra.

Ám a törvény hiányosságai hamar kiderültek - a selejt bosszúja. A Quaestor-károsultak azóta is rendszeresen tüntetnek, elhangzanak kritikáik és kéréseik, hogy ne próbálják kilopni a maradék vagyont a felszámolókon keresztül; hogy ne számolják hozamnak, ami nem az, és még sorolhatnám. Önök is hallhatták volna, ha kijönnek a Lánchídhöz, vagy csak legutóbb a kapu elé. És most ahelyett, hogy leültek volna a károsultak képviselőivel és korrigálják a hibákat, amire volt fél évük, az utolsó pillanatban, megint ugyanúgy, napok alatt átverve, ismét nem sokba véve a parlamentet, benyújtanak egy újabb módosítást, ami a károsultak érdekét nem feltétlenül szolgálja.

Mi úgy látjuk, hogy a károsultak érdekét az szolgálja, ha a nagyon sok különböző esetet nem egyként kezelnék, hanem a megkötött szerződések alapján egyenként vizsgálnák meg, hogy mekkora az a rész, amit a befektetőnek kell viselni, és így mekkora részt térítenek vissza.

De ha nem a károsultak érdekét képviseli a kormány és ez a törvény, akkor milyen érdeket szolgál? Nagyon úgy tűnik, hogy a felszámolóét, az ügyeskedőét, a zavarosban halászóét. Azokét, akik a megmaradt vagyont valamikor még hasznosítani

akarják; azokét, akik miatt a károsultaknak nyilatkozni kellett, hogy a további igényről lemondanak, ha felveszik a kártérítést, akkor is, ha később előke-
rül még vagyonelem, vagy értékessé válik, mint például a csepeli telek.

(13.00)

A mostani viták során is kiderült, hogy a Kárrendezési Alap érdekét előbbre tartják a károsultakénál. A mostani konkrét módosítás egy kalap alá vesz különböző konstrukciókat, és ez alapján számítja a hozamokat, amiket levon. Ezzel szemben nagyon sok olyan eset volt, amikor a hozamok nem a leírt kamatok kifizetésével keletkeztek, a kamatokat más-hogy számolták.

Ezzel a módosítással megint segítenek néhány embernek, és ütnek másokon. Megint csak nem a károsultak védelme, az igazságos és méltányos kárrendezés a céljuk.

Az ellenzéki módosítókat pedig, amik esetleg néhány hibát kijavítanának, most sem hajlandók megfontolni. Mi úgy gondoljuk, hogy ez vissza fog hullani az önök fejére. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő képviselői felszólalóként Szakács László képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Schmuck Erzsébet képviselőtársam egy-két gondolatot még indukált bennem, hogy elmondjam, meg hát látom, hogy vita nem lesz, ezért gondoltam még zárszó előtt ezt elmondani. Nézzék, amihez asszisztálnak; azért azt látjuk már, hogy a miniszterelnök jóbarátja lesz az, aki üzemeltetni fogja majd a Quaestor hoteleit, van, amelyiket már ő is üzemelteti. A csepeli projekt, ami a Quaestornak volt a projektje, a kibocsátási tájékoztatóban is benne volt, kedves államtitkárok, hogy egy-, illetve két-tömilliárd eurónyi haszonnal kecsegtet. Kibocsátási tájékoztatóban illet leírni és ezt még engedélyezni is, az azért már - hogyan mondjam? - legalábbis vicces, hiszen a két szám között nagyjában-egészében 100 százaléknyi különbség van. De most majd erre is ráteszik a kezüket. Ez valakinek kell, azoktól meg elveszik, akiknek járna. És önök ezekhez asszisztálnak, lemondatták őket a jogukról, lemondatták őket a pénzükről. Ez világbotrány, ha ezt engedik, és még azt sem támogatják, ami nem kerülne pénzbe. Számoljanak el tisztességesen, pontosan és alázattal! Ez se megy? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismételten megkérdem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a fennmaradt időkeret terhére. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az összevont vitát lezárom.

Az előterjesztőnek, Völner Pál képviselő úrnak adom meg a szót, maximum 14 perce van, képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Állam-

titkár Asszony! Sajnos vissza kell néznünk a kezdetekhez. Ha megnézzük, hogy mi történt ebben az esetben, gyakorlatilag egy cég felszámolásra került. Képviselő úr is ügyvéd, tehát tudja, hogy a felszámolási eljárásokból az elmúlt húsz évben ki nyerhette vissza a vagyonát, vagy ki az, aki a követeléséhez hozzájutott, főleg, ha mondjuk, egy olyan besorolási körben van. Tehát a megtérülési arányokkal mindenki tisztában van.

Mindenki tudja, hogy 6 millió forintig volt a Befektető-védelmi Alap kötelezettsége megtéríteni azokat a károkat, amelyek a befektetői oldalról jelentkeztek. Ehhez képest született egy törvény, ahol 30 millió forintig hozzá lehet jutni a követelésekhez, gyakorlatilag - ahogy a bizottsági vitában is többször elhangzott - ex gratia az állam módosított egy jogszabályt, miután széles körű befektetői tömegeket érint ez a csapás, hogy magasabb megtérüléshez juthassanak hozzá. Ugyanakkor nyitva van előttük az a lehetőség, amennyiben a képviselő úr által vizionált, hatalmas vagyontömeget látják, amelyet a felszámoló majd értékesíteni tud, akkor választhatják azt a megoldást, hogy nem élnek ezzel a fajta kárrendezéssel, hanem a felszámolónál sorba állnak, és meg fogják kapni azt az ön szerint magasabb összeget, ami meghaladja azt, amit ebben a törvényben mi kínálni tudunk.

De látható, hogy igényt tartanak erre a kárrendezésre a jogosultak, pontosan azért, mert aki reálisan gondolkodik, és látja a gazdasági folyamatokat, az tudja, nem a felszámolás az a módszer, ahol ma valaki befektetőként visszakaphatja a pénzét. Tehát minden más, ami ezzel ellentétes állítás, olcsó politikai haszonszerzés, ami természetesen itt a Ház falai között megengedett, de illene megvizsgálni azt, hogy az alapproblémát az okozta, hogy ez a cég csődbe ment, ez a cég felszámolásra került, ehhez képest minden intézkedés, amit a kormány vagy a parlament meghozott, csak javított a befektetők helyzetén.

Az az értesítés, amit kiküldött a Kárrendezési Alap a jogosultaknak, nyilvánvalóan adatokat tartalmazott, hiszen éppen azokból az adatokból kiindulva vitatnak egyes tételeket, éppen ezekből az adatokból kiindulva lehetett tisztázni azt, hogy van például olyan eset, amikor névérték alatt történt az értékesítés, mert erre az esetre is kiterjed, amennyiben névérték alatti; mondjuk, a névérték alatti értékesítésnél is a hozamnál eltérés van, hogy hogyan lehet ezt kompenzálni.

A faktorálás pedig, tudjuk, az üzleti-pénzügyi életben bevett dolog, ne keverjük a jogi fogalmakat, mert az szintén csak megtévesztő. Általában a faktorálásánál alacsonyabb értéken megvesz valaki egy biztos követelést, ahol majd aztán hozzájut a teljes követeléshez, és neki ez az üzlet, a másik félnek pedig az, hogy hamarabb jut a követeléséhez. Itt nem hamarabb jut valaki a követeléséhez, hanem hozzájut egy követeléshez, a másik esetben pedig - ahogy elhangzott a vitában is -, mint a kóbor kutya vacsorája, vagy kap, vagy nem kap, de miután gazdája nincs, nem kap, tehát ezt egész biztosan lehet állítani.

Hogy a felelőssége kinek hol van ebben az ügyben? Szóba került például az ingatlankötvények kérdése, ahol 14 évre visszavetítette az emlékezetet kép-

viselő úr. Én úgy emlékszem, hogy 14 évvel ezelőtt egy másik kormány regnált, az akkori kormány, az Erős János vezette MFB adott sok-sok milliárd forintot például a Quaestor által vitt ingatlanberuházásokhoz, azoknak a megtérülése is erősen kérdéses, mondjuk, a stadionprojektnél, ha ezt vesszük, mert azok általában olyan közösségi kiadások, amelyek üzleti alapon nagyon ritkán megtérülnek. Ezeket általában az állam szokta finanszírozni, és nem hitelből. Tehát aki hitelkonstrukciót választott, megkérdezhetjük, hogy felelősen gondolkodott-e, amikor ezt tette.

Mondom, 2010-ben lépett a jelenlegi kormány kormányzati pozícióba, tehát a megelőző időszak történései, hogy kinek mekkora alaptőkéje volt, az akkori Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete miérettől azon az ellenőrzési metóduson, amit aztán csak a Nemzeti Bankba történt betagozásnál, a törvénymódosításoknál sikerült szigorítani, és rögtön kibuktak ezek a pénzügyi problémák a brókercégeknél, éppen hogy dicséret és elismerés illette a kormányzatot, hogy végre olyan irányba tudtuk terelni Magyarországon a pénzügyeket, amely a kiszámíthatóságot és a tőkepiaci megbízhatóságot garantálja.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az **Igazságügyi bizottság 7/2014-2018. IUB számú eseti jellegű állásfoglalásának elutasítására** vonatkozó Ú/11016. számú kérelem tárgyalása, amelyet a Jobbik képviselőcsoportja kezdeményezett.

A vitában elsőként a döntést indítványozó képviselőcsoporthoz tartozó képviselő, majd az Igazságügyi bizottság előadója szólhat. Ezt követően kerül sor a képviselői felszólalásokra. Így aztán most, tisztelt Országgyűlés, megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének, maximum 5 perces időkeretben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Így van. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy olyan javaslattal állunk az Országgyűlés elé, amely egy egyértelmű házszabálysértést szeretne megállapítani, és lévén, hogy az a bizottság kellett hogy erről döntsön, amelyiknek az elnöke ezt elkövette, illetve amely bizottság ezt elkövette, így nagyon nehéz volt objektív, független eljárást elvárni; nem is sikerült. Hozzáteszem, még azt a - engedtesse meg, hogy így fogalmazzak - pitiánerséget is elköverték, hogy hétfőn, amikor az Igazságügyi bizottságban azt kértem, hogy egy napirendipont-cserével kezdjük ennek a javaslatnak a megtárgyalásával, mert frakcióülésre kell mennem, ezt elutasította a bizottság, bízva abban, hogy jobbikos jelenlét nélkül nem hangzik el az érvrendszer, amit itt el fogok mondani a bizottság előtt. Tehát ha a bizottság Fidesz-KDNP-s többsége kevésbé lett volna pitiáner, amikor a napirendről szavaztak, akkor lehet, hogy itt az Országgyűlés előtt nem kellett volna erről beszélni.

De ha megadatik a lehetőség, akkor elmondom, hogy az a hivatkozás, ami a 30 nap be nem tartására vonatkozott, tudniillik a bizottságoknak 30 napjuk van arra köztudottan, hogy megtárgyaljanak egy előterjesztést, és az Igazságügyi bizottság előtt egy nagyon fontos napirendben, amely a Jobbik alaptörvény-módosítására irányult a betelepítési kvótákkal kapcsolatosan, nem sikerült betartani ezt a 30 napot.

(13.10)

S tudatosan nem sikerült betartani ezt a 30 napot, lévén, hogy egyébként a Hír TV-ben is megjelent, hogy elnök úr elismerte azt, hogy politikai okból, házszabálysértés árán sem fogja engedni, hogy a jobbikos javaslat akkor, azon az ülésen elhangozzék, amely ülésen kértük, és az lett volna az utolsó alkalom, hogy a 30 nap betartásra kerüljön - ez május 9-én volt -, akkor sem fogja engedni, gondolom, azért, mert ez a Fidesz javaslatával konkurált. A Jobbik az Alaptörvényben szerette volna a kötelező kvótákat elutasítani, a Fidesz viszont népszavazást kezdeményezett ebben az ügyben, és ha ez egyszerre került volna elbírálásra, teljesen egyértelmű lett volna, hogy a Jobbik javaslata jobb, olcsóbb, hatékonyabb és erősebb garanciát biztosít. Arról van tehát szó, hogy május 13-án lejárt a 30 nap, akkor az Országgyűlés ülésezett, de május 9-én, amikor megtárgyalhatta volna a bizottság, és kértük, hogy a bizottság vegye napirendre, annak ellenére utasította el a bizottság Fidesz-KDNP-s többsége, hogy idő lett volna rá, mert 10-kor kezdődött a bizottság, 41 perc alatt véget ért, és 1 órakor kezdődött az Országgyűlés ülése. Tehát teljesen egyértelmű, hogy lehetőség lett volna rá. Arról nem is beszélve - és erre a bizottság jelen lévő tagjait és a sajtót felhívtam -, hogy nagyon sokan ebben az országban járnak 8 órára dolgozni, vagy akár még korábban is kezdik a munkát, tehát a bizottság elnöke is megtehetette volna, hogy ha úgy érzi, hogy nagyon sok napirend van, akkor korábbra tűzi ki az ülést. Ez sem történt meg. És erre jött még rá a Hír TV-nek a felvétele, ami teljesen egyértelművé tette, hogy a házszabálysértés tudatos. Ezzel sincs természetesen semmi baj, de akkor legyenek férfiak, álljanak ki ide, és mondják azt, hogy igen, házszabályt sértettünk, igen, vállaljuk, igen, az Országgyűlés állapítsa meg.

Egyébként ez nem egy fővesztéssel járó szankció, ha ez kimondásra is kerül, tehát még arról sincs szó, hogy bárki a mandátumát elvesztené. Bár ilyen ügyben egyébként, azt kell mondom, hogy még indokolt is lenne, mert amikor valaki politikai okból a Ház rendjét, a házszabályt megsérti azért, hogy politikai előnyt kovácsoljon, én még azt sem tartom kis büntetésnek, hogy valaki a mandátumával fizessen, de erre a hatályos jogszabályok nem adnak lehetőséget. Viszont arra igen, hogy az Országgyűlés a tudatos házszabálysértést megállapítsa, és egyébként a bizottsági ülésen, amikor ezt szóvá tettük, elhangzott az is, hogy másik nyolc javaslat vár arra, hogy elbírálják, és ezekben az esetekben is a 30 napot a bizottság nem fogja tudni tartani. Ehhez képest nem indoklás, hogy nem fér bele, a bizottság elnökének

más dolga van. Milyen más dolga lehetne, mint a házszabály betartása és a törvények betartása?

Hozzáteszem, alelnökökkel is rendelkezik a bizottság, alelnökök le tudják vezetni az ülést, ez már többször megtörtént az Igazságügyi bizottság ülésén, más bizottságoknak is az ülésén. Arról meg nem tehetünk, hogyha a Fidesz-KDNP képviselői vagy nem járnak be a munkahelyükre, vagy úgy érzik, hogy bejárnak, de ha megtárgyalták azokat a javaslatokat, amelyek az ő politikai érdekük, akkor házszabálysértés árán is berekesztik az ülést.

Arra kérjük az Országgyűlést, hogy állapítsa meg a jogsértést, ráadásul ez egy tudatos jogsértés volt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik sorai- ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi bizottság előadó- jának, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, az Igazságügyi bizottság előadó- ja: Köszönöm szépen a szót. Az Igazságügyi bizottság álláspontja szerint a bizottságnak és elnök úrnak, mint aki az ülést jogosult összehívni, abban kellett döntenie - miután az Országgyűlés 9-én, 14 óra körül elfogadta az ülés- hét programját -, hogy vagy plenáris ülés alatti időpontra hívja össze a bizottság ülést, amit külön engedély nélkül nem tehet meg, vagy pedig ezt a napirendet, tárgysorozatba vételt egy kicsit később, valóban egyébként később a 30 nap- nál, tárgyalja.

Elnök úr úgy döntött, hogy ezt később tárgyalja. Egyébként május 9-én, amikor az Igazságügyi bizott- ság ülése volt, még nem járt le a határidő, az én szá- mításaim szerint május 12-én járt le a határidő. Ere- detileg az volt az a terv, hogy tartunk még azon a héten egy bizottsági ülést, ami benne lett volna a határidőben. Sajnos a plenáris ülés elfogadott prog- ramjának megfelelően ezt nem sikerült megtartani. A kérdés másik része arra vonatkozott, hogy ilyenkor melyik bizottság jár el.

Ez a házszabályból egyértelműen levezethető, hogy akkor is, ha az Igazságügyi bizottságban törté- nik, vagy azzal kapcsolatban van bárkinek ügyrendi állásfoglalás iránti kérelme, akár eseti, akár általános jellegű, akkor is az Igazságügyi bizottságnak kell eljárnia, nekik kell megítélni. Nyilván, ha valaki elé- gedetlen az Igazságügyi bizottság álláspontjával, akkor a plenáris üléshez fordulhat, mint ahogy tette ezt is.

Álláspontunk szerint ez az állásfoglalás megfelel a jogszabályoknak, úgyhogy kérjük, hogy a Jobbik indítványát az Országgyűlés utasítsa el, azaz hagyja helyben az Igazságügyi bizottság állásfoglalását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or- szággyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szin- tén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Megkérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. Kepeli Lajos képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, el- nök úr. Ahogy már Staudt Gábor képviselőtársam is elmondta, ezzel, hogy idehoztuk a plenáris ülés elé, egy lehetőséget kívántunk adni a kormánypártoknak, hogy beismerjék, hogy nagyon nem fair módon vi- selkedtek, és nagyon pitiáner módon viselke- tek - hogy a kifejezéshez ragaszkodjunk - az Igazság- ügyi bizottság ülésén, amikor a tévéfelvételek által is egyértelműen bizonyítottan elhangzott a bizottsági elnök szájából, hogy akár házszabálysértés útján is megakadályozza azt, hogy ez a javaslat napirendre kerüljön.

Egyértelműen politikai indítatásról van szó, hi- szen önök többször is kommunikáltak azt, hogy mindenképpen a népszavazáshoz ragaszkodnak a kvótákkal kapcsolatban. A Jobbik alaptörvény- módosítási kérelme valóban sokkal nyilvánvalóbb, sokkal költséghatékonyabb, sokkal egyszerűbb és az állampolgárok szempontjából mindenképpen ol- csóbb és gyorsabb megoldás lenne. Ezt önök folya- matosan elvetették, folyamatosan cáfolták. Ehhez képest mégis egy olyan megoldásra kényszerültek a bizottsági ülésen, amely semmibe veszi a saját ma- guk által megalkotott házszabályt. Hiszen arról van szó, hogy önök alkottak egy házszabályt, és most már ezt a saját maguk által megalkotott házszabályt sem tartják be. Ugyanúgy, ahogy egyébként a saját maguk által meghozott, megalkotott törvényeket, Alaptör- vényt sem, és folyamatosan módosítgatják kényük- kedvük szerint, semmibe véve az egész parlamenta- rizmust. Egész egyszerűen erről van szó. És azért szerettük volna idehozni a plenáris ülés elé, hogy egyrészt nagyobb nyilvánosságot kapjon, másrészt, hogy beismerhessék önök a hibájukat, és egyrészt el- nézést kérhessenek érte a Jobbik frakciójától, más- részt pedig a hibájukat beismerve leginkább az volna a legjobb az egész országnak, ha valóban a Jobbik in- dítványát figyelembe véve egy alaptörvény-módo- sítással utasítanak el a betelepítési kvótákat, és nem költenénk feleslegesen sok-sok milliárdot népszava- zásra. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. Vas Imre képviselő úr, természetesen önnek, mint az Igazságügyi bizottság előadó- jának, van módja válaszolni, mindemellett képviselőként van módja felszólalni. Ezek szerint ön most a Fidesz képviselőjeként kíván szólani. Öné a szó, parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Azért akartam külön képviselőként felszólalni itt a politikai vádra, hogy itt nem arról volt szó, hogy az Országgyűlés adott esetben elfogadja-e a Jobbik alaptörvény-módosítását, hanem arról volt szó, hogy tárgysorozatba veszi-e vagy sem. Tehát itt a népszava- zás és egy törvényjavaslatnak, alaptörvény-módo- sításnak a tárgysorozatba vétele ebben az összefü- gésben egyáltalán nem értelmezhető. Egyrészt mert az Országgyűlés azt követően vagy azon a héten dön- tött a népszavazás elrendeléséről, míg itt az Alaptör- vélynél csak kizárólag arról kellett 30 napon belül az Igazságügyi bizottságnak döntenie, hogy tárgysorozat- ba veszi-e ezt vagy sem.

(13.20)

Akkor is házszabályszerűen jár el teljesen, ha nem veszi tárgysorozatba; nincs ilyen kötelezettsége az Igazságügyi bizottságnak, hogy bármelyik képviselői indítványt is tárgysorozatba kell venni.

Én cáfolom azt egyébként, hogy ez jobb megoldás lenne, én úgy gondolom, hogy ezekben a sarkalatos esetekben az embereket kell megkérdezni; a Jobbik alaptörvény-módosítása szerintem nem oldotta volna meg ezt, gyakorlatilag semmit nem oldana meg.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki szólani? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Megkérdem Staudt Gábor képviselő urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Mindenképpen annyiban tisztetem Vas Imre képviselőtársunkat, hogy eljött ide, és védi a védhetlent, védi Rubovszky elnök úr döntését.

Egyébként a megtárgyalási kötelezettség áll fenn a bizottságnál, hogy 30 napon belül megtárgyalja. És az egy nagyon csekély vigasz, hogy a 30 napon belül, ha a legvégére rakják, és akkor már nem tarthatnak ülést, akkor nincs mit tenni. A 30 nap azt jelenti, hogy az első napon is megtárgyalhatja a bizottság, és többször kértük, hogy kerüljön napirendre, ez egy nagyon fontos dolog.

És a külön engedélyt akkor meg kellett volna kérni, és akkor legalább lehetne azt mondani, hogy a házelnök nem adott engedélyt, de önök meg se kérték, tehát nem akarták, hogy ez napirendre kerüljön az előtt, hogy a Fidesz népszavazási ügyében döntés születik; abba nem mennék részletesebben bele.

De azt még egy kisiskolás is látja, hogy ha május 9-én tartunk egy ülést, és 13-án - mert szerintem 13-án járt le, de tök mindegy, ez indifferens ebben a tekintetben - nem lehet megtartani, mert május 9-én egy órától véget ér az az időszak, ami alatt meg lehet tartani, akkor napirendre kell venni május 9-én. Tehát hogy ennyire ne tudjon valaki két napra előre gondolkodni, sőt néhány órára előre gondolkodni, mert egy órától már a plenáris ülés elkezdődött?!

Tehát nem tudjuk ezt elfogadni, ráadásul a Hír TV rögzítette azt, hogy az elnök úr beismerte, hogy bizony-bizony ez egy tudatos, szándékos házszabálysértés volt. Nincs ezzel semmi gond, csak akkor férfiként el kell viselni a konzekvenciákat, azt hogy az Országgyűlés vagy a bizottság kimondja, hogy ez valóban egy jogsértés volt. Persze tudom - és ez is elhangzott az elnök úr részéről -, hogy itt mindenben az dönt, hogy Viktor engedi vagy nem engedi; lehet, hogy ha ő itt lenne, akkor ki tudná fejteni, hogy lehet, hogy a házszabálysértés is azon múltott, hogy Viktor nem engedte, hogy ez a javaslat napirendre kerüljön, hogy a bizottság megtárgyalja, de akkor férfinak kell lenni, ki kell állni, és ezt itt is el kell mondani.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Vas Imre képviselő úr az Igazságügyi bizottság előadójaként kíván-e most szólani? *(Jelzésre:)* Nem kíván. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője: „Környezetvédelmi világnap” címmel. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A világ június 5-én ünnepelte a környezetvédelmi világnapot. Ez a jeles esemény hivatott arra, hogy évről évre felidézze az ENSZ 1972-ben, Stockholmban az Ember és bioszféra címet viselő első környezetvédelmi világkonferenciáját, és felhívja a figyelmet a Föld és élővilága változatosságának megőrzésére, a természet kizsákmányolásának megállítására, a környezeti elemek szennyezésének megszüntetésére, a környezetpusztítás visszaszorítására, az erdők kiirtásának és valamennyi természetes élőhely felszámolásának, beépítésének megakadályozására, illetve mindezekkel kapcsolatosan az emberiség kiemelt felelősségére és a szükséges szemléletváltás haladéktalanságára.

A világnap központi rendezvényeit minden évben más országban és témában tartják. Idén Angolában. Mottója ez volt: „Vadulj be az életért! Zéró tolerancia az illegális vadállat-kereskedelemmel szemben.”

A hangzatos címen immár nem kell meglepődni, évek óta erőteljes üzeneteket próbálnak küldeni a Föld lakóinak. Ilyen mottók közül válogathattunk az elmúlt évtizedben: „Hétmilliárd álom. Egy bolygó. Fogyassz körültekintően!”, „A hangodat emeld fel, ne a tengerszintet!”, „Zöldgazdaság: te is a része vagy?”, „Sok faj, egy bolygó, egy jövő”; „Bolygódnak szükségszerűen rád”.

De úgy tűnik, hogy ez a világnap nem elég a környezet rombolásának a megállításához. Így mára már csaknem minden napra jut egy jeles nap, hogy figyelmeztesse az embereket a mértéktartó magatartásra. Környezeti ügyekben világnapja van az energiatakarékosságnak; van nemzetközi fókavadászat-ellenes nap; víz világnapja; Föld napja; méhek napja; vándormadarak világnapja; madarak és fák napja; nemzetközi klímaváltozási nap; a biológiai sokféleség nemzetközi napja; az óceánok világnapja; a sivatagosodás és aszály elleni küzdelem világnapja; a hontalan állatok világnapja; az ózon világnapja; a tiszta hegyek napja; szemétszedési világnap; állatok világnapja; és van nemzetközi nap a környezet háború és fegyveres konfliktusok során történő kifosztásának megelőzéséért.

Sok-sok nap, sok nemzetközi egyezmény, sok meddő fogadkozás Földünk megmentéséért. De még ma sem tudatosodott, még a döntéshozók többségében sem, hogy nem képmutató széplelkűségre, nem semmittevő ünnepnapokra és fogadalmakra, de kemény elhatározásra, a fogyasztás észszerűsítésére, igazságosabb elosztásra és a világgazdaság természete-

tierőforrás-használatának józan önkorlátozására lenne szükség. Nem gyorsításra, hanem lassításra, nem növekedésre, hanem fejlődésre, nem több pénzre, hanem boldogságra, nem konfliktusokra, hanem harmóniára kellene szövetkeznünk. Nem a környezetet kell megmenteni, hanem magunkat magunktól, saját, mindent felfaló mohóságunktól. Meddig lehet még gyorsítani, meddig lehet még folytatni az elvevők kultúráját?

A XX. században, amíg a világ népessége 4,3-szorosára nőtt, a világ energiafogyasztása megtízszereződött, széntermelése hétszereződött, a vízkivétel kilencszereződött, a teljes anyagfelhasználás nyolcszorosára nőtt. A legjobban az építőanyagok iránti kereslet nőtt: 34-szeresre a század elejétől. Ércből 27-szer, biomasszából 3,6-szer termeltek ki többet. A század végére 4-szer több marhát és juhot, 11-szer több kecskét, 9,5-szer több sertést, 15-ször több baromfit tenyésztettek és fogyasztottak, mint a század elején. A számok alapján azt mondhatjuk, hogy a népesség növekedésének üteméhez képest kétszer gyorsabban nőtt a fogyasztás, ami az igények állandó bővülésére utal.

A növekvő fogyasztás következménye, hogy egyre több természetes ökoszisztémát használunk fel. Pusztul az élővilág sokfélesége, évente egy valamivel nagyobb, mint Svájc nagyságú területtel csökken az erdők kiterjedése. Becslések szerint jelenleg óránként hal ki egy növény- vagy állatfaj, a többségük még az előtt, hogy megismertük volna magát a fajt.

Tisztelt Országgyűlés! Már rég tudjuk, hogy nem lehetne többet elvenni környezetünk erőforrásaiból, mint amennyi megújul. Mégis 1,6 bolygót használunk fel, pedig csak egy van. Vagyis gyermekeink, unokáink, sőt a magunk jövőjét éljük fel, egyre növekvő ütemben. Ideje lenne tehát fékezni és megállni, de erre semmilyen szándék nincs. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Mi történik a magyar víziközmű-szolgáltatóknál?” címmel. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm szépen Schmuck Erzsébet képviselőtársamnak a környezetvédelem világnapja alkalmából elhangzott, nagyon fontos napirend utáni felszólalását. Figyelmebe ajánlom, hogy én azzal is védem a környezetemet, hogy a napirend utáni és egyéb felszólalásaim szövegét nem nyomtatom ki, hanem a számítógép képernyőjét veszem igénybe a felszólalásokhoz segítségül, és így fogok tenni most is.

Néhány hónappal ezelőtt szóbeli kérdés formájában a kormánynál tudakozódtam, hogy mi történik a hazai víziközmű-szolgáltatóknál. Még az ősszel reppent fel a hír, hogy a víziközmű-ágazatban az állami tulajdonú cégeknél 10 százalékos bértömegcsökkenést és létszámleépítést fognak végrehajtani, amelyet akkor a kormány oldaláról még cáfoltak. Azonban azóta a tények ezt megcáfolták, és a Dunántúli Regionális Vízmű Zrt. esetén tucatszám küldték el a dolgozókat.

Fónagy János államtitkár úr februárban szervezeti átalakításról beszélt, melynek eredménye, hogy néhány hónap leforgása alatt 150 fővel csökkent a DRV foglalkoztatottainak a létszáma. Az ott dolgozók a médiához fordulva rámutattak arra is, hogy rendszerint balul sült el az átszervezés, a felmondások után gyorsan vissza kellett duzzasztani a létszámot, mert veszélybe került a biztonságos működés. Információnk szerint Somogy megyében már több alkalommal is megtörtént, hogy ugyanazokba a munkakörökbe vettek fel új dolgozókat, amelyekből néhány héttel korábban több embert elküldtek.

(13-30)

Számos üzemvezetőségen létszámhiány alakult ki, amely nagymértékű átgondolatlanságokra utal. Többben vannak, akik maguk kérték, hogy mondjanak fel nekik, mint azok, akiknek a DRV kezdeményezte a felmondását, hiszen több, nevét nem vállaló dolgozó is azt állítja, új szerződést akartak velük aláírni, ami kevesebb fizetéssel vagy áthelyezéssel járt volna, és ők ezt nem vállalták nyilvánvalóan.

Nagy kérdés, hogy mi lesz a jövőben a szolgáltatással. A DRV szolgáltatási területén élők hosszú évek óta panaszkodnak, megjegyzem, jogosan. Ezt én magam is tapasztaltam, hogy ahol az ország egyik legdrágább vízdíját fizetik, egyre gyakoriabbak a műszaki meghibásodások, csőtörések több településen is. Van olyan utca, ahol évente többször jelennek meg a munkagépek és alakul ki vízhiány. Tehát a karbantartás rovására megy a működés kritikus volta.

Ez ügyben már korábban a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz fordultam indítványommal, a problémára megnyugtató megoldást egyelőre nem kaptam, csak a szokásos mellébeszélést. Félő, hogy a jelenlegi szervezeti átalakításnak nevezett káosz nemhogy nem fog javítani a helyzeten, hanem tovább fogja rontani azt. A céggel kapcsolatban már az ősszel is cégszintű pazarlásról, drága külsős munkavállalókról, alvállalkozókról, magáncélú gépkocsihasznátról, illetve vezetői prémiumokról lehetett hallani, ami a rossz gazdálkodáshoz, pénzügyi problémákhoz vezetett.

Úgy tűnik, a problémák még nem tetőztek. Június 10-ig adott haladékosan az öt állami tulajdonú vízszolgáltató szakszervezete arra, hogy követeléseik eredményre vezessenek, ellenkező esetben, közleményük szerint, céljaik elérése érdekében minden törvényes eszközt be fognak vetni. Az öt nagy cég szakszervezeti vezetése tiltakozik az észszerűtlen és átgondolatlan kiszervezések, valamint a hatékony működést gátló túlzott központosítás ellen, és attól tartanak, hogy a DRV-nél történtek csak a kezdet, és a többi víziközmű-szolgáltató céget is hasonló átszervezés, létszámleépítés fogja utolérni.

Az érdekképviselői vezetők szerint az elmúlt évek pluszterhei, amelyek az árbevételnek gyakran 20-25 százalékát elvitték, az állami cégek mindegyikét eladósították. Ennek köszönhetően elmaradtak az indokolt, szükségszerű beruházások, a rekonstrukciók zöme, a regionális vízművek likviditási problémákkal küzdenek, az üzemeltetési költségeket és béreket gyakran hitelből fizetik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látható, ismét egy olyan szakterületről van szó, példaképp a tegnap már általam vázolt turizmushoz hasonlóan, ahol a Fidesz-kormány munkásságának nyomán káosz és felfordulás alakult ki. Nincs érdemi javulás, amelynek a szakma dolgozói isszák meg a levét. Félő, hogy a lakosság, a szolgáltatás igénybevevői is egyre romló szolgáltatást fognak kapni a pénzükért, ami egyébként nem kevés, hiszen sok helyen még mindig rendkívül drága az ivóvíz-szolgáltatás. Így ismételten felszólítjuk a kormányt, hogy álljanak végre a sarkukra, és a közpénzek megcsapolása helyett fordítsák a figyelmüket az ország valós problémái, mint

például az ivóvízellátás, a víziközmű-szolgáltatás felé. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 10 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek további jó napot kívánok!

(Az ülésnap 13 óra 33 perckor ért véget.)

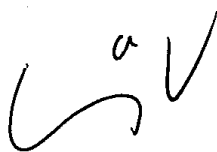
Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)